

53 53 547

53 5 48

53 5 49

(1) a

Bhut

1 to 14 Patra

Ath Ad ~~Budda~~, Sundar da

^{Ram poet Gulab Singh or similar}
Adyatam Ramayan Panjamo Acharya

B Ath Singh Gou Katha

1 to 47

writan By Mulkh Raj

C Ath Shri Prokh Dukh Nivaran ^{Mahat}

1 to 5 Patra

By Milkhu Ram Poet

$8\frac{1}{4} \times 6\frac{1}{4}$

P. S. JAURA, Jullundur

ਓਅੰਤਤਸਤਿਬ੍ਰਹਮ॥
 ਚਰਖਧਰਨਾਰਾਮੰਭਵਾ
 ਇਨਮਾਗਾਮਥਸ੍ਰੀ
 ਪ੍ਰੋਖਵੁਖਨਿਵਾਰਣਨਿਰ
 ਬਿਕਾਰਾਮਤੀਪ੍ਰਮਹੰਸ
 ਕ੍ਰਿਤਲਿਖਾਤੇ॥ ਨਹੂ
 ਅਤੀਪ੍ਰਮਹੰਸਕਿਸ
 ਕੋਕਹਿਤੇਹੈ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ
 ਪ੍ਰਮਹੰਸਸਾਸਤ੍ਰੇਮੋਚਾਰ
 ਪ੍ਰਕਾਰਕੇਕਹੈ॥ ਕੰਤ
 ਕੰਤਾ ਕੁਟੀਚਗਾਬਹੂ

ਦਕਾਹਿਸਾ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਮਹੰਸਾ॥ **ਨਨੁ॥** ਇਨੋ ਕਾਰੂਪ
 ਕਹੋ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ॥** ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਸੁਣਾ॥ ਅਹੰ ਰਬਟ
 ਗਣਾਂ ਦਭੰਤਾ ਸਨਮਾਨਾਂ ਨਰਕਾਦਵਾ ਕ੍ਰਿਣਧਾ
 ਦਵਾਇ ਸਤੀ ਭੁਜੇ ਤੰਦੇ ਵਾ ਬ੍ਰਹਮਣਾਂ ਵਿਦੁ॥ ੧
 ਕਿੰਥਾ ਕੋਪੀ ਨੰਵਾ ਸੁਤਦੰਤੁ ਪ੍ਰਿਕਾਸਿ ਅੰਨ
 ਤਤਪਰਾ ਏਕਾਏ ਕੀਰਮੰਤੋ ਨਿਤੀ ਤੰਦੇ ਵਾ
 ਬ੍ਰਹਮਣਾਂ ਵਿਦੁ॥ ੨॥ ਸ੍ਰਬਦੁਪਸੰਹੋਧੀ ਗ੍ਰਾਸ੍ਰਬ
 ਸੰਗ ਵਿਵਰਜਤੇ॥ ਸ੍ਰਬਭੂਤ ਹਿਤੁ ਮੇੜੀ ਤੰਦੇ ਵਾ
 ਬ੍ਰਹਮਣਾਂ ਵਿਦੁ॥ ੩॥ ਦੇਹਾ ਮਭਮਾਨਾ ਤਯਤਪ
 ਪੰਨਾ ਤਤਗੋਬਧ ਕੋਟਭੀ॥ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤਾਤਭਵ
 ਤਸੁਧੀ ਨਿਰਣਗੋ ਵਪਕਾਰਣਾ॥ ਦੇਹਾ ਮਭਮਾ
 ਨਾਨਪ੍ਰੰਸਾ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤੰ ਨ ਵਿਦਿਤੇ॥ ੪॥ **ਦੋਹਰ**
 ਫਲਕਨ ਸੀਮਾ ਮਾਤਸਮਰੀ ਚਗਵਰਾ ਯੇਹ ਪ੍ਰ
 ਧਾਨਾ॥ ਪਾਚੇ ਕੋਨ ਮਾਮਮ ਜੋ ਸਭ ਕੇ ਮਧਿ ਦਿ
 ਸਣਾ॥ ੫॥ **ਨਨੁ॥** ਐਸੇ ਮੰਗਲਾ ਚਰਨ ਤੇ ਪੀ
 ਛੇ ਕਿਸੀ ਗ੍ਰੰਥਾ ਕਾਰਨ ਹੀ ਕਹਾਨ ਹਮ ਸੁਵਣਹੀ
 ਕੀ॥ ਮਾਹੈ ਜੋ ਮਾਪ ਕਹਿਤੇ ਹੈ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ॥** ਕਿ

ਉਨਹੀਕੀਆਤੁਮਕੋਮਲੁਮਨਹੀਮੰਗਲਾ २
 ਚਰਨਸਾਸੜੇਮੋਤੀਠਪ੍ਰਕਾਰਕਾਕਹਾਏ॥**ਅ**
 ਸੀਰਵਾਦਾਮਾਤਮਕੋਮੰਗਲਾਚਰਨ॥ਪ੍ਰੋਖ
 ਵਾਦਾਮਾਤਮਕੋਮੰਗਲਾਚਰਨ॥**ਵ**ਸਤੁਨਿ
 ਰਦੇਸਾਮਾਤਮਕੋਮੰਗਲਾਚਰਨ॥**ਨਨ**॥ਇ
 ਨੇਕਾਤਾਤਪ੍ਰਜਕੋਏ॥**ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ਕਹਿਤੇਹੈਸ
 ਏ॥ਜੋਪੀਛੇਬਡੇਮਨੁਖਹੋਗੁਜਰੇਹੈਤਿਨਕੀ
 ਸਹਾਇਤਾਕੋਚਾਹਿਣਾ॥ਇਸਕੋਮਸੀਰਬਾ
 ਦਾਮਾਤਮਕੋਮੰਗਲਾਚਰਨਕਹਿਤੇਹੈ॥ਬ੍ਰਹਮ
 ਅਕੋਮਬਨਾਸੀਇਹਜੇਬੁਧਿਵਨੇਕਲਪ
 ਕਰਿਕਹੈਹੈ॥ਤਿਨਾਕੋਨਮਸਕਾਰਕਰਣੀ॥
 ਇਸਕੋਪ੍ਰੋਖਬਾਦਾਮਾਤਮਕੋਮੰਗਲਾਚਰ
 ਨਕਹਿਤੇਹੈ॥ਤੀਸਹਾਵਸਤੁਨਿਰਦੇਸਕਿ
 ਮਾਵਸਤੁਜੋਹੈਪਾਚਤਤਤਿਨਾਕੋਦੇਖਕਰ
 ਨਮਸਕਾਰਕਰਣੀ॥ਏਹਵਸਤੁਨਿਰਦੇਸ
 ਮਾਤਮਕੋਮੰਗਲਾਚਰਨਹੈਸੋਹਮਕੀਆਹੈ
ਨਨ॥ਮਾਪਤਤੋਕੋਹੀਨਮਸਕਾਰਕਰੀ॥ਗੁ

ਰਗਣੇਸਾਮਰਸਾਰਦਾਰੋਗਮਕੋਨਮਸਕਾਰਨ
 ਕਰੀਯਾਹੀਕੀਮਾ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਇਸਬਾਤਕੀਤੁ
 ਮਕੋਸਮਝਨਾਪਰੀਜੋਸ੍ਰੀਗੈਸੋਪਾਂਚਤਤੋਕੋਹੀ
 ਹੈ॥ ਸੋਪਾਂਚਤਤੋਕੋਹੀਨਸਮਕਾਰਕਰੀਤੋਸਭਕੋ
 ਹੋਗਈ॥ **੬॥ ਦੋਹਿਰਾ**॥ ਅਪਿਦ੍ਰਿਸਨਜੋਸਭ
 ਸਕੇਤਾਂਕੋਕਰੀਪ੍ਰਣਾਂਮਾ॥ ਗੁਰਗਣੇਸਕੀਮਾਸਾ
 ਰਦਾਇਨਹੀਕਾਹੈਗਾਂਮਾ॥ **ਨਨਾ**॥ ਗਣੇਸਾਦੀਨੰ
 ਵਿਗਾਇਪਾਂਚਤਤਾਂਮਨੀਕਿਥੰਨਮਸਕਰੇਸੀ॥
ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਜਬਾਮੂਲਾਸਿੰਚਤੇਸਾਖਾਤ੍ਰਿਪਤਿ
 ਤੀ॥ **੩੩੭**॥ ਇਸਬਾਤਕੀਹਮਕੋਸਮਝਨਾ
 ਥੀ॥ ਮਾਧੋਜਕਹਾਸੋਬਹੁਤਾਮਛਾਕਹਾ॥ ਪਰੰਤੂ
 ਹਮਾਂਬਿਸਨਾਸਿਵਯਾਹਿਤੀਨੇ॥ ਮਾਦਦੇਵਹੈ
 ਇਨਕੇਤਾਂਨਮਸਕਾਰਕਰੀਦਾਹੀਏ॥ **ਸਿਧ**
ਤੀ॥ ਤੁਮਕੋਭਲੇਬੁਧਵਨਮਲੂਮਹੈਤੇਹੋਯਾਹਿ
 ਰਮਜਤਮਕਿਉਨਹੀਸਮਜਤੋ॥ ਜੋਚਾਰਖਾਂ
 ਤਮੋਸ੍ਰੀਗੈਸੋਪਾਂਚਤਤੋਕੋ॥ ਮਵੰਤ੍ਰਹੈਸੋਪਾਂ
 ਚਤਤੋਕੋਹਮਨੇਨਮਸਕਾਰਕਰੀਬ੍ਰਹਮਾਂ॥

ਵਿਸਾਸਿਵਕਹੀਵਖਰੇਤੋਨਹੀਐਜੇਕਹਿਤੇ ੩
 ਹੇਨਮਸਕਾਰਕਰੇ॥੬॥**ਹਿਗਾ**ਪਾਂਚਤੰਤਕ
 ਪੁਤ੍ਰਾਵਿਸਾਸਿਵੇਬ੍ਰਹਮਾਦਾਬਾਤਜਥਾਵਤਹ
 ਮਕਹੀਨਿਸਭੇਗਏਜਾਏ॥੭॥**ਕਬਿੰਤਾ**ਮਾ
 ਦਮੰਤਮਪਤੰਤਸਿਵਸੇਬੰਦਮਤਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਵਿ
 ਸਾਮੀਰਜੇਤੇਚਿਰਜੀਵਤੀ॥ਗਾਂਮਤੇਰਸੂਲ
 ਯੇਹੀਬਡੇਸੁਦੂਲਾਮਨੇਹੀਨਿਹੀਸੇਬਏਹੀਸ
 ਰੁਕੇਹੇਜੇਰਖੀਵਤੀ॥ਸੰਤਕੁਮਾਰਮਾਹੇਚੋਬੀ
 ਮਬਤਰਸੇਮਕਾਰਨਿਗਕਾਰਤਤੇਬਿਨਾਨਹੀ
 ਥੀਵਤੀ॥ਕਹਿਤਨ੍ਰਿਬਿਕਾਰਸੁਨਹੇਮੇਰੇਯਾ
 ਰਮਨਾਮਾਪਨੇਵਚਿਰਮਤਹੋਵੇਨਾਪ੍ਰਮਾਰ
 ਬਾਤਕਹੀਹੈਹਿਤੀਵਤੀ॥੮॥**ਸੋਰਠਾ**ਰਾਸ
 ਵਰਿਛਸੇਸੇਰਬਾਗਲੇਬਕਪਸਿਮਾਲੇਜੇ
 ਸਭਤੰਤਨਕੇਖੇਲਬਾਜੀਗਜਾਮਰਬੇਲਕਿ
 ਮਾ॥**ਨਨੁ**ਮਨਖੇਕੋਪਸਮਾਂਸਾਬਤੇਨਮਿ
 ਲਾਵੇਪਾਂਚਤੰਤਕੇਸ੍ਰੀਰੋਤੰਹੁਏ॥**ਸਿਧਾਂਤੀ**॥
 ਹਮਬਾਚਮੇਨਹੀਕਹਿਤੇਲੰਖਮੇਸਭਮਿਲ

ਜਾਤੇਹੈ॥ **੯॥ ਸਵੈਯਾ॥** ਸੀਏ ਕੁਸਲਿਆ ਤੰਤ
 ਨਤੇਭਈ ਸੁਖ ਨਖਾਜੇ ਮਦੇ ਦਰਗਾਨੀ॥ ਕਰਮੇ ਸੇ
 ਮਰਿ ਸੁਮਿਤਾ ਕੇ ਕੇਈ॥ ਮਰੰਧਤੀ ਗਾਰਗੀ ਪਾਂਚਧ
 ਗੰਨੀ॥ ਗਧ ਕੇ ਰੁਕਮ ਟੁਰੀ ਗੀ॥ ਮਹਲਿਆ ਮਾਛੰਦੁ ਭ
 ਗਾਠੰਭਾ ਬ੍ਰਹਮਾਨੀ॥ ਕਹੇ ਨਿਬਿਕਾਰ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਯਾ
 ਰੂਪਾਲਾ ਤੇ ਲੇਹੀ ਗਾ ਸੁਲਤਾਨ ਕੀ ਚਾਰੋਹੀ ਖਾਂਨੀ॥
੧੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਗਾਢਗ ਮਜਾ ਸੁਮੀਨ ਮਨ ਰਾਸ
 ਵੀ ਤੰਤ ਤੋ॥ ਮਤ ਸੇ ਬਾਤ ਮਹੀਨ ਕੋ ਜਾਨੇ ਮਤ
 ਮੰਤਿ ਤੋ॥ **੧੧॥ ਸਵੈਯਾ॥** ਨੇ ਮੇਹੀ ਖੰਡ ਸੋ ਸਾ
 ਤੇਹੀ ਦੀ ਪਚੈ ਦਸ ਲਕ ਸੋ ਤੰਤ ਤੇ ਹੋਈ॥ ਖਾਂਦੀ
 ਮਾਂਚਾਰ ਜੋ ਬਾਣੀ ਕਹੀ ਯਾਰੇ ਤਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਹੁ ਕੇ
 ਟਾਬਿਗੋਈ॥ ਯਗਿਆਸੀ ਕੇ ਬੋਧ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ
 ਕਹਾ ਦੇਖੋ॥ ਮਾਇ ਕੇ ਪ੍ਰਜਾ ਜੇ ਬਾਬਰੀ ਹੋਈ॥
 ਕਹੈ ਨਿਬਿਕਾਰ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਯਾਰੁ ਪਾਂਚ ਬਿਨਾਂ
 ਛੁਠ ਮਾਂਨਹੀ ਕੋਈ॥ **੧੨॥ ਦੋਹਿਰਾ॥** ਪਾਂਚ ਤੰ
 ਤ ਕੇ ਬੀਚ ਸਭ ਬਾਹਰ ਜੇ ਇਨ ਯਾਗ॥ ਮਧ
 ਨੇ ਮਨ ਮੇਸ ਮਝ ਲੇਇ ਉਕਾਰਿਤਾ ਨਿਬਿਕ

ਗ॥ ੧੩॥ ॥ ੪੪ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੋਖ ਦੁਖ ਨਿਵ
 ਰਣ ਤੰਤਾ ਪ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਾਣ ਕੋ ਪ੍ਰਿਥ ਮੋ ਵਖਿਅ
 ਨ॥ ੧॥ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰੀਤ॥ ਪ੍ਰਮਾਣ ਬਿਨਾਂ ਹਮੈ
 ਸੇ ਮਾਂ ਨੇ ਲਵਹਿ ਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਆਪ ਨੇ ਕੋਈ ਨ
 ਹੀਕਗ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕਹਿ ਤੇਹੈਂ ਸੁਣ
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਕਹਾਏ॥ ਕਿ ਥੰਵਾ ਯੁਮ ਗਨੀ
 ਸਲਲ ਮਹੀ ਚਾਜਾ ਜੇਤੀ ਸਸਵਾਨਾ॥ ਦ੍ਰਿ
 ਸੈ ਦੁਰਮਾਈ ਨ ਸਗਤ ਸਮੰਦ੍ਰ ਸਚਾ ਹਰੇ ਸ੍ਰੀ ਰੰਯ
 ਦੀ ਕਿੰਚ ਭੂਤ ਪ੍ਰਣਵੇਦ ਨ ਨਿਮਾ॥ ਮੋਰ ਬਿਸਲ ਸਹ
 ਸੁਨਾਮ ਮੋ ਕਹਾਏ॥ ਭੂਤ ਭਵਤ ਪ੍ਰਭ॥ ਸੁਰਤੀ ਕਾ
 ਕਹਿਨਾਏ॥ ਤੰਤ ਕੁਥ ਨ ਤੰਤ ਲਗਨ ਮੰਨ ਓ ਮੰਨ
 ਪ੍ਰਬੋਧਨੀ॥ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰੀਤ॥ ਜੋ ਆਪ ਕਹਿ ਤੇਹੈਂ ਸੇ ਹਮ ਪ੍ਰ
 ਤਤੋ ਨਹੀਂ ਸਕਤੇ ਕਿਉ ਸਾਚੈ॥ ਜੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰੈ ਸੋ ਪਾ
 ਚਤ ਤੋ ਕੇਹੀ ਗੈ॥ ਪਰੰਤੂ ਵਿਵਹਾਰ ਮਾਤ੍ਰ ਤੇ ਨ ਮਸ
 ਕਾਰ ਕਰੀ ਚਹੀ ਮੇ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਜੇਤੁ ਮਵਿ
 ਵਹਾਰ ਕਲਧੇ ਤਾਂ ਸਭ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਹੰ ਸੇ ਕੋ ਨ ਮਸ
 ਕਾਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਜਗਤ ਮੇਹੈ॥ ਨਨਾ॥ ਸਭ

ਨਮਸਕਾਰ

ਨੋਆਪੋਕੋਨਮਸਕਾਰਕਰਿਤੁਸੀਭੀਕਿਸੀਕੋਕ
ਰਤੇਹੋਜਾਨਹੀ॥**ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ਪੀਛੇਭੀਤੁਮਕਹਿ
ਤੇਹੀਆਏਹੋਮਬਭੀਕੋਹੋਜੋਹਮਨਮਸਕਾਰਕਿ
ਸਕੋਕਰੀਏ॥**ਪੁਰਖਪੰਖੀ**॥ਹੋਰਤੁਸਾਂਕਿਸੀਕੋ
ਨਮਕਾਰਨਹੀਕਰਤੇਤਾਂਨਕੋਰਗਰਾਂਕੋਤਾਂਨਮਸ
ਕਾਰਕਰੀਏਹੀਮੈ॥**ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ਤੁਮਸਾਚਕਹਿ
ਤੇਹੋਤੁਮਾਹੀਬੁਧਈਹਾਂਹੀਤਾਕਰਪਹੁਚਤੀਹੈ
ਆਗੇਕੋਮਲਿਬਨਨਹੀਕਰਿਸਕਤੀ॥ਗੁਰਾਂ
ਕੋਨਮਸਕਾਰਗਿਆਮਾਂਨਕੋਨਾਹੋਨੇਤਾਕਰਕਰਣੀ
ਕਹੀਹੈ॥**ਪੁਰਖਪੰਖੀ**॥ਜਹਿਬਾਤਹਮਾਰੇਸੁਵਣੁ
ਮੋਤੇਨਹੀਹੁਈਜੋਗਿਆਮਾਂਨਕੋਹੋਏਸੇਗੁਰਾਂਕੋਨ
ਮਸਕਾਰਹੀਨਕਰਣੀ॥ਪੀਛੇਭੀਗਿਆਮਾਂਨਵਾਂਨ
ਹੁਈਹੈਅਬਭੀਹੈਨਿਕਹੀਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਮੇਲਿਖ
ਹੈਕਿਉਨਾਕੋਗਿਆਮਾਂਨਨਥਾ॥ਤੁਸੀਹੀਬਹੁਤ
ਗਿਆਮਾਂਨਵਾਂਨਹੁਈਇਸਪ੍ਰਕਾਰਤੇਕਿਸੀਨਹੀ
ਕਹਾ॥ਜੋਗਿਆਮਾਂਨਕੋਹੁਈਗੁਰਾਂਕੋਨਮਸਕਾਰ
ਹੀਨਕਰਣੀਉਨਸੇਤੁਸੀਬਹੁਤਬੁਧਵਾਂਨ

ਹੁਏ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਤੁਮਤਲਖਨਹੋਵੇਸਹਿਜੇ ॥ ੪
 ਬਾਤਕੋਸਮਝੇਹਮਗਿਆਮਾਂਕੇਪੂਰਬਨਹੀਕਹ
 ਤੇ॥ ਗਿਆਮਾਂਹੁਏਸੇਂਆਖਤੇਹਾਂਸੇਸਭਨੋਗੇ
 ਮਾਂਨਵਾਂਨੋਕੋਮੇਸੇਹੀਨਿਸਚੇਹੈ॥ ਹਮਹੀਨਹੀ
 ਕਹਿਤੇ॥ **ਨਨਾ**॥ ਕਹੋਜਿਸਗਿਆਮਾਂਨਵਾਂਮੇਸੇ
 ਕਹਾਹੈ॥ ਕਿਹਮਕੋਬਾਤੇਸੇਂਹੀਪ੍ਰਚਾਵਤੇਹੈ॥
ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਤੁਮਕੋਮਲੁਮਨਹੀਪ੍ਰਥਮੇਤੋਬਾ
 ਵੇਨਾਨਕਜੀਕੀਹੀਚਪੈਟਤੁਮਾਰੇਮੁਖਪੜਤੀ
 ਹੈ॥ ਭੈਕਾਪੁੰਕੋਦੇਤਨਹਿਨਹਿਭੈਮਾਂਤਾਮਾਂਤਾ
 ਕਹਨਾਨਕਸੁਨਰੇਮਨਾਂਗਿਆਮਾਂਤਤਾਂਹਿਪਛਨਾਂ
ਚਰਪਟ॥ ਗੋਰਖਕੋਕਹਾਕਿਗਿਆਮਾਂਕੇਹੁਏਨ
 ਹੀਹਮਭੇਖਕੇਜੋਗੀ॥ **ਵੀਚਰ**॥ ਮਾਲਾਮੋਭੀ
 ਮੇਸੇਹੀਕਹਾਹੈ॥ ਕਿ ਮਾਸੁਮਬੂਨਨਦੇਵਨਰ
 ਗੁਰਸਿਖਧਰਮਨਧਾਯਾ॥ **ਨਨਾ**॥ ਸਾਰਾਸਲੋਕ
 ਕਿਉਨਹੀਆਖਤੇ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਨਦੀਸੇਪਾਂ
 ਣੀਪੀਵਣਾਂਕਿਵੀਚਬੂਰਮਰਣਾਂ॥ ਤਿਸੀਤ
 ਰਾਂਸਾਸੜਵੇਦਕਾਤਤਪ੍ਰਜਸਮਝੁਲੇਵਣਾਂ॥

ਬਾਸਿ ਮਨੀ ਕਹਿ ਤੇ ਪੈ ਹੋ ਗਾਂ ਮਜੀ ਸਾਸ ਤੁਹ ਪੀਰਾ
ਮੇਂ ਗਰ ਕਨੀ ਹੋਵਣਾਂ ਸਮਝ ਕਾਰਿ ਮਨ ਦਰਹਿਣਾਂ

ਨਨਾ ਸਮੁੰਚੇ ਕਿਉ ਨਹੀ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਤੇ॥ **ਸਿਧਾਂਤ**

ਪੀਉ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰੀ ਤਾਹੈ ਛਾਛ ਸਭ ਕਿਸੀ ਕੀ ਨਹੀ
ਪੀਵੀਤੀ॥ **ਕਬੀਰ** ਜੀਭੀ ਕਹਾਹੈ॥ ਕਿਸ ਤੋ ਮਾਖਨ

ਖਾਇਆ ਛਾਛ ਪੀਵੇ ਸੰਸਾਰ॥ **ਸੋ** ਸਾਸ ਤੋ ਮੋਤੀ ਨ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇਵਾ ਕਰਹੈ॥ ਰੋਚਕਾ॥ ਭਿਆਨਕਾ॥ ਜਥਾ

ਰਥਾ॥ ਸੋ ਗਿਆਨ ਵਾਂਗ ਜਥਾ ਰਖ ਜੋ ਪੀਉ ਵਤਹੈ॥
ਸੋ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਤਾਹੈ॥ ਰੋਚਕ ਭਿਆਨਕ ਜੋ ਛਾਛ ਵ

ਤਹੈ ਸੋ ਗ੍ਰਹਣ ਨਹੀ ਕਰਤਾ॥ **ਨਨਾ**॥ ਗਿਆਨ ਕੇ
ਹੂਏ ਸੇਨ ਮਸਕਾਰਾ ਆਦ ਕਕਰ ਮਤੋ ਛੂਟ ਗਏ॥

ਖਾਵਣਾਂ ਪਹਿਰਣਾਂ ਕਿਉ ਰਹਾਣਾ ਹੋਹੈ॥ **ਸਿਧਾਂਤ**
ਰਾਜਾ ਰਾਜੇ ਕੇ ਪਕੜੇ ਲਤਾਹੈ ਪਰਜਾ ਕੀ ਪਾਲਣਾਂ

ਕਰਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਗਿਆਨਾ ਮਾਗਿਆਨ ਕੇ ਦੂਰ
ਕਰਿ ਦੇਤਾਹੈ॥ ਕਿਰਿਆਵੇ ਸੀ ਹੀ ਗਹਿਤੀਹੈ॥ **ਨ**

ਨਾ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਭੀ ਤੋ ਕਿਆ ਹੀਹੈ ਸੋ ਤੁਸਾਂ ਕਿਉ
ਨਹੀ ਕਰਤੇ॥ **ਸਿਧਾਂਤ**॥ ਨਮਸਕਾਰ ਕਿਆ ਨ

ਹੀ ਕਰਮ ਹੈ ਸੋ ਗਿਆਨ ਕੇ ਹੁਏ ਸੇ ਅਭਾਵ ਹੋ ਜਾ ॥ ੬ ॥
 ਤਾ ਹੋ ਕਿਉ ਬਚਨ ਕੇ ਅਭਾਵ ਤੇ ਕਾਰਜ ਨ ਹੀ ਗਿ
 ਤਾ ਜੋ ਅਗਿਆਨ ਹੀ ਦੂਰ ਭਯਾ ਤੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਮ
 ਸਕਾਰ ਕਹਾਂ ਹੀ ਗਈ ॥ **੩੩੯** ॥ ਕਿਆ ਵਾਸ
 ਤਾ ਜੋ ਨ ਮਸਕਾਰ ਕਾ ਅਭਾਵ ਕਰਤ ਹੋ ॥ **ਸਿਧਾਂਤ** ॥
 ਗਿਆਨ ਕੇ ਬੁਧ ਵਾਂਗੁ ਗੁਰਾ ਹਤ ਵਿਦਿਆ ਕਾਰਿ
 ਤੇ ਹੋ ਪ੍ਰਿਮਾ ਹਤ ਭੀ ਆਖ ਤੇ ਹੋ ਗਿਆਨ ਭੀ ਕਹਾ
 ਹੋ ॥ **ਨਨੁ** ॥ ਤੀ ਨੇਕਾਤਾ ਤਪੁ ਜ ਕਹੋ ॥ **ਸਿਧਾਂਤ** ॥
 ਗੁਰ ਕੇ ਅਭਾਵ ਤੇ ਗੁਰਾ ਹਤ ਕਹੀ ਤਾ ਹੋ ਮਹਾਂ ਵਾਕ
 ਗਿਆਨ ਕਾ ਪ੍ਰਿਤਾ ਹੋ ॥ ਭਗਤੀ ਮਾ ਹੋ ਸੋ ਦੋ ਨੋ ਕੋ
 ਦੂਰ ਹੋ ਤਾ ਹੋ ਇਸ ਤੇ ਪ੍ਰਿਮਾ ਹਤ ਹੋ ॥ ਸੋ ਗਾਂ ਮਗਿ
 ਤਾ ਮੋ ਕਹਾ ਹੋ ॥ **ਅ** ਸਤੁ ਮਾਤਾ ਕਾ ਅਭਾਵ ਕਾਰਿ
 ਨ ਮਤਾ ਹੋ ॥ ਤੈ ਸੇ ਗਿਆਨ ਭੀ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਮਸ
 ਕਾਰ ਦੂਰ ਕਰਿ ਹੋ ਤਾ ਹੋ ॥ ਸੇ ਗਿਆਨ ਕਿਆ
 ਮਾਂ ਨ ਕਿਸੀ ਕੀ ਨ ਹੀ ਗਹਿਤੀ ਤਾ ਗੁਰ ਸਿਖ
 ਨ ਮਸਕਾਰ ਕਹਾਂ ਹੀ ॥ ਆਰੇ ਗਿਆਨ ਕਾ
 ਲਖਣ ਕਾ ਹਿਤ ਹੋ ॥ ਸਮਤਾ ਉਦਾਰਤਾ ਨਿਰ

ਕਹਿ

ਭੈਤਾ ਜੋ ਕਿ ਸੀਕਾ ਭੈਂਹੀ ਨਰਾ ਤੇਰਾ ਸਿਖ
 ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਹਾਂ ਹੀ ਕਿਉਂ। **ਸਵੈਯਾ** ਰ
 ਵਕੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਰਜਨੀ ਨਰਾ ਸਭ ਦੀ ਪਕਜੋਤ ਨ
 ਦੀ ਸਤਤਾ ਗੇ। ਅਨੁਪਾ ਅਚਵੇ ਹਟੇ ਪ੍ਰਧਿਅ
 ਮਿਟ ਜਾਇ ਇਕਾ ਜਲ ਪੀਵਤ ਪਿਆਰੇ। ਤ
 ਦਕਾ ਜਕੇ ਕਾਮਨੈ ਕਰਹੇ ਜਦ ਪੋਟ ਕਾਮਰ
 ਬਹੇ ਮਿਲਖਾਗੇ। ਕਹੇ ਨਿਬਕਾਰ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਯਾ
 ਰਤਿ ਉਗਿਆਂ ਨਰਾ ਨਰਾ ਨਮਸਕਾਰੇ॥ **੧**
੩੩੩। ਯੇਹ ਬਾਤ ਬਹੁਤਾ ਅਧੁਰਾ ਤਕਹੀ
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰੋਤੇ ਮੇਸੀ ਬਾਤ ਪ੍ਰਧਿਤਿ ਹੋਈ ਉਨ
 ਕੇ ਨਮਸਕਾਰ ਹੀ ਨਕਰਨੀ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**। ਬਿ
 ਦਾਂਤੀ ਓਕੇ ਮਤ ਮੇਂ ਕਹਾਏ॥ ਤਵੁੰ ਮਸਕਿਅਾਤੁ
 ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਏ ਕਹੈ॥ ਤੋ ਨਮਸਕਾਰ
 ਕਿਸ ਕੇ ਕਰੀਏ॥ **੩੩੩**। ਭਲਾ ਜੀ ਨਾਂ ਗੁਰੂ
 ਰਾਨਾ ਨਮਸਕਾਰ ਹੀ ਨਾ ਸਿਖ ਮੇਸਾ ਜੇ
 ਗਿਆਂ ਨਵਾਂ ਹੈ ਸੋ ਜਗਤ ਮੇਂ ਬਿਚਰਤਾ
 ਕੈ ਸੇ ਹੈ॥ **ਉੜੀ**। ਕਾਬਿਤਾ। ਹਰਿ ਨੈਕ ਨਰੁ

ਤਗਜਮਾਤੇਜਿਉਫਿਰੰਤਨਾਰੀਆਪਨੀਰਵੰਤੁ ੭
 ਰਾਜਰੀਤਏਮੇਗਤੁਪੈ। ਦੀਵਾਵਸਤੂਲਭ
 ਤੁਤਾਰਾਬੇੜੀਨਪੁਛਤਪੀਖੀਨਭਮੋਓਡਤਸੋਸ
 ਰੰਕਜਿਉਪਰੰਤੁਪੈ। ਪੀਥੀਪੀਥੀਜਿਉਮਿਲੰਤ
 ਸੇਦਾਹਟੀਓਕਰੰਤਸਿਰਾਬਭੰਗੀਓਪੀਵੰਤਜ
 ਨਸਾਓਕਹੀਯਤਪੈ। ਸੁਰਾਹਣਮੋਗਜਤਗਿ
 ਮਾਂਨਹੁਏਏਮੇਗਤਸੁਰਤਸਿਮ੍ਰਤੀਕੀਮਤਨਿ
 ਬਿਕਾਰਭੀਕਹੰਤਪੈ॥ ੨॥ ਪੁਰਬਖੰਖੀ॥ ਆਪ
 ਕਾਮਨਭਵਤੇਮੇਸੇਹੀਸੁਰਤਸਿਮ੍ਰਤੀਮੇ
 ਕਹਾਂਕਹਾਪੈ। ਜੋਗਿਆਮਾਂਨਕੋਹੁਏਸੇਗਾਗਾਂਕੋਨ
 ਮਸਕਾਰਨਕਰਣੀ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਪਾਂਚਦਸੀਮੇ
 ਸੁਰਤੀਕਹੀਪੈ। ਭਿਦੰਤਰਿਦੇਗੀਖੀਛਿਦੰਤ
 ਸੁਖਸੇਸਯਾ। ਖੀਅੰਤੇਚਾਸਕਰਮਾਂਣੀਤਸਮ
 ਨਦ੍ਰਿਸਟੇਪ੍ਰਵਰੇ॥ ੩॥ ਗੀਤਾਮੋਭੀਮੇਸੇਹੀਕ
 ਹਾਪੈ। ਗਿਆਮਾਂਨਮਰਾਨਦਗਾਧਕਰਮਾਂਣੀਤੁ
 ਮਾਪੁਪੰਡਤਬੁਧਾਨਮਸਕਾਰਭੀਤੇਕਰਮਹੀਖ
 ਯੇਹਭੀਦਗਾਧਾਮਾਚਾਹੀਏਕਿਉ॥ ਬਸਿਸ

ਟਜੀ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ॥ ਕਿ ਹੇਰਾਂ ਮਜੀ ਗੁਰ ਸਿਖ ਦੇ ਨੇ ਸੁ
 ਫਨੇ ਮਾੜੇ ਹੈ॥ ਕਿਆ ਕਿ ਝੂਠ ਹੈ॥ ਤੰਭੀ ਮੇ ਸੇ ਹੀ ਜਾਂ
 ਤਾ ਜਬ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਮਝੇ ਕਾ ਤਬ ਤੇਰ ਕਲਜਾਂ
 ਝੁਹੇ ਵੇਗਾ॥ **ਮੋ**ਰ ਵਲੀ ਗਾਂ ਮਜੀ ਭੀ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ॥
 ਨਾਮ ਨ ਮਪੀਰ ਮਨਾ ਮਰੀ ਦਮ ਬਾਬਾ ਪਸਾ ਅਜ
 ਕੈ ਦਰਹੀ ਦਮ ਬਾਬਾ ਜਦਾ ਮਾਪ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਾ ਕੀ
 ਤਾ ਤਾਂ ਮਕਲ ਬੰਦੀ ਕੇ ਹੀ॥ ਮਾਦਮੀ ਗਾਂ ਮਾਦਮ
 ਯਤ ਲਾਜ ਮਸਤੀ॥ ਸੀ ਦਲੇ ਗੁਰ ਬੋ ਨਿਦਾਰ ਦੇ ਹੇ
 ਜ ਮਸਤੀ॥ **ਮੋ**ਰ ਨਾਰਦ ਪੁਰਾਣ ਮੇ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾਂ ਜੀ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ॥ ਨਾਰਦ ਕੇ ਗੁਰੂ ਤੇਰ ਕਮ ਨਹੈ॥
 ਨਾਰਦ ਜੀ ਕਹਾ॥ ਨ ਮੇ ਬੰਦੇ ਨ ਮੇ ਮੁਕਤੂਰ ਨ ਮੇ
 ਗੁਰੰ ਨ ਮੇ ਸਿਖ ਜਾ॥ ਮਾਯਾ ਮਾੜਾ ਬਿਕਾਰ ਤੁਆ
 ਮਾਇਆ ਇਤੀ ਤੋ ਹਮੰ ਵਯਾ॥ **ਬਿਸ** ਪੁਰਾਨ ਮੇ
 ਕਹਾ ਹੈ॥ ਸਿਵ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਮਾਪ ਕਾ ਕੋਰੇ॥ ਕੁਲੰਗ
 ਕਹਤ ਭਯਾ ਮੇ॥ ਮਾਪ ਹੀ ਗੁਰੂ ਹਾਂ॥ ਮਾਪ ਹੀ ਸਿਖ
 ਹਾਂ॥ ਯਾਹਿ ਕੂਮ ਮੂਰਖੇ ਕੋ ਤੇ ਖੈ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕਾ॥ **ਰ**
ਬ ਮੇ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਸਾਚ ਨਿਮਾਇ ਨ ਵੇਗਾ॥ ਓਹ

ਸਮਠਾਕੁਰਸਮਚੇਗਾ॥ **ਮੇਰ** ਸੁਖਮਨੀ ਮੇਭੀ
 ਕਹਾਏ॥ **ਜ** ਸੁਆਪਨਾ ਸੁਆਪਾਪ ਪੁਰਨੇਗਾ॥
 ਤਬ ਕਵਨ ਠਕੁਰ ਕਵਨ ਕਹੀਏ ਚੇਗਾ॥ **ਨਨੁ**॥ ਪ੍ਰ
 ਮਾਂਦੁ ਜੋ ਸੁਆਪ ਕਹੇ ਸੋ ਬਹੁਤਾ ਮਛੇ ਕਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੋ ਉ
 ਨ ਕਹਾ ਸੋ ਕਿਸ ਕੋ ਕਹਾ ਸੋ ਕਹੇ॥ **ਉਤ**॥ ਜਾਹਿ
 ਪ੍ਰਿਅ ਭਾਏ ਦੋ ਪ੍ਰਭ ਕਹੀਏ ਭਾਏ ਪਾਣੀ ਕਹੀ
 ਏਏ ਕਹੀਏ॥ **ਦੇਹਿ**॥ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਕੀ ਕਲ
 ਪਨਾਂਗਾ ਮਾਂਨੁ ਏਹੈ ਦੂਰਾ ਮਨ ਮਪਨੇ ਸੋ ਸ
 ਮਝੁ ਲੈ ਕਬੀ ਤੇ ਕਰੇ ਸਹੂਰਾ॥ ੪॥ **ਕੁੰਰਲੀ**॥
ਛੰਦ॥ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਕੀ ਭਾਵਨਾਂ ਜਿਸ ਕੇ ਹਿਰਦੇ
 ਬੀਚਾ ਦਰਸਨ ਤਿਸ ਕਾ ਮਤ ਕਰੇ ਵਹੀ ਪੁਰਸਹੈ ਨ
 ਚਾ ਵਹੀ ਪੁਰਸਹੈ ਨੀਚ ਸੰਗ ਮਤ ਤਿਸ ਕਾ ਪਾਵੇ
 ਉਤੇ ਨਾਹੀ ਪਾਪਾ ਮਠੇ ਸਠਤੀ ਰਖਨਾ ਵੇ॥ ਕਹਿਨਿ
 ਬਕਾਰ ਸੁਨ ਜਾਹ ਤਪੇ ਬਹੁਤਿਸ ਕਾ ਉਗਾ ਵਹੀ ਪੁ
 ਰਸਹੈ ਨੀਚ ਕਲਪਤਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰੂ॥ **੫॥ ਨਨੁ**॥
 ਮੇਰ ਸਾਸ ਤੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਨਹੀ ਕਹਾ ਜੋ ਨਹੀ ਗੁ
 ਰੋ ਕੇ ਮਾਂਨਤਾ ਓਸ ਕੇ ਦੂਖ ਏਕਹਿ ਤੇਰੇ॥ **ਸਿਧਾਂ**

੮

ਤੀ॥ ਅਗਿਆਨ ਮੋ ਤੋ ਦੂਖ ਦੁਹੈ ਮ ਤੋ ਰਿਅਮੰ
 ਵਾਂ ਨ ਕੀ ਵਾਰਤ ਕਹਿ ਤੇਹਾਂ॥ **ਕੁੰਡਲੀਆ॥** ਸੁ
 ਪਨੇ ਮੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਭਏ ਸੁਪਨੇ ਮੇ ਉਪਦੇਸਾ ਸੁਪਨੇ
 ਮੇ ਸਭਾ ਸਿਦ੍ਹੇ ਸੁਪਨਾ ਬੂਨ ਸੁਭੇਸਾ ਸੁਪਨਾ ਬੂਨ
 ਜੋ ਭੇਸਾ ਮਾਸੁ ਮਭੀ ਸੁਪਨਾ ਜਾਨੇ ਸੁਪਨੇ ਉਤਪ
 ਤ ਹੋਤ ਮਰਨ ਭੀ ਸੁਪਨਾ ਮਾਨੇ॥ ਕਾਹਿ ਨਿਧਿ ਕਰ
 ਸੁਨ ਯਾਹ ਮੁਨੁ ਵਿਚ ਦਗਰੇ ਮਸਨੇ॥ ਸਭੇ ਬਾਤਾ
 ਬੂਟਾ ਆਖੀਆਂ ਵੀ ਚਹੈ ਇਸੁ ਪਨੇ॥ **੬॥** ਬਸਿਦ
 ਜੀ ਕਹਿ ਤੇਹੈ॥ ਹੋਰਾਂ ਮਜੀ ਸਭ ਹੀ ਸਿਦ੍ਹ ਸੁਪਨ
 ਹੈ ਕਿਆ ਝੂਠੈ॥ **੭॥** ਤੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕਹਾਂ ਸਤਿ
 ਹੁਏ॥ **ਮੇਰ** ਗੁਵਿੰਦ ਗੀਤਾ ਮੇਭੀ ਮੇਸੇ ਹੀ ਕਹਾ
 ਹੈ॥ ਹੋ ਅਰਜਨ ਮੇ ਤੂੰ ਦੇਣਾਂ ਲੇਣਾਂ ਗੁਰ ਸਿਖ
 ਉਪਦੇਸ ਸਭ ਸੁਪਨੇ ਮੇ ਹੈ ਸੋ ਝੂਠੈ॥ **੮॥** ਬਸਾ
 ਹ ਬ ਮੇਭੀ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਸੁਪਨੇ ਸੇ ਤੀ ਚਿਤ ਮੁਰਖ
 ਲਾਇਆ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸਮਝ ਲੇਣਾਂ ਜੋ ਗੁਰ ਸਿਖ
 ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਸੋ ਮੁਰਖ ਹੈ॥ **ਨਨ**॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਤੇ ਸ
 ਭੀ ਕੋਈ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਤੋ ਕਿਆ ਸਭੀ ਮੁਰਖ ਹੁਏ॥

ਸਿਧਾਂਤੀ ॥ ਮਾਗਿਆਂ ਨੀਜੋ ਪੈਸੇ ਮੁਰਖ ਹੋਯਾ ॥
 ਬਵਾਸੁ ਵਣਗਿ ਮਾਂਭੀ ਗੁਰਸਿਖ ਮਾਂਤਾ ਹੋ ॥
 ਜਿਸ ਕੋ ਸਯਾਤ ਕਾਰਗਿ ਮਾਂਭੈ ਸੇ ਗੁਰਸਿਖ
 ਨਹੀ ਮਾਂਤਾ ॥ **ਸੋ** ਭਾਗਵਤ ਮੈ ਕਹਾਯੋ ॥ ਮਾਤ
 ਮਈ ਵਾ ਮਾਤ ਮਨੋ ਗੋਪਤਾ ॥ ਮਾਤ ਮਈ ਵਗੁਰੂ
 ਮਾਤ ਮਨਾ ॥ **ਗੁਰੂ ਕਾਰਵਾਚਾ** ਗੁਰਸਿਖ ਕੁ
 ਮੇ ਸੇ ਦੂਰ ਕਰਿ ਪਾਂਚਤੰਤ ਨਿਰਧਾਰਾ ਨਾ ਡਰ ਰਖੈ
 ਰੱਬ ਕਾ ਜਿਉ ਕਹਿਤਾ ਨਿਬਕਾਰਾ ॥ ੪੪ ॥ ੪੪ ॥
 ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ **ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਥਮਾ ਨਿਵਾਰਣ ਗੁ**
ਰਸਿਖ ਨ ਮਸਕਾਰਾ ਮਭਾਵੇ ਦੁਤੀਓ ਵਿਖ
ਮਾਂਨਾ ॥ ੨ ॥ ਪੁਰਖ ਪੰਥੀ ॥ ਮਾਪ ਕਹਿ ਤੇ ਹੋ
 ਗੁਰਸਿਖ ਕੋਈ ਨਹੀ ॥ ਬਿਦਾ ਬਿਅਸ ਜੀਕ
 ਤਨ ਜਸੁਖ ਦੇਵ ਜੀ ॥ ਜਹਿ ਭੂਤ ਭਵਿਖਤ
 ਵਰਤ ਮਾਂਭੇ ਗਿ ਮਾਤਾ ਹੁਏ ਹੋ ॥ ਉਨ ਕੋ ਦੇ
 ਵਤਿ ਓਕਹਾਤੁ ਮਹਾ ਮਾਰੇ ਨ ਜੀਕ ਮਤ ਬੈਠਾ ॥
 ਮਗਰ ਧਾਰਣ ਨਹੀ ਕੀਆ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਨਾ ਗੁ
 ਰਧਾਰਣ ਕੀਆ ਤਾਂ ਸੀ ਤੋ ਵੀਚ ਬੈਠਾ ਏਈ ਏ ॥

੬
ਵਾਲਾ

ਯਹਿ ਬਾਤ ਕੈ ਸੈ ਹੈ ਸੈ ਕਹੈ ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ** ॥ ਤੁਮਾਰੀ ਬ੍ਰਿ
 ਧ ਬਹੁਤ ਉਜਲ ਹੈ ਸੀ ਗਰਹੀ ਬਾਤ ਕੈ ਸਮਝ ਲੇਤੇ
 ਹੋ ॥ ਹਮ ਯਹਿ ਨਹੀ ਕਹਿ ਤੇ ਜੁ ਗਰਨ ਪਾਰਹੁ ਸਿਖ
 ਨ ਬੋਲੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਮਸਕਾਰਨ ਕਰਹਾ ॥ ਯਹਿ
 ਬਾਤ ਮਾਰੀ ਮਾਂ ਮੇਰੀ ਗਿ ਮਾਂ ਨਹੂ ਏ ਵਿਵਰਜ
 ਤ ਹੈ ॥ **ਦਿਸਤਾ** ॥ ਜੈ ਸੇ ਕਲ ਬੂਤੀ ਮੰਦਾ ਮਾਸੁ
 ਬਰੈ ਰਨਹੀ ਬਨਤਾ ॥ ਬਨੇ ਪਸੰਚਾਤ ਮਾਸੁ ਸੇ
 ਭਾਨਹੀ ਪਾਵਤਾ ॥ ਤੈ ਸੇ ਗੁਰੇ ਵਰੈ ਰਬੋਹ ਦਨਹੀ
 ਤਾ ॥ ਮਗਰ ਗਿ ਮਾਂ ਨਹੂ ਏ ਗੁਰ ਕਹਿ ਛਾਂਦੈ ਖੈ ॥ **ਦੇ**
ਹਿਰਾ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨ ਗਿ ਮਾਂ ਨਹੂ ਵਈ ਗਿ ਮਾਂ ਨ
 ਏ ਗੁਰਨਾਹੀ ॥ ਨਿਬਕਾਰ ਜਿ ਉਕਹਿ ਤੈ ਸਮਝ
 ਦੇਖ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ **੧ ॥ ਪੁਰਖ ਪਖੀ** ॥ ਯਹਿ ਬਾਤ
 ਤੇ ਹਮਾਰੀ ਸਮਝ ਸੇ ਮਾਈ ਜੇ ਗਿ ਮਾਂ ਕੇਹੂ ਏ ਸੇ
 ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੇਈ ਨਹੀ ॥ ਵਿਜੇ ਨਾਗਾਇਤ ਸਰ
 ਕੀ ਪ੍ਰਿਤ ਪਾਲਤਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਸ ਕੇ ਤਾਈ
 ਤਾਨ ਮਸਕਾਰ ਸਰ ਕੇਈ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਉਸ ਕੇ
 ਤਾ ਮਾਪਭੀ ਨ ਮਸਕਾਰ ਕਰੇ ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ** ॥ ਤੈ

ਨੇਵੇਹਤੰਤੋਵਗੈਰਨਾਗਾਇਕਹੀਦੇਖਾਯੋ॥ ੧੦
ਨਨਾ॥ ਹਮਦੇਖਾਨਹੀਤੇਸਨਾਤੇਪੈਮੇਰਬੇਦਸ
 ਸਤਪਣੇਪੁਕਾਰਤੇਯੋ॥ ਬਹੁਤਿਓਦੇਖਾਭੀਯੋ॥ **ਸਿ**
ਧਾਂਤੀ॥ ਜਿਨੇਦੇਖਾਯੋਉਨਾਕਾਨਾਮਨਿਰੂਪਣਕਰੇ॥
ਤਿਤਥੀ॥ ਜਾਹਿਬਾਤੇਤੇਇਨੇਕੀਜਗਾਹਮਕਹਦੇ
 ਤੇਯੋ॥ **ਚੋਪਈ**॥ ਲਛਮੀਚਕਨਮਲੇਜਿਸਕੇਰੇ
 ਦਾਸਕੰਥੀਰਾਚੋਗੀਫੇਰੇ॥ ਧੀਨੇਨੇਪਥਰਤੇਪਾਇ
 ਆਗਾਥੀਆਚਾਰੇਹਲਟਚਲਾਇਆ॥ ਪੂਰ
 ਲਾਦਾਬਿਲੋਕੇਨਿਸਚਾਧਾਗਾ॥ ਨਰਸਿੰਘਹੋਕੇ
 ਏਂਤਸੀਧਾਗਾ॥ ਚਾਸੇਦਾਂਮੇਕੇਮੰਦ੍ਰਜਿਨਛਹੇ॥
 ਦੇਦਲਾਮਚਵੇਬਹੁਸੁਖਪਾਏ॥ ੨॥ **ਚੋਪਈ**॥
 ਨਰਸਿੰਘੀਪੁੰਡੀਜਤਾਰੀ॥ ਨਾਮਦੇਉਕੀਛੁਨ
 ਸਵਾਰੀ॥ ਸਦਨੇਵਦਨਈਟਜਿਨਤਾਰੀ॥ ਨ
 ਉਏਕੀਸੁਨਯੋਜਸਵਾਰੀ॥ ਰੰਕੇਵੇਕੇਕੇਘਰਜ
 ਵੈ॥ ਚੁਨਚੁਨਕਾਠੀਫੇਰੀਲਾਵੈ॥ ਤਾਲਬੀਓ
 ਠਾਕੁਰਤਰਾਏ॥ ਚੋਕੀਚਕੀਆਪੇਜਾਏ॥ ੩॥
ਚੋਪਈ॥ ਸਾਧਾਂਕਾਰਣਲੇਈਆਈ॥ ਬਣੀ

ਏਨੂੰ ਚਾਗਲ ਸੁਨਾਈ ਜਾਈ ਵੇ ਸਵਾਨਿ ਸਚਾ
 ਧਾਰਾ ਅਗੇ ਪਲਾਪਰ ਬੈਠਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਮੇ
 ਕੀ ਬਿਛੜੀ ਨਿਤ ਖਾਵੈ ਮੀਰਾਂ ਰੁਰਤੀ ਕੋਲਾਟਿ
 ਕਾਵੈ ਕੁਬਰੀ ਕੀ ਤਿਕਲ ਸਿੰਧੀ ਕੀਤੀ ਫ੍ਰੇਪੁ
 ਤਨੰਗੀ ਹੋਣ ਨਹਿੰ ਤੀ ॥ **੪॥ ਚੋਪਈ ॥** ਭੀਲੁ
 ਕੇ ਫਲ ਜੁਠੇ ਖਾਏ ਲੰਕਾ ਤੇ ਸੀਤਾ ਲੈ ਆਏ
 ਸੁਪਨਾ ਕਾਨ ਕਰਵਾਇਆ ਸਾਮੰ ਬਰਜੀ
 ਤਾਪਨ ਖੜਕਾਇਆ ਪਰਸਰਾਮ ਹੋਲਾ
 ਚਾਕੀਤਾ ਲੰਕਾ ਗਜਰਬੀ ਖੜਕੀ ਤਾਬ
 ਹਮਾਦ ਕਰੀ ਅੰਤਰ ਪਾਇਆ ਨਰਾਇਣ
 ਹੋਤਾਂ ਕੋ ਗਾਇਆ ॥ **੫॥ ਸਿਧਾਂਤੀ ॥** ਬਿਆ
 ਬਿਆ ਤੇ ਤੈ ਨੇ ਬਹੁਤ ਮੰਛੀ ਕਰੀ ਮਰਕਹਾ
 ਭੀ ਸਾਸੇ ਕੋ ਮਨ ਸਾਗਾ ਇਸਤੁ ਮਾਰੇ ਕਹਿਣੇ
 ਸੇ ਪੱਖ ਤੇ ਹਮਾਰੀ ਸਿੰਧੂ ਆਕਿਉ ਜਿਸ
 ਨੇ ਯਹਿ ਕਾਂ ਮਕੀਏ ਹੋਗੇ ਸਤ ਤੇ ਤੇ ਕਾਹੀ ਬ
 ਨ੍ਹ ਹੋਵੇਗਾ ॥ **ਨਨੁ** ਜੇਹ ਮਕਾਹਿ ਤੇ ਪੈ ਸੋਤਮ
 ਤੇ ਤੇ ਮੇਰੀ ਪਟਾਲੇ ਤੇ ਹੋਤੁ ਸਾਂਭੀ ਤੇ ਪਾਂਚ

ਤੱਤੋਰੇਹੀ॥ ਮਾਪਭੀਕੋਈਮੈਸੀਬਾਤਕਰਿਦਿਖਾ ੨੧
 ਵੇ॥ ਓਨੋਤੋਬਡੇਬਡੇਸਾਮੰਬਜੀਤਿਹੈ॥ ਪਹਾਕ੍ਰਮਾਦ
 ਕਉਠਾਏਹੈ॥ ਮੇਰੈਤੋਕੋਛੇਦਨਕੀਆਹੈ॥ **ਸਿ**
ਧਾਂਤੀ ਕਰਤਾਤੇਤੂੰਓਨੋਕੀਉਸਤਤਹੈ॥ ਪਰਤਮਾ
 ਰੇਕਹਿਏਸੇਨਿਏਆਪਣੀਹੋਤੀਹੈ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੋਤ੍ਰਪਰ
 ਏਕੀਬਾਤਾਮਸਤਾਬਿਅਸਤਹੋਤੀਹੈ॥ ਕੁਲਕੋਈ
 ਪਹਾਕ੍ਰਮਾਬਡਾਉਠਾਹੀਲੀਆਹੋਵੇਗਾ॥ ਜਹਿਭੀ
 ਕਹਿਤੇਹੈਹਨੂੰਮਾਂਨਕੇਤੀਦੁਰਸੇਪਹਾਕ੍ਰਉਠਾਉ
 ਲਾਮਾਇਅਫੇਰਉਹਾਂਹੀਪਰਮਾਇਆਮੈ
 ਰਭੀਕਹਿਤੇਹੈਏਕਲਾਹੀਬੈਲਸਾਰੀਪਰਤੀਕੋ
 ਉਠਾਈਖੜਾਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਓਨਸੈਬੈਲਹੀਬਸੇ
 ਸਹੀਧੁਆਕਿਉ॥ **ਨਨੁ** ਓਨੋਕੋਪਸੁਆਂਸਾ
 ਬਤੇਨਮਿਲਾਵੇ॥ ਹਮਤੇਮਨੁਖੋਕੀਬਾਤਕਹੀ
 ਹੈ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ** ਤੁਮਮਨੁਖੋਕੀਬਾਤਪੁਛਤੇਹੋ
 ਤੇਹਮਮਨੁਖੋਕੀਹੀਕਹਿਏਤੇਹੈ॥ ਹਲਵਾਈ
 ਅਸਰਾਫਕਾਮਨਹੀਕਰਸਕਦਾ॥ ਅਸਰਾਫ
 ਹਲਵਾਈਕਾਕਾਮਕਰਤਾਲਜਾਵਤਾਹੈ॥
 ਤੇਸੇਹੀਸੀਤੇਕਾਕਾਮਉਨਸੇਨਹੀਹੋਤਾ॥

ਸੰਤ ਓਨੇ ਕਾਕਾਂ ਮਕਰੂਤ ਲਜਾਵਤੈ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਯ
 ਹਿ ਸਿਧਾ ਗੁਆ ਬਲ ਬੁੱਧ ਏਕ ਸਾਨੀ ਕਿਸੀ ਮੋ
 ਬਲ ਬਹੁਤ ਕਿਸੀ ਮੋ ਬੁੱਧ ਬਹੁਤ॥ ਇਸ ਬਲ
 ਕਾਖਿ ਆਲ ਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਰਸ ਭਾਪਾਂ ਚਤੁਰੇ ਕੇ ਹੀ
 ਹੈ॥ **ਨਨਾ**॥ ਯਾਹਿ ਤੇ ਹਮ ਨੇ ਜਾਨ ਲੀਆ ਜੇ ਸ੍ਰੀ ਰ
 ਸ ਬਨੇ ਕਾਪਾਂ ਚਤੁਰੇ ਕੇ ਹੀ ਹੈ॥ ਵੇ ਜੇ ਸਾਂਤਿ ਚਿਤਾ ਮਾਨਿ ਦ
 ਥੁਹ ਮਹੈ ਵੇ ਤੇ ਤੇ ਕਾਪ ਗਰੂਪ ਹੈ॥ ਓਸ ਕੇ ਤਾਂ ਈ ਤਾਂ
 ਨ ਮਸਕਾਰ ਸਬੀ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਮਾਧ ਓਸ ਕੇ ਤਾਂ ਨ
 ਮਸਕਾਰ ਕਰੇ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਹਮ ਕੋਈ ਬਾਬਰ ਨਹੀ
 ਜੇ ਤੇ ਰੇ ਕਰੇ ਤੇ ਨ ਮਸਕਾਰ ਕਰਤੇ ਫਿਰੀਏ॥ ਧ੍ਰਿ
 ਸ ਮੇਤੁ ਕਹੁ ਸਾਂਤਿ ਚਿਤਾ ਮਾਨਿ ਦ ਕਿਸ ਕੋ ਕਹਿਤੇ
 ਹੈ॥ **ਤ੍ਰਿਤੀਯ**॥ ਯਾਹਿ ਵਿਦਾਂਤੀ ਓਕਾ ਮਤ ਹੈ ਸ
 ਤਿ ਕਹਿਤੇ ਹੈ ਜੇ ਤੀਨੇ ਕਾਲਾ ਮਵਾਧਾ ਚੇਤੰ ਨ
 ਸੋ ਹੈ ਜਿਸ ਕੀ ਚੇਤਨਾ ਕੋਪਾਂ ਇਕੋ ਸਭ ਕੋਈ ਚੇ
 ਤੰ ਨ ਹੈ॥ ਮਨੰਦ ਕਿਆ ਜਿਸ ਕੀ ਮਨੰਦ ਤਾਈ
 ਕੀਲੇ ਸਮਾਤੁ ਤੇ ਸਭੀ ਮਨੰਦ ਹੈ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥
 ਅਰਥ ਤੇ ਤੇ ਨ ਬਹੁਤ ਮਛਾਕੀ ਮਾਓ ਵੇ ਹੋ ਕਹਾਂ
 ਯਾਹਿ ਕਹੇ॥ **ਨਨਾ**॥ ਹੇਤਾਂ ਬਾਕਹਾਂ ਸਿਜਾਤ ਵਿ

ਜਾਤ ਸੁਕਤ ਭੇਦ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਇਸ ਕ
 ਰੀ ਅਰਥ ਕਹੇ॥ **ਤ੍ਰਿਤੀਯਾ**॥ ਸਿਜਾਤ ਯਾਹਿ ਆਦ
 ਮੀ ਸਾਥਾ ਆਦਮੀ ਸੋ ਯਹਿ ਭੀ ਨਹੀ ਬਣਤਾ॥ ਮ
 ਤ ਮਾਂ ਜੈ ਸਾ ਆਤਮਾਂ ਹੋਰ ਨਹੀ॥ ਵਿਜਾਤ ਕਿਮ
 ਆਦਮੀ ਸਾਥ ਪਸਾ॥ ਸੋ ਭੀ ਨਹੀ ਬਣਤਾ ਕਿਉ
 ਆਤਮਾਂ ਸਾਥ ਆਇ॥ ਆਨਹੀ॥ ਸੁਕਤ ਭੇਦ ਯ
 ਹਿ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ॥ ਜੈ ਸੇ ਬਿਛ ਕੇ ਰਾਲ ਹੋਵੈ॥ ਸੋ ਮੇ
 ਸੇ ਆਤਮਾਂ ਕੇ ਅੰਗ ਨਹੀ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸੁਕਤਿ ਭੇਦ ਭੀ
 ਨਹੀ ਬਣਤਾ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਸਾਸੋ ਤੇ ਮੋ ਤੇ ਮੇ ਸੇ
 ਹੀ ਕਹਾਹਾ॥ ਮਾਯੈ ਕਛੁ ਤੁਸੀ ਭੀ ਆਪਣੀ ਅਕ
 ਲ ਸੇ ਸਮਝੋ॥ ਦੂਸਰੇ ਤੇ ਰਹਿ ਤੇ ਤੇ ਹੁਆ ਆ
 ਪਤੋ ਹੋਵੈ॥ ਸੋ ਤੇ ਤੇ ਵਰੇ ਗੋਰ ਕਹੀ ਨਹੀ॥ ਫੇਰ ਕਹਿ
 ਤੇ ਹੋ ਅੰਗ ਨਹੀ ਭਲਾ ਅੰਗ ਨਹੀ ਤੇ ਬੁਤ ਹੀ ਹੋ
 ਵੈ ਸੋ ਭੀ ਤੇ ਵਰੇ ਗੋਰ ਕਹੀ ਨਹੀ॥ **ਨਨਾ**॥ ਕਿਮ
 ਹੋਣਾ ਥਾ ਅਸਤੀ ਭਾਂਤੀ ਪਰੇ ਰੂਪ ਹੈ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**
 ਅਸਤੀ ਭਾਂਤੀ ਪ੍ਰੇ ਕਾਰੂ ਪਕਹੇ॥ **ਪੁਰਬ ਪੱਖੀ**॥
 ਅਸਤ ਕਿਮਾ ਹੈ ਭਾਂਤੀ ਕਹੀ ਏ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ਪ੍ਰੇ

ਸਭਸੇਧੀਆਗਾਏ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਜੇਹੋਤਾਹੈਸੇਭਾ
 ਸਤਾਹੈਹੂਆਤਾਂਧੀਆਗਾਂਲਗਾ॥ ਸੇਤੁੱਤੋਵਰੈ
 ਰਤੇਕਛੁਨਹੀਤੁਸਾਂਝੁਠਕਿਉਬੋਲਤੇਹੈ॥ **ਨਨੁ**
 ਕਿਉਨਹੀਭਾਸਤਾਮੋਖਪੰਥਮੋਆਠਹੇਤੁਕ
 ਹੋਹੈ॥ ਸੋਹਮਸੁਨਾਵਤੇਹੈ॥ ਈਲਾਮਕਾਸਮੋਹੋ
 ਤੀਹੈਸੇਏਖੀਤੀਨਹੀ॥ ਤੈਸੇਆਤਮਾਂਹੈਸੇਇ
 ਖਤਾਨਹੀ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਈਲਤੇਅਕਾਸਮੋਉਤ
 ਤੀਆਵਤੀਮਲੂਮਹੋਤੀਹੈਕਾਲੀਚਿੱਟੀਕਹਿ
 ਤੈਹੈ॥ ਆਤਮਾਂਕਾਲਾਹੈਕਿਚਿੱਟਾਂਮਲੂਮਤੁਸਾਂ
 ਕਿਵੇਕਰਤੇਹੈ॥ **ਨਨੁ**॥ ਨਿਦ੍ਰਾਮੰਤਹਕਰਣੁ
 ਖਸੁਖਭੂਖਾਆਵਕਹੋਤੇਹੋਏਖੀਤੇਨਹੀ॥ ਤੈਸੇ
 ਬ੍ਰਹਮਹੈਸੁਇਖਤਾਨਹੀ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਨਿਦ੍ਰਾਆ
 ਵਕਜੇਤੁਕਹਿਤਾਹੈਸੇਤੋਤੋਕੀਬ੍ਰਿਤੀਹੈਸੇਤੋਤੋਸੇ
 ਭਿੰਨਨਹੀਤੁਸੀਤੋਤੋਬ੍ਰਹਮਵਿਡੈਕਕਹਿਤੇਹੈ॥
ਪੁਰਖਪੰਖੀ॥ ਪਾਂਚਦਸੀਮੋਆਤਮਾਂਸੀਧਿਕਾਪ੍ਰ
 ਕਾਸਕਹਾਏ॥ ਸੋਰਾਮਾਗਿਆਨਬੋਧਨੀਮੋਭੀ
 ਇਸੀਪ੍ਰਕਾਰਕਹਿਤੇਹੈ॥ ਜਿਹਕਹਿਏਖੇਸੁਨੇਗੀਧ
 ਰੇਗਾ॥ ਜਿਹਕਹਿਬਾਨੀਬਚਨਪ੍ਰਗਟੇਗਾ॥ ਜਿਹ

ਕਰਿਸੁਆਏਬਿਜਾਤਨਜੋਈ॥ ਨਿਸਚੇਜਾਂਨਬ੍ਰਹਮ ੧੩
 ਘਨਸੋਈ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ॥** ਪ੍ਰਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਕਭੇਦੋਜਕ
 ਹੋ॥ ਸੋਪੰਡਤਤਰੁਮੁਗਖਅਹੋ॥ ਤੁੰਤੋਬਿਨਾਨਹੀ
 ਕਛੁਮੇਗਾਅਹੋਨਹੀਬਚਨਕੀਠੈਗਾ॥ **ਨਨੁ॥** ਤੇ
 ਰੋਕਹੋਓਪਕਾਰਿਰਹੀ॥ ਵੇਦਗੀਤਕੀਬਾਤਨਕਹੀ॥
ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਵੇਦਗੀਤਬਾਲਕਪ੍ਰਚਾਵਾਕਾਹੋਕ
 ਸਕਸਹੋਵੇਠਾਵਾ॥ **ਤ੍ਰਿਤੀ॥** ਤਤਤਬ੍ਰਹਮਮੇ
 ਕਲਪਤਕਹੋਹੈ॥ ਜਿਸੇਸੁਵਰਣਮੇਭੂਖਣਹੋਤੈ॥
ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਸੁਨੀਸੁਨਾਈਬਾਤਤੇਤੁਮਕਹਿਤੇਹੋ॥
 ਕਛੁਆਪਭੀਵਿਚਾਰਕਰੋ॥ ਸੁਵਰਣਮੇਭੂਖਣਤੇ
 ਕਲਪਤਿਹੁਏ॥ ਸੁਵਰਣਤੇਪਾਛੇਸੁਤਿਹੈ॥ ਤੈ
 ਸੇਤਤਕਲਪਤਹੋਬ੍ਰਹਮਤੇਪਾਛੇਸੁਤਿਚਹੀਏ॥
 ਸੇਤਤੋਵਰੋਰਕਹੀਨਹੀ॥ **ਪੁਰਬਪੰਖੀ॥** ਕਿਉਨ
 ਹੀਸੁਰਤੀਕਾਪ੍ਰਮਾਣਹੈ॥ ਯਤੋਵਾਚੋਨਿਵਰਤੰਤੇਮ
 ਪ੍ਰਧਮਨਸਾਸਹ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ॥** ਇਸਕਾਤਾਤਪ੍ਰਜ
 ਕਹੋ॥ **ਤ੍ਰਿਤੀ॥** ਤਾਤਪ੍ਰਜਯਹਿਮਨਬੁਧਇੰਦ੍ਰੀ
 ਓਕਾਮਾਤਮਾਂਬਿਖੇਨਹੀ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ॥** ਇੰਦ੍ਰੀ
 ਓਕਾਬਿਖੇਨਹੀਤੇਤਸੀਕਿਵੇਜਾਂਣਈਅਗ॥

ਕਿਤਉ॥ ਅਨਭਵਕਰਿਜਾਣੀਤਾਹੈ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ॥
 ਅਨਭਵਵਸਤੂਵਗੈਰਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਸੇਵਸਤੂ
 ਤਾਂਤੁਸਾਕੋਈਨਹੀਕਹਿਤੇ॥ ਕਿਤਉ॥ ਸੁਰਤੀ
 ਕਾਪ੍ਰਮਾਣਹੈ॥ ਸਰਬੰਬਿਲੀਇੰਦ੍ਰਾਸਮ॥
 ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਇਹਤੇਤਤੇਕਾਹੀਪ੍ਰਿਤਪਾਦਨਸੁ
 ਰਤੀਨੇਕੀ॥ ਆਤਮਕੋਸਮਤਨਹੀ॥ ਆਵਤੀ
 ਸਰਬਸਾਂਤਤੇਤਹੀਹੈ॥ ਕਿਤਉ॥ ਹਮਕੋਖੇਦ
 ਨਕੋਸੁਰਤੀਕਾਵਾਕੁਉਲੀਘਤਕਰਣਾਂਅ
 ਛਾਨਹੀ॥ ਜੈਸੇਬ੍ਰਹਮਣੀਕਾਦੁਰਾਦਰਭਾਵ
 ਕੀ॥ ਆਮਛਾਨਹੀ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਜਾਹਿਬਾਤਜ
 ਬਾਵਤਕਹਿਤੇਹੋਸੁਰਤੀਕਾਕਹਿਣਾਂਜੁਗਿ
 ਆਸੀਪਰਤਹੈ॥ ਗਿਆਨਵੰਨਪਰਨਹੀ॥
 ਜੈਸੇਬ੍ਰਹਮਣਬ੍ਰਹਮਣੀਕੋਸਪ੍ਰਸਕਰੇਤੇਏ
 ਖਨਹੀ॥ ਤੈਸੇਹੀਗਿਆਨਵੰਨਕੋਸੁਰਤੀਕਾ
 ਏਖਕੋਈਨਹੀ॥ ਏਹਿਗਾ॥ ਖਟਚਰਨਾਕੋਸੇਵ
 ਤੇਚਾਰੇਗਹਿਤਹਜੁਗਾਵੈ॥ ਜਾਕਰਣਪਾਣੀਭ
 ਰੇ॥ ਆਠਾਂਮਚਕੂਗਾ॥ ਪ੍ਰਮਾਣਦਿਆਲਨੇ
 ਮੀਕਾ॥ ਵਰਣਾਸ਼ੁਮਾਮਰੁਮਾਂਨਜੋਈ॥

ਸੁਰਤ ਕਾ ਦਾਸ ਕਹਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਵਰਣਾ ਮਾ
 ਸੁਮ ਬਹੀ ਨ ਮਨ ਜਾਂਕਾ ॥ ਸੁਰਤ ਕੇ ਸਿਰਪੁ
 ਰਾਮਾ ਸਨਤਾਂਕਾ ॥ ਨਨੁ ॥ ਮੁਹ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਮਾਂ
 ਨੇ ਜਾਗਾ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਿੰਮਤ ਕਾ ਹਮਾ ਮਤ ਬ
 ਗਾ ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ ॥ ਸੁਰਤੀ ਕਿਆ ਧਾਯੁ ਸੇਂਭਾ
 ਖੀ ॥ ਧਾਂਚੇ ਤੱਤ ਦੇ ਖਲੈ ਮਾਂਖੀ ॥ ਨਨੁ ॥
 ਜੇ ਮਨ ਭਵਤੁ ਮਰਾਹੈ ਮਹਾ ॥ ਸੋ ਬੇਦ ਮਾਂ
 ਹਿ ਮੇ ਸੇ ਨਹੀ ਕਹਾ ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ ॥ ਹਮ ਨੇ
 ਜਾਂਤੁ ਲੀ ਮਾਤੁ ਮ ਬੇਦ ਪਸੁਹੈ ॥ ਸਿਕਰਿ
 ਤੇਹੈ ॥ ਕੀਤੁ ਲੀ ਮਾ ॥ ਪਸੁ ਸੇਦ ਸਪੁ
 ਕਾਰ ਕੇ ਸੁਨੈ ॥ ਤਿਨ ਕਾਰੁ ਪਾਗਿ ਰਾਪੁ ਸਤਿ
 ਪਸੁ ਬੇਦ ਪਸੁ ਕੁਲ ਪਸੁ ਪਸੁ ਜੇ ਭੂਪਾ ਕੁ
 ਲ ਪਸੁ ਪਸੁ ਜੇ ਭੂਪਾ ਛੁਨ ਮਾਂ ਰਸਤੀ ਸੇਬਾ
 ਧਾਂ ॥ ਸਤ ਮਾਂ ਸਤ ਮਾਂ ਸਤ ਮਾਂ ਠਵਾ ਕਰਮ
 ਤੁਸੇ ਬਾਧਾਂ ॥ ਕਹਿ ਨਿਬ ਕਾਰ ਸੁਨ ਜਾਰਨ
 ਮਾਂ ਪੁਨ ਪਾਧੇ ਫਸਾ ਬ੍ਰਣਾ ਮਾ ਸੁਮ ਮੇਂ ਪਚੇ
 ਦੋ ਸਹੀ ਬਰਣੇ ਪਸੁ ॥ ਪੂਰਬ ਪੰਖੀ ਹਮ

ਮੈਸੇਸਰਵਣਨਹੀਕੀਆਜੇਬੇਦਪਾਠੀਪਸੂ
 ਹੋਵੇ॥ **ਉੜਾ** ਕਬੇਦਹੀਕਹਿਤਾਹੈ॥ ਯਥਾਖ੍
 ਸਚੰਦਨਭਾਰਵਾਰਵਾਹੀਭਲੁਬੇਤਾਨਤੂਚ
 ਦਨਸਾ॥ ਤਥਾਹੀਸੁਬਸੁਰਤੀਬੇਦਪੁਰਾ
 ਏਨੀਗਿਆਮਾਨਨਸਹੀਖਰਵਤਵਹੰਤੀ॥
ਨਨਾ ਗਿਆਮਾਨਆਪਕਿਸਕੇਕਹਿਤੇਹੈ॥ **ਸਿ**
ਧਾਂਤੀ ਇਸੀਤੰਤੋਕੀਸਮਝੁਕੇਹੁਮਾਗਿ
 ਮਾਨਕਹਿਤੇਹਾਂ॥ **ਨਨੁ** ਆਪਤੰਤੋਕਾਹੀ
 ਪ੍ਰਿਤਪਾਦਨਕੀਆ॥ ਜਾਗਤਸੁਪਨਸ
 ਖੋਪਤਕਾਸਾਖੀਤਰੀਆਤੁਰੀਆਅਤੀ
 ਤਜੇਕਹਿਤੇਹੈਸੋਕਿਸਕੇਕਹਿਤੇਹੈ॥ **ਰੀ**
ਥਾਕਾਰ ਵਾਛਾ॥ **ਕੁਰੁਲੀ** ਆਪਾਂਚੇਸੁਫ
 ਨਾਂਰਚਤਹੈਪਾਂਚੇਕਰਦੇਕਾਗਪਾਂਚੇਬੀਚ
 ਸਖੋਪਤੀਪਾਂਚੇਪਰੇਨਿਹਾਗਪਾਂਚੇਪਰੇਨਿ
 ਹਾਰਤੁਰੀਆਭੀਇਨੋਕਾਮਾਖੋ॥ ਤੁਰੀਆ
 ਤੇਅਤੀਤਬੁਧੀਸੁਰਜੇਹੀਭਾਖੋ॥ ਕਹਿ
 ਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰਬਚਨਹਮਕਹਿਤੇ

ਸਚੇ ॥ ਤੁਰੀ ॥ ਮਾਤੁਰੀ ॥ ਮਤੀ ਤਤੁ ਤਰੈ ਏਹੀ ਪੰ १੫
 ਚੇ ॥ ਕੀ ॥ ਪਾਂਚਤਤੁ ਸੇ ਉਪਰੇ ਬ੍ਰਹਮਨ ਦੀ ਸੇ
 ਕੀ ਇਹ ਪਦ੍ਮ ਪਦ੍ਮ ਪੰਡਤ ਪਚਮ ਏਭੁ ਮਥਕੇ
 ਸਗਰੇ ਲੇ ਕੀ ਭੁਮਥਕੇ ਸਗਰੇ ਲੇ ਇਹੀ
 ਨਾਹੇ ਸਾਟਿ ਕਾਂਏ ॥ ਪਾਂਚਤਤੁ ਹੀ ਸਤਾ ਮਾਖ
 ਤੇ ਲੇ ਕਾਸਿ ਮਾਂਏ ॥ ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁਨ
 ਯਾਰ ਬਤਾਂ ਉਤੇ ਹੀ ਸਾਂਚਾ ॥ ਮੇਰ ਬ੍ਰਹਮਨ ਕੇ
 ਇਤੁ ਤਰੈ ਜੇਹੀ ਪਾਂਚਾ ॥ ਕੀ ॥ ਪਾਂਚਤਤੁ ਹੀ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਹੈ ਪਰੇ ਜੇ ਕਹਿ ਤੇ ਮੁਨਾ ॥ ਸਾਦਨ ਕਰਤੇ ਪ
 ਚਮੁ ਏ ਫਿਰ ਬੇਲੇ ਸਭ ਕੂਨਾ ॥ ਫਿਰ ਬੇਲੇ ਸਭ
 ਕੂਨ ਬੇਦ ਕੀ ਸਾਰਨ ਜਾਂਏ ॥ ਖੀਰ ਪਦ੍ਮ ਹੈ ਕੇ
 ਲਨੀਰ ਮੇਧਰੇ ਮਧਾਂਏ ॥ ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁ
 ਨ ਯਾਰ ਬਤਾਂ ਉਤੇ ਹੀ ਸਾਂਚਾ ॥ ਮੇਰ ਬ੍ਰਹਮਨ ਕੇ
 ਇਤੁ ਤਰੈ ਜੇਹੀ ਪਾਂਚਾ ॥ ਨਨੂ ॥ ਪਦ੍ਮ ਮਾਂਕੇ ਮੁ
 ਰਖ ਕਿਉ ਕਹਿ ਤੇਹੇ ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ ॥ ਹਮਨ ਹੀ
 ਕਹਿ ਤੇ ਗ੍ਰੰਥ ਮੇਲਿ ਖਾਹੈ ॥ ਪਦ੍ਮ ਮਾਮੁਰਖ
 ਮਾਖੀ ਏ ਪਾਣਾਂ ਲਏ ਸਜਾਇ ॥ ਨਨੂ ॥

ਸਿਯਾਇਕਿਉਦੇਤੇਹੋ॥ਮੰਦ੍ਰੇਤੂਠੇਪੈਜਬਾਹ
 ਰਦਨੀ॥ਮਾਂਮੰਦ੍ਰਫੈਲਾ॥**ਕੁਰੁਲੀ॥**ਚਾਰ
 ਬੇਦਖਟਸਾਸਤ੍ਰਪਾਤ੍ਰਿ॥ਮਾਵੈਯਾਕਰਣਪੁਰ
 ਨਾ॥ਨਾਟਕਥੇਟਕਹਬੇਜਾਣੇਭਈਦਿਗਣ
 ਕੀਯਾਂਨਾ॥ਭਈਦਿਗਣਕੀਯਾਂਨਸਿਧਸਮਾ
 ਧੀਜਾਣੇ॥ਸਭੁਬਾਤਨਮੇਚੜਨਾਤ੍ਰਕੇਖੂਬ
 ਪਛਾਣੇ॥ਕਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰਤਤੋਕੀ
 ਨਾਹੀਸਾਗਪਤ੍ਰਪਤ੍ਰਮੇਮੇਮਏਕਰੇਕੀ
 ਖਟਤੇਚਾਗ॥**ਕੁੰ**ਪਾਂਚਤਤੋਜਹਮਕਹੇਗੁ
 ਰਮਖਸਮਏਗਿਆਮਾਂਨਾ॥ਉਲੂਕੇਸੁਝੇਨ
 ਹੀਪ੍ਰਗਟਭਾਸੇਭਾਂਨਾ॥ਪ੍ਰਗਟਭਾਸੇਭਾਂਨਕ
 ਨੇਗਪੀਜਿਉਜਾਣੇ॥ਇਨਤੇਪਰੇਨਕੇਇਕ
 ਰੇਜੀਮਕਲਾਟਿਕਾਣੇ॥ਕਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁ
 ਨਯਾਰਬਤਾਉਤੇਪੈਸਾਂਚਾ॥ਮੇਰਬ੍ਰਹਮਨ
 ਕੇਇਤਤਹੈਯੇਹੀਪਾਂਚਾ॥**ਨਨਾ**ਭੁਲਾਜੀ
 ਸਾਸਤ੍ਰਕਾਰਤੇਤਤੇਤਬ੍ਰਹਮਾਵਿਭੇਕਕਹਿ
 ਤੇਹੈ॥**ਸਿਧਾਂਤੀ॥**ਪਾਂਚਤਤਵਿਭੇਕ

ਜੇਕਹਿਤਾਬੁਹਮਪੁਕਾਗਾਪੈਰੋਲਾਹਿਕੇਖੈਸਤੁ
 ਸਿਰਭੂਏਏਮਾਗਾਸਿਰਭੂਏਏਮਾਰਫੇਰ
 ਨਾਮੇਸੇਬੋਲੇਪਾਏਟਰਨਕੇਕਾ
 ਭੋਲੇ। ਕਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਗੁਬਿ
 ਤਾਓਤੈਪੈਸਾਂਚਾ। ਮੇਰਬੁਹਮਨਕੋਇਤਤ
 ਹੋਯੈਹੀਪਾਂਚਾ। **ਕੀ** ਪਾਂਚਤਤਵਿਡੇਕਹੋਕ
 ਹਿਤਬੁਹਮਸੇਜੋਇ। ਯਹੀਮਨਰਥਨ
 ਮਲਹੈ। ਮੇਸਾਧਾਪਨਕੋਇ। ਮੇਸਾਧਾਪਨ
 ਕੋਇ। ਆਪਨੇਰਿਦੇਬੀਚਾਰੇ। ਜਾਮਾਰਯਾ
 ਰਕੁੜੀ। ਮਾਰਚੇਰਧੀਕਿਰੇ। ਮਹਾਰੇ। ਕਹਿਨਿ
 ਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਗੁਬਤਾਓਤੈਪੈਸਾਂਚਾ। ਮੇ
 ਰਬੁਹਮਨਕੋਇਤਤਹੋਯੈਹੀਪਾਂਚਾ। **ਨਨੁ**।
 ਮਾਤਮਾਂਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂਜੋਕਹਿਤੇਹੋਸੋਕਿਸੋਕੋ
 ਕਹਿਤੇਹੈਂ। **ਉੜਾ**। ਮਾਤਮਨਪ੍ਰਮਾਤਮਕੋਈ
 ਜੰਦਿਨਈਸੇਮਾਇ। ਸਸੇਸੀਗਾਜਿਉਟੁ
 ਲਾਮਕਾਸੇਬਾਂਜੋਸਪੁਤਾਖਿਲਾਇ। ਬਾਂਜੋ
 ਸੋਪੁਤਾਖਿਲਾਇਬਾਲਕੋਚਾਇਰੁਗਾਇ

੧੬

ਲੇਖਕੇਲੇ

ਮਾਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਰੇ ਈਸ ਤੂ ਠਹੀ ਕਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇ
 ਮਾਮਾ ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁਨ ਯਾਰ ਤਤੁ ਯਾਯੇਹੀ
 ਗਾਤਮਾ ਕਹਿ ਨੇਮਾ ਤੁੰਗਲ ਜੀਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਮ
 ਤਮਾ **ਨਨਾ** ਬੇਦ ਜੇ ਕਹਾ ਸੇਏ ਵੇ ਤੂ ਠਹੀ ਕਹਾ
 ॐ **ਓੜ** ॥ ਪਾਚ ਤਤੁ ਹੀ ਸਤਿ ਹੈ ਸੁਨ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਾ
 ਤਾ ਜੇ ਤੇ ਬੇਦ ਪ੍ਰਗਾਨ ਹੇ ਸਾਭਿ ਕੁੜੀ ਮਨ ਕੇਗੀ
 ਭਾ ਸਭ ਕੁੜੀ ਮਨ ਕੇਗੀ ਤਬਾਤ ਯਾਹਿ ਨਿਸ
 ਚੇਧਾਗੇ ਚਾਰਖਟੇ ਕਾਪਾਠ ਗਧੇ ਕੀ ਗੀਗਵੀ
 ਚਾਗੇ ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁਨ ਯਾਰ ਬਤਾਉ
 ਤੇਧੈ ਸਾਂਚਾ ਮੇਰ ਬ੍ਰਹਮਨ ਕੇਇ ਤਤੁ ਹੇਯੇਹੀ
 ਪਾਚਾ **ਪੁਰਬ ਪੱਖੀ** ॥ ਯਹ ਬਾਤ ਬਹੁਤਾ ਮਧ
 ਭੁਤ ਕਹੀ ਜੇ ਸਾਸਤਕਾਰ ਪੁਛੇ ਤੇ ਕੋਈ ਕੋਸੇ
 ਉਤਰੇ ਵੈ ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ** ॥ ਪ੍ਰਿਥ ਮੇਥਿਧ ਮੁਖ ਕ
 ਹਿ ਤੇਹੀ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਕਹਾਹੈ ॥ ਕਿ ਜੇ ਤੇ ਨਾਮ
 ਸ੍ਰਿਸਟ ਮੇਅਹੈ ॥ ਸੇ ਸਭੀ ਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ
 ਕਹੈ ॥ **ਮੇਰਭਾਗ** ਵਤ ਮੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਉਪਵਕ ਕ
 ਹਾਹੈ ॥ ਕਿ ਮੇ ਕੇ ਧਰਖ ਚਰ ਮੇ ਜਾਨੈ ॥ **ਗ੍ਰਿਥ ਮੇ**

ਭੀਕਹਾਯੈ॥ ਕਿਸਭਾਘਟਰਾਂਮਬੋਲੇਰਾਂਮਾਬਿ
 ਨਾਕੋਬੋਲੇਰੇ॥ ਭਾਂਤੇਸਮਝਲੇਦਾਂਗਸਬਸ
 ਸੜਕਾਸਬਦਏਕਹੀਯੈ॥ ਜੇਮਜੇਬੀਨਸ
 ਮਝੇਤਾਂਮਨਖੇਧਮਖਕਹਿਤੇਯੈ॥ **ਮਹਾਂਬਿ**
 ਦਾਂਤਮੇਸਰਤੀਕਹੀਯੈ॥ ਰੀਥਮਾਬਿਮਾਸੰ
 ਤਿਮੇਧਾਬੀਗਿਮਾਂਨਬਿਗਿਮਾਂਨਤਤਪਰਾ
 ਬੇਦਸਾਸੜਪੁਰਾਣਾਂਨੀਪਦਪੰਸੁਮਸਟਤਤ
 ਜੇਤਾ॥ **ਫਾਰਸੀ** ਪ੍ਰਮਾਂਤਾ॥ ਸਦਕਤਾਬੇਬ੍ਰ
 ਕਰਾਦੁਨਾਰਕੁੰਨਾ॥ ਖਸਤਾਇਲਾਮਜਦਿ
 ਲਬਰੀਗੁਲਜਾਰਕੁੰਨਾ॥ ਇਲਮਕੁਲਜ
 ਕਨਕਤਾਬੂਦਾਮਜਾਮਾਰਫਾਂਬੇਸਕਰਦਮ
 ਮਜਬਰਾਏਜਾਹਲਾਂ॥ **ਕੁਲਾ** ਜੀਮਾਪਕਿ
 ਉਪਨ੍ਰੇਥੇ॥ **ਉੜਾ**॥ ਸਗਰੇਇਨਸਾਂਨਕੁਦਾਬਾ॥
 ਪਰਮਹੇਸ਼ਮਲੰਮਨਥਾ॥ **ਰੀਥਾਕਾਰਵਾਰ**
 ਫਾਸਾਬਡਾਫਾਰਸੀਸੁਲੀਹੈਸਸੜੀਕਾਨਰ
 ਕਨਿਸਾਂਨੀਹਿੰਦਗੀਭਾਸਾਏਜਰਠੀਕਾਭਾ
 ਸਾਏਜਰਠੀਕਰੀਤਾਮਰਬੀਜਾਨੀ॥ ਕਮ

ਲੇਖਣੇ ਪੁਰਾਨ ਹਰੀ ਰਿਤ ਕੇ ਪਾਨੀ ॥ ਕਹਿ ਨਿਰਬ
 ਕਾਰ ਸੁਨ ਯਾਰ ਲਿਖਨ ਕਾ ਜਾਨੇ ਹਾਸਾ ॥ ਲੀਏ
 ਤਤ ਜੇ ਸਮਝ ਗਰੇ ਸੇ ਤੇ ਫਾਸਾ ॥ **ਕੀ** ॥ ਭਾਸਾ
 ਭਾਸਾ ਫੈ ਕੇ ਸਹੀ ਸਹੀ ਸਾਭਿ ਤਰਗਾ ਪਾਚ
 ਤਤ ਹੀ ਸਾਭਿ ਹੈ ਜੇ ਹੀ ਨਿਸਚੇ ਪਾਗਾ ਜੇ ਹੀ ਨਿ
 ਸਚੇ ਪਾਰ ਫਾਹ ਸੀ ਹੈ ਸਿਰ ਦਰਦੀ ॥ ਪਰ ਕਾ ਕੇ
 ਸਾਭਿ ਆਗਾ ਖਬਰ ਲੈ ਆਪਨੇ ਪਰ ਕੀ ॥ ਕਹਿ ਨਿ
 ਰਬ ਕਾਰ ਸੁਨ ਯਾਰ ਮਾਭ ਕਾ ਤੇ ਰੇ ਫਾਸਾ ॥ ਸਿ
 ਸਾਭਿ ਤਮਾ ਭੂਫ ਕਾ ਹੋ ਕੇ ਪਤਨੀ ਭਾਸਾ ॥ **ਕੀ**
 ਪਤਨੀ ਲਿਖਨ ਮਾਭ ਫਕਰਿ ਰਖੇ ਪੈਥੀ ਮਾਂ
 ਫਗਾ ਬਿਰਾਟ ਕਹੈ ਨ ਲਾਂਉਏ ਜਿਨ ਕੇ ਲਾ
 ਖਹ ਸਾਗਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਲਾ ਖਹ ਜਾਰ ਬਾਤ ਹੈ ਮ
 ਨ ਭੈ ਪੁਗੀ ॥ ਮਹਿ ਕੋ ਮਖਣ ਫਾਹ ਚੰਗੇ ਤੇ ਕਮ
 ਲੇ ਸਹੀ ॥ ਕਹਿ ਨਿਰਬ ਕਾਰ ਸੁਨ ਯਾਰ ਦੂਪ
 ਜਿਉ ਪਿਆ ਮਾਭ ਤਨਾ ॥ ਕਰੇ ਸਭ ਸਕਾਤਿ ਮਾ
 ਗਲਿ ਖਣਾਂ ਜੇ ਸੁਨਣਾਂ ਪਤਨਾ ॥ **ਪੁਰਬ ਪ**
ਖੀ ॥ ਮਾਭ ਕਿਉ ਪਤਨੇ ਸੁਣੇ ਲਿਖ ਤੇ ਹੋ ॥

ਸਿਧਾਂਤੀ ॥ ਹਮ ਕਿਉ ਲਿਖਣਾ ਬਾਲੇ ਕੁਝ ਪਾਵ
 ਏ ਸੇ ਮਕਹਾ ਕਿਛੁ ਉਪਕਾਰ ਕਰੀਏ ॥ ਸੇ ਕਹਿ ਤੇਏ
 ਲਿਖਣ ਸਮਝਹਮ ਤਨਹੀ ਪੜ੍ਹਨੇ ਪਰੇਨ ਪਾਪ ॥
 ਅਰਬ ਬਿਚਾਰੇ ਅਪਬੰਧ ਚਰਚਾ ਸੁਕਾਤਾ ਪਾ ॥ ਚਰ
 ਚਾ ਸੁਕਾਤਾ ਪਹਰੀ ਮੀਸੀ ਉਣ ਸਿਖਣਾ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰ
 ਤ੍ਰ ਕਰੇ ਮਲੀਨ ਜਿਉ ਹੋਵੇ ਲਿਖਣਾ ਕਹਿ ਨਿਰਬ
 ਕਾਰ ਸੁਣਯਾਰ ਤੰਤੁ ਪਰਨਾਹੀ ਸਿਖਣਾ ਸਭੀ ਬਤ
 ਮਭੂਫ ਪੜ੍ਹਨਾ ਕਿਆ ਸੁਨਣਾ ਲਿਖਣਾ ॥ **ਨਨਾ** ਮੰ
 ਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਨਕਰੇ ਤਾਂ ਲੇ ਕਰਨਹੀ ਮਾਂਤ ਤੇ ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ** ॥ ਗੀਅ
 ਨ ਵਾਂਗੇ ਸਭ ਟੇ ਹਲੂਏ ਹੈ ॥ **ਕੰਡਲੀ** ॥ ਅਕਾਸ
 ਉਰੇ ਮਨਕੀਲ ਖੇਮੁ ਠੀ ਬਾਤ ਬਤਾਇ ॥ ਨਾਟ ਕਚੇਟ
 ਕਜਾਂਦਾ ਮੁਏ ਦੇਹ ਜਬਾਇ ॥ ਮੁਏ ਦੇਹ ਜਬਾਇ
 ਪਰਤੀ ਮੇਰੇ ਇਬਤਾਵੈ ॥ ਭੂਤ ਵਿਦਯਾ ਛਪੇ ਦੇਖੇ
 ਸੈਲੈ ਜਾਵੈ ॥ ਕਹਿ ਨਿਰਬ ਕਾਰ ਸੁਨਯਾਰ ਮੰਗਵ
 ਖਚਾਰ ਸੁਆਸਾ ॥ ਗੀਅਮਾਂਤ ਬਿਨਾ ਸੁਖ ਨਾਹ ਪਾ
 ਣੀਟਰ ਉਰੇ ਅਕਾਸ ॥ **ਕੀ** ॥ ਗੀਅਮਾਂਤ ਵਾਂਗੇ ਯਹਿ
 ਕਹਾ ਸੁਨਣੀ ਕਥਾ ਨਕਾਂਨਾ ॥ ਅਰਜਨ ਕੇ ਉਪਦੇਸ
 ਹੈ ਗੀਤਾ ਮੇਭਗਵਾਂਨਾ ॥ ਗੀਤਾ ਮੇਭਗਵਾਂਨਾ ਸਾਸ

ਤਕੀਰੀਤਬਿਚਾਰੋ॥ ਗਿਆਨੀਕੋਨਦੇਖਬੇਦਉਲੀਖ
 ਤਚਾਰੋ॥ ਕਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰਤੁਤੋਬਿਨਰੰਭ
 ਨਮਾਂਨਾ॥ ਗਿਆਨੀਵਨਕੇਯਹਿਕਹਾਸੁਨਣੀਕ
 ਬਾਨਕਾਂਨਾ॥ **ਕੀ॥** ਸੁਨਤੇਸਭੇਬਾਂਬਰੇਪਾਠਕਬਡਾ
 ਹਰਾਂਮਾ॥ ਪਾਚਤਤੁਕੀਸਮਣੁਬਿਨਮੇਮੇਬਕੇਤੁ
 ਫਾਨਾ॥ ਮੇਮੇਬਕੇਤੁਫਾਨਚਾਹਨੇਕੀਤਾਮਾਰੀ॥
 ਭਖਾਮਾਂਨਸਹੋਇਵਿਸਟਾਕੀਚਕਤਾਖਾਰੀ॥ ਕਹ
 ਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰਬਾਤੁਹਮਾਮਾਖੀ॥ ਚੁਨਤੇ॥
 ਪਾਠਕਬਡਾਹਰਾਂਮਾਮਾਖੀਏਕਿਮਾਜੇਸੁਨਤੇ॥
ਕੀ॥ ਕਥਾਕੰਜਹੀਤੇਬੁਗੀਉਸਤਤਨਿੰਦਾਹੋਇ॥
 ਜਬੀਵਿਸਵਾਗਾਵਤੀਸਾਂਤਹੋਇਸਭਕੋਇ॥ ਸਾਂਤੁ
 ਹੋਇਸਭਕੋਇਵਿਖੇਪਤਾਰੰਚਨਭਾਸੇ॥ ਕਥਾਬੀ
 ਚਲੇਜਾਇਗਰੇਮੇਪੜਤੇਫਾਸੇ॥ ਕਹਿਨਿਰਬ
 ਕਾਰਸੁਨਯਾਰਬਾਤੁਹਮਾਮਾਖੀ॥ ਜਿਥਾਪਾਚਤੁ
 ਤਹੀਸੰਤਮੂਹੜਕਿਉਬਾਏਕਥਾ॥ **ਦੋਹਰਾ॥**
 ਬ੍ਰਹਮਹਤਿਆਪਾਤਰੇਕਰੇਧਿਸਨਕੀਬਾਤਾ॥
 ਤਿਸਤੇਸੇਰਾਣਾਮਧਕਾਮੰਗਜੇਲੇਮਾਇਮਾ
 ਵਾਏਭੁਗਵਾਤਾ॥ **ਕੀਰੁਲੀਮਾ॥** ਕਥਾਕੰਜਹੀਏ॥

ਕਹੈ ਰੂਪੀ ਬਿਨ ਨਹੋਇ। ਰੂਪੀ ਜਿਨ ਕੋ ਨ ਮਿ
 ਲੈ ਕਬੀ ਨਗਾਵੈ ਦੋਇ। ਕਬੀ ਨਗਾਵੈ ਦੋਇ।
 ਮਾਪਨੇ ਰਿਦੇ ਬੀਚਾਰੇ। ਤਾਂ ਤੇ ਕਰੇ ਤਿਆਗ
 ਕਹਾਤੁ ਮਮਾਂ ਨਹ ਮਾਗੇ। ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁਨ
 ਯਾਰ ਬਾਤ ਹਮਾ ਆਖੀ ਜਬਾ ਘਾਂਚ ਤੰਤ ਹੀ ਸ
 ਤ ਮੂਹੜੁ ਕਿਉ ਬਾਢੇ ਕਥਾ॥ **ਭਲਾ** ਜੀ ਕਥਨ
 ਨ ਸੁਨੇ ਤੇ ਮਾਲਾ ਤੇ ਫੇਰੇ॥ **ਉੜਾ**॥ ਮਾਲੀ ਤਿਸ
 ਬੀ ਤੇ ਰੂਪੇ ਪੋ ਬੀਨ ਪੜ੍ਹ ਪਗੋਣਾ ਜੇ ਤੇ ਬੇਦ ਪ
 ਗਾਂਦ੍ਰੋ ਸਭ ਹੀ ਬਕੇ ਤੁਛਾਂ ਨਾ। ਸਭ ਹੀ ਬਕੇ ਤੁਛਾਂ
 ਨਾ ਮਲਾਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰੇ। ਮਕੇ ਦੁਆਰ ਕਾ
 ਰੀ ਗਜਾਇ ਕਹੇ ਭੁਖ ਮਾਗੇ। ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ
 ਸੁਨ ਯਾਰ ਬਾਤਾਂ ਉਦਗਰ ਸੁਖਾਲਾ ਘਾਂਚ ਤੰ
 ਤ ਹੀ ਸੰਤ ਕਾ ਸਨੂੰ ਫੇਰੇ ਮਾਲਾ॥ **ਕੀ**॥ ਹਿੰਦੂ ਨਾਵੇ
 ਤੀਰਥੀ ਮੇਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਘਾਂਚ ਤੰਤ ਕੀ ਸ
 ਮਜਾ ਬਿਨ ਭੁਲਾ ਫਿਰੇ ਜਹਾਂ ਨਾ। ਭੁਲਾ ਫਿਰੇ ਜ
 ਹਾਂ ਨਹੋ ਰਕੀ ਹੋਰ ਬਿਚਾਰੇ। ਮਾਪਨੀ ਹੋ ਬੀਸ
 ਦੁਆਵ ਜਾ ਉਨ ਕੋ ਤਾਗੇ। ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁਨ
 ਯਾਰ ਬਾਛੇ ਬਿਸਤੁ ਸਗਰੀਂ ਦਾ। ਕਮਲੇ

ਮਸਲਮਾਂਨਬਾਂਬਰੇਹੋਏਹਿੰਦੂ॥ **ਕਲਾ** ਜਿਯੇਹ
 ਬਾਤਤੇਰਹੀਭੇਖਕਿਉਧਾਰਤੇਹੈ॥ **ਉਤਾ** ਸਮ
 ਤੁਬਗੈਗਾਬਾਂਬਰੁਬਦਨਮੁਨਾਵੇਤਰਾਸਬਮ
 ਲੇਬਿਭੂਤਾ॥ ਜਨੁਸੇਜਟਾਂਧੁਧਾਵੇਤੇਕੰਨਪਣ
 ਵਨਉਤਾ॥ ਕੰਨਪਣਾਂਮੇਉਤਸੁਵਾਂਨਗਲਕੰਠੀ
 ਪਾਮੇ॥ ਸੇਲੀ॥ ਸਿਰਸੇਪਸੂਰੇਗਰੂਕੇਗਿਏਤੁਲਾ
 ਮੇ॥ ਕਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰਗਾਰੇਸੇਠਸਿ
 ਮਾਰਾਵਰਾ॥ ਛਰੁਗੁਵਾਇਆਸਦਨਬਦਨ
 ਕੇਮੰਤੁਬਾਬਰਾ॥ **ਕੀ** ਬਹੁਤੇਮੰਖੀਮੀਟਤੇਕ
 ਰੇਬਦਾਮਭਿ॥ ਮਾਸਾਗਾਤਬਸਿਤਸਾਨੁਦੇ
 ਕਰੇਂਮਾਪਨਾਨਾਸਾ॥ ਕਰੇਂਮਾਪਨਾਂਨਾਸਸੁਵਾਸ
 ਕੇਖੀਓਤੁਵਾਵੇ॥ ਕਵੀਉਰਧਾਮਰਾਮਰਧ
 ਪਨਾਪਨਗੇਤੇਖਾਂਵੇ॥ ਕਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨ
 ਯਾਰਮਰੇਬਿਨਾਮਾਈਮੇਤੇ॥ ਕਰੇਂਬੇਦਾਮਭਿ
 ਮਾਸਮੀਟਤੇਮੰਖੀਬਹੁਤੇ॥ **ਕੀ** ਬਾਰਾਂ
 ਗਿਓਰਬਰਾਗਿਏਸੇਨਾਂਮਾਮਤੀਤਾ॥ ਚਾਰ
 ਧੰਏਉਦਾਸਕੇਸੁਦੁਹੇਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ ਸੁਦੁਹੇਮੇ

ਰੇ ਮੀਤ ਦੂਸਰੇ ਮੇਰ ਬਤਾਂ ਉ। ਜੀਤ ਮਤੇ ਸਰੇ ਵ ੨੦
 ਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਏਭੀ ਗਾਉ। ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁਨਯਾ
 ਰਸ ਮਝੁ ਜਿਨਾਂ ਕੋ ਹੋਗੀ। ਮੇਰ ਹਰਾਂ ਮੀਜਾਂ ਏ ਜਿ
 ਤੇ ਬੇਗਾਗੀ ਜੋਗੀ। **ਕੀ** ਜੋਗੀ ਗੋਰਖ ਮਾਂ ਤੇ ਸੀ
 ਨਿ। ਮਾਸੀ ਏ ਤੇ ਬਾ। ਤੁਲਸੀ ਕੋ ਵੈਰਾਗੀ। ਮਾਂ
 ਉਦਾਸੀ ਨਾਨਕ ਦੇਵ। ਉਦਾਸੀ ਨਾਨਕ ਦੇਵ
 ਸਭੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਬਣਾਏ। ਪਾਂਚ ਤੰਤ੍ਰ ਕੀ ਸਮਝ ਬਿ
 ਨਾ ਸਭਿ ਕ੍ਰਮ ਭੁਲਾਏ। ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁਨ
 ਯਾਹ ਸਭੀ ਇਹ ਜਾਂ ਏ ਹੋਗੀ। ਸੰਨਿ। ਮਾਸੀ ਏ
 ਤੇ ਵੇਰੋ ਗੋਰਖ ਕੋ ਮਾਂ ਤੇ ਜੋਗੀ। **ਨਨਾ**। ਯਹਿ ਤੇ ਸਮ
 ਝਾ। ਸੇਹੀ ਜੋਯ ਪਤੇ ਹੈਂ ਸੇ ਤੁਸਾਂ ਜਪ ਤੇ ਹੋਯ ਨ
 ਹੀ। **ਸਿਧਾਂਤੀ**। ਸੁ। ਮਾਦਨ ਸੇਹੀ ਕਾਰ ਹਾ ਬ੍ਰਹਮ
 ਕ੍ਰਮ ਭੇਦੁ ਗ। ਜੀਵ ਏ ਸਾਮ ਵਿਦਿ। ਮਾਸੁ ਵਰਗ
 ਨਰਕ ਪਰਮ ਕ੍ਰਮ। ਸੁਵਰਗ ਨਰਕ ਪਰਮ ਕ੍ਰਮ ਰਬੀ
 ਪਨ ਮੋਖ ਬੀਭੋਗੇ। ਮਾਰਿ। ਮਾਂ ਨਗੀ। ਮਾਂ ਨਾ
 ਜਨ ਮਮਰਨ ਸਭੁ ਤੂਠਾਯੋ। ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾ
 ਰ ਸੁਨਯਾਹ ਰਾਂ ਮਹਾਰਾਧ ਕੁਨਾ ਬਾਦਾ। ਪਾਂਚ ਤੰਤ੍ਰ

ਹੀ ਸੰਤਿ ਹੋ ਸੋ ਰਾਗਿ ਮਾਸੁ ਮਾਏ ॥ ਨਨਾ ॥ ਮਾਪ
 ਨੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਭੀ ਠਾਈ ॥ ਮਾਪਾਂ ਚਤੁਰਤ ਹੀ ਸਿੰਧ
 ਕੀਏ ॥ ਮੇਰਿ ਸੀਕਾਰੈ ਭੀ ਨਹਾ ॥ ਭੀ ॥ ਨਾ
 ਡਰ ਖੋਰ ਬਕਾਨਾ ਡਰ ਧਰਮ ਦਾ ਮਾਗਾ ॥ ਬੰਧ
 ਮਕਾਤਿ ਨ ਜਨਮ ਹੋ ਕਿਉ ਡਰ ਤੇ ਹੋ ਯਾਗਾ ॥ ਕਿ
 ਉ ਡਰ ਤੇ ਹੋ ਯਾਗ ਬਾਤ ਹਮ ਅਸਲੀ ਮਾਖੀ ॥
 ਇਸ ਮੇਂ ਨਹੀ ਬਿਰਧ ਬੇਦ ਕੀ ਸੰਚੀ ਸਾਖੀ ॥
 ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾ ਸੁਨ ਯਾਗ ਛੇ ਰਨ ਰੋ ਕੇ ਹਰਨਾ ॥
 ਪਾਂਚ ਤਤ ਹੀ ਸੰਤ ਯਾਗ ਤੈਂ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰਨਾ ॥
 ਮੇਰਿ ਮਿਠਤਾ ਬਲ ਹੁਦਾ ਮੇਂ ਕਹਾ ਹੋ ॥ ਬਰਖਾਸ
 ਤਿਵੁ ਸਾਇਤੋ ॥ ਮਜਾ ਠਾਤ ਹਮਾ ਕੀ ਪੀਰ ਪੈ ਕੇ
 ਬਰੇ ਖੁਦਾ ਮਬੂਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਕਾਰਵਾਚ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਰ
 ਬਾ ਮਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਲਾਟ ਖੁਦਾਇ ਬਿਛੋ ॥ ਮ
 ਇਨ ਮੇਂ ਜਨਮ ਤਾ ॥ ਰੋਗੇ ਭੋਗ ਸੁਭਾਇ ਵਹੀ
 ਧਰਮ ਦੇ ਮਕਾਨ ਰਕਸ਼ ਰਗਨਾ ॥ ਭਿਸਤ ਕੋ ॥
 ਬਿਸਿਸਟੇ ਵਾਚ ॥ ਜਬਾ ਬ੍ਰਿਤ ਕਾ ਮਤਿ ਅੰਤ
 ਪ੍ਰਮਾਣ ਮਾਤ ਮਤ ਤਾਇ ਪੈ ਹੋਤਾ ਹੋ ॥ ਤਬ ਬ੍ਰ

ਹਮਾਮਾਦਕਨਾਮੋਕਾਰੀਓਹਾਂਮਭਾਵਹੋ॥
ਭਲਾਜੀ ਮੋਰਲੋਕਬਹੁਤਪੜਤੇਭੀਹੋ
 ਮਨਮਰਥਭੀਕਰਤੇਹੋ॥ ਓਨਕੀਬੁਧਮੋ
 ਯਹਿਬਾਤਨਹੀਪਟਤੀ॥ ਕਿਮਾਵਾਸਤਾ
ਓੜਾ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀਕਿਹਾਹੈਕਿਮਾਪ
 ਮਾਪਣੀਬੁਧਹੋਜੈਸੀ॥ ਬਰਣਤਭਿੰਨ
 ਹੋਤੇਸੀ॥ ਸੋਕਹਿਤੇਹੋ॥ ਕਰਮਬਾਦਾਕ
 ਲਬਾਦਾ॥ ਈਸਰਬਾਦਾ॥ ਜੋਗਬਾਦਾ॥ ਸ
 ਖਬਾਦਾ॥ ਵਿਦਾਂਤਬਾਦਾ॥ ਸੋਕਹਿਤੇਹੋ॥
 ਜੈਮਨਜੀਜਿਮੀਮਾਂਸਕਵਿਖੇਕਰਮਕੁਹੋ
 ਹੋਸੋਸੰਤਹੋ॥ ਕਿਉਜਿਕੂਏਬਿਨਾਸਿੰਘ
 ਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਸੋਕਰਤਬਤਤੇਬਰੇਰਨਹੀ॥
 ਤਾਂਯਹਿਮਤਭੀਤੰਤੋਕੋਮਵੰਡਾ॥ ਐਮ
ਕਰਣਾਂਦਰ ਰਿਖਜੇਵਸੇਸਕਵਿਖੇਕਰ
 ਮਕਾਲਾਮਧੀਨਕਹੇਹੋ॥ ਸੋਸੰਤਹੋ॥ ਜੇਕੁ
 ਰਮਕਾਲਹੀਵਿਖੇਹੀਤੇਹੋ॥ ਸੋਕਾਲਤ
 ਤੇਹੀਮੋਹੋ॥ ਤਾਂਯਹਿਮਤਭੀਤੰਤੋਕੋਮਵੰ

ਭਿੰਨ

੦

ਤਾਮਾਇਆ **ਗੋਤਮ ਰਿਖ** ਜੀਰੀਆਇਸਾ
 ਸਤ੍ਰਕਰਕਰਮਕਾਲਈਸਰਾਮਪੀਨਕਰੇਏਂ
 ਸੇਸੰਤਏਂ ਜੇਕਰਮਕਾਲਕਾਧੇਰਕਈਸੁ
 ਹਏਂ ਸੇਈਸਰਤੰਤੋਬਰੇਰਨਹੀਤਾਂਯ
 ਹਿਮਤਭੀਤੰਤੋਕੋਮਵਾਂਤਾਮਾਇਆ **ਮ**
ਰਸੇਸਜੀ ਪਤੰਜਲਾਵਿਖੇਜੇਗਕਰਹੇਂ।
 ਸੇਈਸਰਾਮੰਤ੍ਰਹੀਇਸਾਥਿਤਏਂ। ਤਾਂਹੀ
 ਸੇਜੁਏਂ। ਸੇਸੰਤਏਂ। ਸੇਕਾਹੇਤੋਜੇਬਾਹਤੁ
 ਕਿਸੀਨਹੀਪਾਇਆਸੇਤੰਤੋਬਾਹਤੁਕੁ
 ਛਨਹੀ। ਤਾਂਯਹਿਮਤਭੀਤੰਤੋਕੋਮਵਾਂ
 ਤਾਮਾਇਆ **ਕਪਲਦੇਵਜੀ** ਸੰਤਿਆਸ
 ਤੁਕਾਨਿਰੋਣਕੀਆਏਂ। ਸੇਸੰਤਾਮਸੰਤ
 ਤੰਤੋਬਾਹਤੁਨਹੀ। ਤਾਂਯਹਿਮਤਭੀਤੰਤੋਕੋ
 ਮਵਾਂਤਾਮਾਇਆ **ਮੇਰਦੇਵਦਿਆਸ**
 ਜੀਪਿਦਾਂਤਵਿਖੇਸਭਬ੍ਰਹਮਕਰਹੇਂ। ਸੇ
 ਸੰਤਏਂ। ਸੇਬ੍ਰਹਮਤੰਤੋਬਿਨਕਰਨਹੀਂ।

ਤਾਂ ਯਹਿ ਮਤ ਭੀ ਤਿੱਤੋ ਕੋ ਮਵਾਂਤਾ ਮਾਇਆ ॥ ੨੨ ॥
 ਸੇ ਕਹਿ ਤੇਯੋ ॥ ਕਹੇ ਕਰਮ ਮੀ ਮਸਕੀ ਬਸੇ ਸ
 ਕਸਮਾਂ ਪਛਾਂਨਾ ॥ ਈਸ਼ਭਾਂ ਨਿਮਾਇ ਕੀ
 ਪਤੰਜਲ ਜੋਗ ਸਿਆਮਾਂ ॥ ਪਤੰਜਲ ਜੋਗ
 ਧਿਆਨ ਸਾਂਖੀ ਜਿਤੁ ਚੇਤਨ ਭਾਖੋ ॥ ਬੇਦਾਂਤੀ
 ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਸਬ ਸੋ ਕਹੈ ਮੇਆਖੋ ॥ ਕਹਿ ਨਿਰਬ
 ਕਾਰ ਸੁਨ ਯਾਰ ਤਤੋ ਕਭੇ ਦਨ ਲਹੇ ॥ ਜੇ ਸੀ
 ਜਿ ਨ ਕੀਖੁ ਪਯਾਰ ਵਹੁ ਤੇ ਸੀ ਕਹੇ ॥ ਪੁਰਬ ਪ
 ਧੀ ॥ ਮਾਪ ਕਹਿ ਤੇਹੋ ਤਤੋ ਬਗੈਰ ਕੁਛ ਨ ਹੀ ਬ
 ਨਤਾ ॥ ਬੇਦ ਮੇਂ ਤਤੋ ਕਾ ਮਾਇਸ਼ਨ ਬ੍ਰਹਮ
 ਜੋ ਕਹਾ ਸੋ ਕਿਆ ਵਾਸਤਾ ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ ॥ ਮਾਇ
 ਮਾਰੇ ਪਮੋਂ ਕਹਾਹੈ ॥ ਉਪਵਾਦ ਮੇਂ ਨਹੀ ॥ ਨਨ
 ਮਾਧਿ ਮਾਰੇ ਪਉਪਬਾਦ ਕਿਸ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇਯੋ ॥
 ਸਿਧਾਂਤੀ ॥ ਜੇ ਸਲਤ ਕੇ ਕੋ ਕੋਈ ਕਹੈ ਕਿਹਉ
 ਮਾਵਤ ਹੈ ਯੇਹ ਮਾਧਿ ਮਾਰੇ ਪਾਛੇ ਰਕਹੇ
 ਹਉ ਕੋਉ ਨਹੀ ਯੇਹਉ ਪਬਾਦਾ ॥ ਸੇਸਰਤੀ ਪ
 ਮਾਂਤੈ ॥ ਮਾਧਿ ਮਾਰੇ ਪਉਪਵਾਦਾ ਭਯੋ

ਮਿਸਪ੍ਰਪੰਚਾਪ੍ਰਪੰਚਤੋ। ਸਿਸਿਮਾਂਡੀ ਸਿਧਬੋ
 ਹਦਾਮਰਬਾਤਤਗਿਯਾਈ ਪ੍ਰਕਲਪਤੇਕਰਮ
 ॥ ਦ੍ਰਾਸਤਾਕਿਮਾਬ੍ਰਹਮਤੇਫੁਰਨਾਹੂਮਾਸੋਕਰੀ
 ਏਮਾਂਇਮਾਮਾਇਮਾਤੇਮਹਿਤਤਾ। ਇਸ
 ਕੋਮਾਧਿਮਾਰੋਪਕਾਰਤੇਹੈ। ਫੇਰਕਹਿਤੇਹੈਉਤ
 ਪਤਕਛੁਨਹੀਹੂਮਾ। ਸਰਬ੍ਰਹਮਹੈਯੇਹਉ
 ਪ੍ਰਬਾਦਾ। ਸੋਬ੍ਰਹਮਤੇਬਗੈਰਨਹੀਪਾਈਤਾ।
 ਤਤੋਕਾਨਾਂਮਬ੍ਰਹਮਹੈਜੈਸੇਏਹਕਾਨਾਂਮਬ੍ਰਹਮ
 ਹੈ। ਤੈਸੇਤਤੋਕਾਨਾਂਮਬ੍ਰਹਮਮੇਰਵੁਖਗਾਬ੍ਰ
 ਹਮਤਤੋਬਗੈਰਕੋਈਨਹੀ। ਪੁਰਬਪੰਖੀ। ਏਹ
 ਬਹੁਤਾਬਿਸਬਾਗਕਿਉਕੀ। ਮਾਯੇਹਕਹੈ। ਸਿਧ
 ਤੀ। ਬਿਬਹਾਰਵਾਸਤੇਬੁਧਵਾਨੈਕਲਪਕ
 ਰਿਜੁਗਿਮਾਸੀਵਾਸਤੇਕਹਾਹੈ। ਸੇਤੂਠਹੈਧਾਂ
 ਚਤਤੋਬਗੈਰਮੇਰਕਛੁਨਹੀ। ਰਾਮੋਬਾਬਾ। ਹੇ
 ਭਗਵਨਤੈਸਾਮਾਤਮਾਏਕਕੋਮਨੇਕਾਮਸਬਾਂ
 ਨਕਹਾਂਤੇਹੁਏ। ਅਰਕੈਸੇਹੁਏਨਿਰਵੈਵਦਿ
 ਖੈਵੈਵਕੈਸੇਹੁਏ। ਬਸਿਸੇਵਾਬਾ। ਹੇਰਾਮਜੀਤਿ

ਸਕਰਕੇ ਉਪਜੇਤਿ ਸਤੇਹੁ ਏਏ ਹਜੇ ਕਾਰਣ
 ਕਾਰਜ ਉਪਾਏ ਨਸੇ ਭੁਰਮ ਮਾਤ੍ਰੇ ਹੀ ਇਹ ਸਾ
 ਸਤਰਚਨਾ ਵਿਵਹਾਰਨ ਮਿਤ ਕਲਪ ਕਾਰਿ
 ਕਹੀ ਹੈ ॥ ਵਾਸਤਵ ਨਹੀ ਝੂਠਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਇਤਨੇ
 ਕਹਿਨੇ ਸੇਰਾਂ ਮਜੀ ਨਿਜਾਂ ਨਲੀਆ ਜੇ ਤੇ ਬ
 ਰੀਰ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ॥ ਫੇਰ ਰਾਂ ਮਜੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ
 ਕੇ ਲੀਏ ਬਾਸਿ ਸ੍ਰੀ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ ॥ ਏਵਾ ਮਾ
 ਸਰੇ ਬੈਠੇ ਰਹੈ ॥ ਤੇ ਲਪਕਾਏ ਕੈ ਸੇ ਲਹੈ ॥
 ਨਿਜ ਪੁਰਸਾਰ ਬਏ ਵੇਨਾਂ ਮਾ ॥ ਮੇਰੇ ਵੇ
 ਕੇ ਨਹੀ ਰਾਂ ਮਾ ॥ **ਟਿਰ** ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵ
 ਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇ ਤੇ ਕਾਹੀ
 ਬਨਤਾ ਹੈ ॥ **ਪੁਰਬ ਪੰਖੀ** ॥ ਕਿ ਮੇ ਬਨਤਾ ਹੈ ਸੇ
 ਕਹੈ ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ** ॥ ਜੇ ਸੇ ਹਮਾਰੇ ਅਨਭਵ ਮੇ ॥
 ਵਤਾ ਹੈ ਸੇ ਹਮ ਕਹੀਏ ਤੇ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਜੇ ਹੇ ਸੁਭਾ
 ਏ ਮਾਂ ਸੇ ਮਕਾਸਾ ॥ ਵਾਹੁ ਵੇ ਕੇ ਕਹਾ ਹੈ ॥ ਗੋਰ
 ਮ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਹੈ ॥ ਰੂਪ ਕਾ ਸਕ ਕਹੀ ਤਾ ਹੈ ॥ ਸੇ ਮ
 ਗਨਾ ॥ ਜੀ ਵਜਲ ਕੇ ਨਾਂ ਮ ਹੈ ॥ ਇਨ ਕੇ ਬਾਬਾ

ਪਾਂਚ

ਸੋਭੇਰੁ ਮੋਰੀ

ਨਨਕਜੀਵਾਹਗੁਰੂਕਹਾਹੈ॥ **ਸੋਗਰਿਥ** ਮੋਕ
ਹਾਹੈ॥ ਪਾਂਚੋਤਤੁਬਿਸਥਾਗਕਨਕਕਾਂਮਨੀ
ਜਗਾਬਿਹਾਗਤਤੁਨਿਰੰਜਨਜੇਤਸੁਵਾਈ॥
ਤਾਂਤੇਸਮਝਲੈਣਾਂਤਤੇਬਰੈਗਮੇਰਵਾਹ
ਗੁਰੂਕੋਓਨਹੀ॥ ਫੇਰਬਾਬਾਨਨਕਜੀਸਿਖੇ
ਕੀਦ੍ਰਿੜਤਾਕੇਲੀਏਮੇਰਸਲੇਕਕਹਿਤੇਹੈ
ਪਵਣਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਮਹੰ
ਤਾ॥ ਦਿਵਸੁਗਤਦੇਵਾਈਦਾਇਮਾਖੇਲੇ
ਸਗਲਜਗਤ॥ **ਕ੍ਰਿਸਨਜੀ** ਮਰਜਨਕੇਕ
ਹਾਹੈ॥ ਹੇਮਹਾਬੁਧਮੇਜੁਹੈਕ੍ਰਿਸਨਸੇਤੇਰੇ
ਵਿੰਦਮਾਨਖੜ੍ਹਾਹੈ॥ ਮੇਰੇਬਿਨਾਤੂੰਮੇਰਨ
ਜਾਂਣਾ॥ ਕ੍ਰਿਸਨਜਥਾਸਪਾਂਚਤਤੇਕਾਹੀਥਾ॥
ਇਤਨੇਕਹਿਨੇਸੇਮਰਜਨਨੇਸਮਝਲੀ
ਮਾਜੇਪਾਂਚਤਤੇਬਰੈਗਮੇਰਕਛੂਨਹੀ॥
ਫੇਰਮਰਜਨਕੀਦ੍ਰਿੜਤਾਕੇਲੀਏਗੀਤ
ਕਾਸਲੇਕਕਹਾ॥ ਸੁਬਧਮਾਨਪ੍ਰੀਤਜਨ
ਮਾਂਮੇਕੀਸੁਣਿਬਿਰਜੇਤਾ॥ ਹੰਤ੍ਰਿਸੁਬਧਾਧੇ

ਕੁਯੇਮੋਖਿਯੀਮੀਮਾਂਸਥੇ॥ ਅਰਜਨਪੁਛਤਾ
 ਕੁਯਾਹੇਜਨਾਰਧਨਹਮਕੋਕਿਆਕਰਤਬ
 ਹੈ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀਕਹਾਯਹੀਬਾਤਸਮਸੁਕਰਿ
 ਖਮੋਸਰਹੋਹੋਰਕਛਨਕੀਰਿ॥ ਅਰਜਨਕ
 ਹਾਇੰਦ੍ਰਿਓਕੇਧਰਮਜੇਵਰਤਤੇਹੈ॥ ਸੇਕੇ
 ਸੇਸਮਝੇ॥ **ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਵਾਚ॥** ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਅੰਤਿਏ
 ਬੂਤਾਨੀਨਿਰੋਕਿਕ੍ਰਿਪਤੀ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀ
 ਕਹਾਕਿਸਵਾਸਤੇਜਤਨਕਰਤੇਹੈ॥ ਗੁਣ
 ਵਿਖੇਗੁਣਧੇਏਵਰਤਤੇਹੈ॥ **੦॥** **ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ**
 ਰਾਪਕੇਕੋਕਹਾਧੋਰਗਾਤਪੁਰਲਾਤਾ॥ ਰਾਮ
 ਸੀਆਏਵੇਮਿਲੇਓਇਆਲਕਕੀਭਟਿ
 ਬਾਤਾ॥ **ਨਨੁ॥** ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੇਸੇਕਹਾਂਕਹਾਹੈ॥
ਓ੩॥ ਜੈਏਵਕੀਪਰਥੀਮੇਕਹਾਹੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਪਾਰਮਾਈਓਈ॥ ਸਾਹਾਂਹੋਰਾਧੇਬਲਬ
 ਲਤੇਗਾਚਰਨਪਾਰਸੀਤਲਕਰੇਛਾਤੀਜ
 ਰਤੇਹੈਮੋਗ॥ **ਏਹਿਗਾ॥** ਰਾਧੇਤ੍ਰਿਵਤੁਭਾਗੀ
 ਕੰਛਤਪਸਿਮਾਕੀਨਾ॥ ਤੀਨਲੋਕਕੇਨਾਥ

ਜੈਹੈ ਤੁਮਰੇ ਅਪੀਨਾ ॥ **੨** ॥ ਰਾਧੇ ਤੁਮਰੇ ਕਾਰਣੇ
 ਤਿਅਗਾਈ ਓ ਨਿਜ ਧਾਂ ਮਾ ॥ ਬਿੰਦ੍ਰਾ ਬਨ ਕੀ ਕ੍ਰਿ
 ਜਮੇ ਮਾਂਗਤ ਹੋ ਦਧ ਵਾਂ ਮਾ ॥ ਮਰ ਜਨ ਕਹਾ ਮੇ
 ਸੇ ਪੁਰਸਾਰ ਬ ਵਾਂ ਮਾ ॥ ਮਾਧ ਯਹਿ ਬਾਤਾਂ ਕਿਆ
 ਕਰਤੇ ਹੋ ॥ **ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵਾਚਾ** ॥ ਮਹਿ ਮੇਹਰੀ ਕਾਏ
 ਧਕੇ ਮਾਨੰਦ ਹੋਇ ਜਾਨੁਗਾ ॥ ਜਨ ਮ ਜਨ ਮ
 ਕੇ ਮਾਧ ਜਰੇਈ ਪਨ ਜਿ ਮੇ ਤੰਦੁਗਾ ॥ **ਦੇਹਿ**
ਗਾ ॥ ਮਠ ਸਠ ਤੀਰਥ ਮ ਜਨ ਕਰੇ ਬੇਦਧ
 ਟ੍ਰੇ ਮੁਖ ਚਾਗਾ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਤੁਲਨ ਪੂਰੀ ਜੇਨ
 ਰਕਹੇਇ ਕਬਾਗਾ ॥ **ਪੁਰਬ ਪਾਖੀ** ॥ ਯਹਿ ਬਾ
 ਤ ਬਹੁਤਾ ਮਧ ਭੁਤ ਕਹੀ ॥ ਹਮ ਨਹੀ ਸੁਨਾ
 ਜੇਇ ਸਤੀ ਓ ਕੇ ਮੁਖ ਦੇਖਨੇ ਸੇ ॥ ਮਰਸ
 ਪਰਸ ਕਰਨੇ ਸੇ ਪਾਪਨ ਸੁਹੇ ਤੇ ਹੋ ॥ ਮੇਰ
 ਜਪਤ ਪਰਾਂ ਮਜਪਨੇ ਸੇ ਤੇ ਪਾਪ ਦਗਾਧ ਹੋ ਤੇ
 ਹੀਖੇ ॥ **ਉਤ੍ਰਾ** ॥ ਰੰਨ ਗਾਂ ਮੇ ਤੇ ਸਾਰਿ ਸੁਹੇ ਦੇ
 ਖੋਰਿ ਦੇ ਬੀਚਾਗਾ ॥ ਰਾਂ ਮਭਗਤ ਇਕਾਮ
 ਧਹੇ ਬੰਝ ਰਯਾਰਾਗਾ ॥ **ਦੇਹਿ ਗਾ** ॥ ਰਾਂ ਮ

ਰੀਤ ਤੇ ਹੋਤ ਹੈ ਮਨ ਮੇਯੇ ਹੀ ਠਹਿਰਾਇ ਨਾਰੀ
 ਪੂਜਨ ਯੋਗ ਹੈ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਜੋਗਾਇ॥ **ਦੋ:**
 ਪੂਜਨ ਸਾਮਾਹ ਕੋ ਕਰੇ ਯਹੀ ਬੇਦ ਕੀਰੀਤ
 ਸਭ ਸੇਨਾਰੀ ਅਧ ਕਹੈ ਉਤਪਤ ਮੁਨੀਅ
 ਤੀਤੁ॥ **ਦੋ:**॥ ਗਮਨ ਮੇਹਰੀ ਨਕੀਅਨ ਕ
 ਪਾਰਜ ਮਾਸਾ ਸੁਰਾਪਾਨ ਨ ਪੀਤੀਅ ਜ
 ਨ ਮਾਬਿਖਾ ਹੈ ਤਾਸਾ॥ **ਦੋਹਿਰਾ:** ਖਾਂਮਤੁ
 ਪਹਿਰਤੁ ਖਾਂਮਰਤ ਚੇਖਾ ਗਤ ਮਹਾਂਮਾ॥
 ਇਨ ਬਿਨ ਮਰੇ ਜੁਸ ਬਰਿ ਮਾਜਾ ਵੇਜਨ
 ਮਹਾਂਮਾ॥ **ਕੁਲਾਜੀ** ਮੇਹਰੀ ਮਾਸ ਸਿਰਾ
 ਬੁਝੇ ਸਾਸਤੇ ਸੋਨਿ ਦਕਹਾਏ॥ **ਉੜਾ:** ਮੁਹ
 ਨ ਰੋਗ ਸੁਸੰਦਰੀ ਚੇਦ ਸਰਤ ਨ ਮੁਖਾਸਾ॥
 ਇਨ ਕੀਨਿ ਦਾਜੇ ਕਰੇ ਕਿਉਨ ਗਗਰ
 ਬਾਸਾ॥ **ਸੋਭਾਗ** ਵਤ ਮੋ ਕਹਾਏ॥ ਜੀਵਿ ਜੀ
 ਵਸ ਜੀਵਨੀ॥ **ਦੋਹਿਰਾ:** ਬਯਰੇ ਕਾਮੰਦਰ
 ਬਸੇ ਪੀਵੇ ਤਿਸ ਕਾਖੀਗਾ॥ ਤਿਸ ਕੀਨਿ ਦਾ
 ਜੇ ਕਰੇ ਪਸੁ ਮਨੁ ਕਾਖੀਗਾ॥ **ਪੁਰਬ ਪਖੀ**

ਮਹਿਬਾਤ ਤੇ ਜਥਾ ਰਬ ਕਹਿ ਤੇ ਹੋ ਜੋ ਨਿੰਦਾਰ
 ਰਣੀ ਕਿਸ ਕਿੰਭੀ ਮਛੀ ਨਹੀਂ ॥ ਭੁਲਾਖੀ
 ਰਭੀ ਧੀ ॥ ਮਾਮੰ ਦਰ ਭੀ ਬਸਾ ਠੇਰ ਸਧੂ
 ਸੋ ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਨਤਾ ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਬਹੁ
 ਤਰ੍ਹ ਪੈਂ ॥ ਜਨ ਮਕਾਰਣ ਭਈ ਜਨ ਨੀਭੇ
 ਰਕਾਰਣ ਭਰਜਾ ॥ ਟੂਜਾ ਕਾਰਣ ਭਈ ਏਵੀ
 ਵਰੇ ਸੁ ਮਾਰੇ ਕਾਰਜਾ ॥ ਪੁਰਬ ਪਖੀ ॥ ਮ
 ਪਕੇ ਕਹਨੇ ਸੇਂ ਸਭ ਸੇਂ ਬਸੇ ਸਾਇ ਸਤੀ ਹੁਈ
 ਗਰੀਬ ਕਾਰਵਾਚ ॥ ਏਹਿ ਗਾ ॥ ਮਬਲਾ ਸੇਂ
 ਮੰਬਲ ਨਹੀਂ ਕਰਮਨ ਮੇਂ ਮਤ ਬਾਗ ॥ ਇ
 ਸਤੇ ਉਪਰ ਕਿਮਾ ਕਹੂੰ ਏਦਾਂ ਲੋਕ ਮਤਾ
 ਗਾ ਸੇ ਕਹਿ ਤੇ ਪੈਂ ॥ ਗੀਗਾ ਗਾਉਂ ਮਗਇ ਸ
 ਤੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਸੀਤ ਬੀਚਾਗਾ ॥ ਇਨ ਮੇਂ ਏ
 ਖਨੋਰੇ ਪੀਏ ਕਹਾ ਜੁ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਗਾ ਕਹਾ
 ਜੁ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਗ ਕੋਲਾਂ ਹਰੀਗਾ ॥ ਇਹ ਭੂਇ
 ਇਮਾ ॥ ਸੀਤਾ ਰਾਕਸ ਗਾਹੀ ਗਾਂ ਮਠਿਰ
 ਪਰੇਲੇ ਮਾਇਮਾ ॥ ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ

ਸੁਨਯਾਗਪ੍ਰੰਡਰੀਬ੍ਰਹਮਾਂਸੀਗਾਨਾਰੀਬਿਹਤਬ
 ਸਸਬ੍ਰਾਹਮਣਗੇਸੀਤਕੇਰੀਗਾਪ੍ਰੰਡਰੀਕਾਖਿ
 ਮਾਂਣੀਰੁਭੰਡੇਸੁਚਾ॥ **ਕੰਡਲੀਆ** ॥ ਰੀਗਾਬ੍ਰ
 ਹਮਣਸੀਤਗੇਇਸੇਨਾਰੀਬਿਹਤਬਸੇਸਾਪ੍ਰ
 ਰਪੇਕੰਬਰਾਮੇਲੀਏਉਤਪਤਹੁਏਭੇਸਾ
 ਉਤਪਤਹੁਏਭੇਸਰਾਂਮਜੋਕ੍ਰਿਸ਼ਮੁਗਾਰੀ॥
 ਦੇਵਦੈਤਮਨੁਖਸਭਨਕੇਜਨਨੇਹਾਰੀ॥ ਕਹ
 ਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਭਏਸਮੇਂਨਾਰੀਸੀਗਾ॥
 ਨਾਰੀਬਿਹਤਬਸੇਸਬ੍ਰਹਮਣਗੇਸੀਤਕੇਰੀਗਾ
ਨਨਾ॥ ਲੋਕਤੇਉਲਟੇਨਿੰਦਾਕਰਤੇਹੈ॥ ਤੁਸਾਂ
 ਨਾਰੀਕੋਬਸੇਸਕਹਿਤੇਹੈ॥ **ਉੜਾ**॥ ਨਾਰੀਕੀਨਿ
 ਦਾਕਰੇਸੇਮਾਂਨਸਬਦਕਾਗਾਸਗਾਨਿਉਜਾਣੇ
 ਭੈਕਦਾਯੇਹੀਨਿਸਚੇਧਾਰਾਯੇਹੀਨਿਸਚੇ
 ਧਾਰਬਾਤਹਮਮਸਲੀਆਖੀ॥ ਇਸਮੇਂਨ
 ਹੀਂਬਿਰੋਧਵੇਦਕੀਸੰਚੀਸਾਖੀ॥ ਕਾਹਿਨਿਰ
 ਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰਸੇਮੇਂਨਾਰਦਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥
 ਮੇਸਾਮੇਰਨਕੋਇਜਗਤਮੇਂਜੈਸੇਨਾਰੀ॥

ਕੁੰਡਲੀਆ ਨਾਰੀ ਤੋਧੀਆਰੀ ਕਹੀਐ ਮਖਤੀ
 ਨੇਏਵਾਯਹਿ ਬਡਿਓ ਕੀਰੀਤਹੇ ਕਰੇਂ ਭੁਲੀ ਬਿ
 ਧਸੇਵਾ ਕਰੇਂ ਭੁਲੀ ਬਿਧਸੇਵਾ ਮੇਸੀ ਉਤਮਯੁ
 ਵਤੀਯਈ ਗਾਂਬਹੁਤਾ ਮਾਨੰਦਾ ਮੰਤਕੇ ਕਰਤੀ
 ਮੁਕਤੀਆ ਕਹਿਨਿ ਰਬ ਕਸਨੁ ਨ ਯਾਰ ਦੇਵੁ ਯ
 ਹਿਸਭ ਸੈਂਭਾਰੀਆ ਮੇਸਾ ਅਵਰਨ ਕੋਇ ਜਗ
 ਤਮੇਜੈ ਸੇ ਨਾਰੀਆ **ਪੁਰਖ ਪਖੀ** ਹਮ ਕੋ ਮਲੂ
 ਮਨਹੀ ਜੁਇਸ ਤੀਨੇ ਮੁਕਤ ਕਿਸ ਕੋ ਕੀਆ
 ਹੈ **ਉਤ** ਯੁਵਤੀ ਪਰੇਨ ਯੁਗਤ ਹੋਯੋ ਤਰਤੀ
 ਚੇਦਾਂ ਲੋਕਾ ਸਿਖਰ ਧੁਯੁ ਉਪ ਦੇਸ ਕੋਇ ਤੇ
 ਹਭੇ ਥੋਕਾਇ ਤੇ ਹਭੇ ਥੋਕ ਜੋਗ ਜੋਭੇ ਰਾਭੁਗਾ
 ਵੈਯਾਯਹੀ ਚੁੜਾਲਾ ਨਾਗਾ ਮੰਤਕੇ ਮੁਕਤਿ ਸਿਧ
 ਵੈਯਾ ਕਹਿਨਿ ਰਬ ਕਸਨੁ ਨ ਯਾਰ ਗਾਰਗੀਆ
 ਖੀਉ ਕਤੀ ਤੁਲਸੀ ਕੋ ਉਪ ਦੇਸ ਉਤਮਯੁ
 ਹਿਚਾਰੇ ਯੁਵਤੀਆ **ਪੁਰਖ ਪਖੀ** ਮਾਧ ਕਹਿ
 ਤੇਹੋਇ ਸਤੀ ਜੈਸੇ ਉਤਮ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਆ
 ਅਸਾਯਹ ਬਾਤਾ ਮਾਰੇ ਸੁਵਣ ਨਹੀ ਕਰੀਆ

ਉੜਾ॥ ਧਰਮਸਾਸਤ੍ਰ ਮੇਂ ਕਹਾਏ॥ ਮਖਕਾ ਬਿਖ ੨੭

ਗਨਗੀਨ ਦੀ ਭੂਮੀ ਹੁਤਾ ਸਨਾਂ ਪਟ ਉਤੰ ਚਮਾ
ਰਤਾਰੀ ਮਾਰੇ ਤੇ ਨਈ ਵਸੁ ਪਤੀ॥ **ਕੀਰਤੀਆ**
ਮੇਰਤ ਕਾ ਵਲਾ ਮੇਰ ਸੁਣ ਸਿੰਗੀ ਰਿਖ ਵਸਕੀ
ਨਾ ਪ੍ਰੀ ਮਾਰਿ ਖੀ ਧੀਲ ਪਾਟੀ॥ ਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਜੁ ਪ੍ਰਬੀ
ਨਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੁ ਪ੍ਰਬੀ ਨਾ ਮਹਾਂ ਲਿ ਮਾ ਪ੍ਰਗਇ
ਦ੍ਰੁਪਾਇਆ ਕਈ ਲੋਕ ਇ ਮ ਕਹੈ॥ ਮਾਤ
ਮਾਂ ਜੀ ਉਬਣਾਂ ਇਆ ਕਾ ਹਿ ਨਿਰਬ ਕਾਰ
ਸੁਨ ਯਾਗ ਇ ਸ ਕੇ ਪੀਛੇ ਸਭ ਦੋਰਤਾ॥ ਮੇ
ਸਾ ਬਲੀ ਨ ਕੇ ਇ ਜਗਤ ਮੇਂ ਜੈ ਸੇ ਮੇਰਤਾ॥
ਕੀ॥ ਮੇਰਤ ਕੀ ਗਲਾ ਮੇਰ ਸੁਣ ਸੁਨ ਤਦੇ
ਈ ਚਲਾਇ॥ ਮਸਲ ਮੀ ਨ ਕੇ ਮਜਬ ਮੇਂ
ਮ ਬਰੋਰੀ ਦੁਖ ਪਾਇ॥ ਮ ਬੋਤੋਰੀ ਦੁਖ ਪਾ
ਇ ਦਸ ਰਖ ਨੇ ਜਾਂ ਨਗੁ ਵਾਈ॥ ਪੀਰ ਪ ਕੰਬ
ਰ ਕੇ ਦਭੋ ਜ ਪੁਰ ਕਾਠੀ ਪਾਈ॥ ਕਹਿ ਨਿਰਬ
ਕਾਰ ਸੁਨ ਯਾਗ ਇ ਸ ਕੇ ਪੀਛੇ ਸਭ ਦੋਰਤਾ॥
ਮੇ ਸਾ ਬਲੀ ਨ ਕੇ ਇ ਜਗਤ ਮੇਂ ਜੈ ਸੇ ਮੇਰਤ॥

ਕਿਆ

ਕੀ ਜੇ ਰੋਊ ਪਰ ਜੇ ਰਨ ਹਿ ਸਭ ਹੀ ਇਸ ਕੇ ਦਾ
ਸਾ ਬਾਤ ਜਬਾ ਵਤ ਹਮ ਕਹੀ ਭਾਂ ਮੇ ਸਮਝ
ਬਿਲਾਸਾ ਭਾਂ ਮੇ ਸਮਝ ਬਿਲਾਸ ਭੈ ਇਸ
ਤੇ ਸਭ ਖਾਂ ਮੇ ਚੰਕ ਬਰਤੀ ਹੋਇ ਤੁਰਤ ਭ੍ਰਿ
ਤ ਹੋਇ ਜਾਵੇ ਕਹਿ ਨਿਰਬ ਕਾਰ ਸੁਨ ਯਾਰ
ਸਾ ਪੈ ਹੋਵੇ ਚੋਰੇ ਸਭ ਸੈ ਹੋ ਬਲਵਾਂ ਨਜਰ
ਤੇ ਮੇਂ ਜਾਰੇ ਯੋਰੇ **ਏਹਿ ਗਾ** ਵਿਆਤੀ ਨੇਲੇ
ਕਕੇ ਜੀਤ ਲੀਏ ਸਭ ਲੋਕਾ ਸੁਹਮਾ ਦਕ
ਸਿਵ ਵਿਸਨ ਜੇ ਸਨ ਕਾ ਦਕ ਤਿਸੇ ਬਿਲੇ
ਕਾ **ਪੁਰਬ ਪਛੀ** ਆਪਾਇ ਸਤੀ ਕੀ ਉਪਮਾ
ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਹੀ ਕਿਆ ਵਾਸਤਾ **ਉਤ੍ਰਾ** ਸਾ
ਰਕਤਾ ਵਲੀ ਮੇ ਕਹਾਹੈ ਆਪੀ ਆਰੀ ਉਪਕਾ
ਗਰਿ ਰਾਕਰੇ ਮਾਕਿਰਤ ਮਧੀਤਾ ਸੰਤਨ
ਯਹੀ ਸੁਭਾਵ ਹੈ ਸਸ ਸੀਤਲ ਕਿਨ ਕੀਤਾ
ਸੋਹ ਮਨੇ ਭੀ ਉਪਕਾਰ ਕੀ ਆਹੈ ਲੋਕਾਇ
ਸਤੀ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਹਮ ਕਹਿ ਤੇਹੋਂ ਸ
ਭ ਸ੍ਰੀ ਰਾਪਾ ਚਤੁਰੇ ਕੇ ਹੋ ਸੋਏ ਕਸੇ ਹੋ **ਵਿ**

ਸਨਜੀਕਹਾਯੋ॥ ਮਨੇਕਰੂਪਰੂਪਾਇਵਿ
 ਸਦੇਪ੍ਰਭਵਿਸਦੇ॥ ਤਾਂਇਸਤੀਵਿਖਰੀ
 ਨਹੀਰਹੀਵਿਸਰੂਪਾਹੀ॥ ਨਿੰਦਾਕਿਉਕ
 ਰਤੇਹੋ॥ **ਸੋਗਸਮੰਡਲਮੇਕਹਾਯੋ॥** ਰਾਧੇ
 ਮਾਧੋਏਕਹੋਏਨੋਏਕਸਰੂਪਾ॥ ਬਿਰਯਥੇ
 ਲਛਕੇਕਾਰਣਧਾਰਲੀਏਏਰੂਪਾ॥ **ਰੀ**
ਸਾਕਾਰਵਾਚਾਏਹਿਗਾ॥ ਨਾਰਨਾਰਾਇਣ
 ਏਕਹੋਸਰਤਸਿੰਮਤਾਮਨਾਮਨਸਾਗਾ॥
 ਚੌਰਬੇਦਪ੍ਰਕਾਰਤੇਯਿਉਕਹਿਤਾਹੋਨਿਰ
 ਬਕਾਰਾ॥ **ਕੁੰਡਲੀਆ॥** ਪਾਂਚਤਤਕਾਪੂਤ
 ਰਾਜੇਦੀਸੇਸਭੀਅਕਾਰਾਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
 ਰਾਸਵਤੇਭੇਰੁਤ੍ਰਿਮਾਤਾਮਵਤਾਗਾਤ੍ਰਿ
 ਮਾਤਾਮਵਤਾਰਨਾਰਾਇਕਿਆਬ੍ਰਹਮਾਂਸੀ
 ਭ੍ਰਾਏਵੇਦਤਮਾਨੰਖਰਖੀਸੁਖਾਘਰ
 ਜੰਭੂਕਾਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰਬਤਾਂਭੂ
 ਤੇਪੈਸਾਂਚਾ॥ ਮੇਰਬ੍ਰਹਮਨੁਕੋਇਤਤ੍ਰੇ
 ਯੇਹੀਪਾਂਚਾ॥ **ਏਹਿਗਾ॥** ਤਤਸਤਬ੍ਰਹਮ

ਸੁਠੈਯੋਹੀਨਿਸਚੇਧਾਗਾਜੈਸੇਮਾਤਾਬਾ
 ਲੈਕੇਕਾਹਿਤੀਹਉਪਕਾਰਾ॥੨॥ਬੀਤਿਆ
 ਕੇਪੁਤਨਹੀਸਸੇਸੀਗਨਹੋਇ।ਕਹਾਂਬਿ
 ਓਮਮੇਫੂਲਹੈਤੈਸੇਬ੍ਰਹਮਬਿਰੋਇ॥੨॥
 ਹਿਗ।ਸੀਤਲਤਪਤਸੁਏਕਰਸਗਵ
 ਨਇਸਤਿਤੀਧਾਗਾਪਾਂਚਤਤਬਿਨਕੁਛ
 ਨਹੀਜਿਉਕਹਿਤਾਨਿਰਬਕਾਗਾ॥੨॥

ਇਤਸ੍ਰੀਪਰੇਖਦੁਖਨਿਵਾਰਣਾਤਤਸ
 ਤਪ੍ਰਿਤਪਾਦਕੋਤ੍ਰਿਤੀਓਵਾਖਿਆਨ॥

ਪੁਰਬਖੰਧੀ॥ਜੋਆਪਕਹਿਤੇਹੋਸੇਸਾਂਤਿ
 ਕਹਿਤੇਹੋ।ਹਮਰੇਮਨਭਵਮੇਯਹਿਬਾ

ਤਨਖੀ॥ ਅਥਾਮਾਧਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸਮਝਲੀ
 ਮਾਜੇਧਾਂਬਤੰਤੋਬਰੈਗਮਿਰਕਛੁਨਹੀ॥
 ਨਨੁ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਕਾਰਯੋਬ੍ਰਹਮਈਸ੍ਰੀਵ
 ਅਵਿਦਿਆਮਾਇਆਤ੍ਰੈਗੁਣਜਰਾਤਮ
 ਵਸਥਾਸੋਕਿਸਕੋਕਹਿਤੇਹੈ॥ ਉੜ॥ ਕ੍ਰਿ
 ਲੀਆ॥ ਜੀਵਦੇਹਕੋਸਮਝਲੈਤਤਸੇਬ੍ਰ
 ਹਮਧਛਾਂਨਾਈਸ੍ਰੀਵਿਛਿਆਤੇਕਹਾਮਾ
 ਇਆਭਰਮਵਖਿਆਂਨਾਮਾਇਆਭਰ
 ਮਵਖਿਆਂਨਜਗਤਤਬਦੈਭਕਹੀਜੈ॥
 ਤ੍ਰੈਗੁਣਤੀਨੇਦੇਵਮਵਸਥਾਜਾਗਤਤੇ
 ਲੀਜੈ॥ ਕਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰਤਹੀ
 ਇਹਦੇਕਾਅਭੀਵਾਬ੍ਰਹਮਤੰਤਬਿਨਨਾ
 ਹਿਦੇਹਬਿਨਕਹੀਨਜੀਵਾ॥ ਪੂਰਬਪਖੀ॥
 ਮਾਧਕਾਮਨਭਵਤੇਨਿਸੋਚਹੈ॥ ਭਲਾ
 ਕੋਈਪ੍ਰਮਾਣਭੀਕੋਹੈ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਸੁਖਦੇ
 ਵਜੀਅਧਿਅਤਮਪ੍ਰਕਾਸਵਿਖੈਕਹਾਹੈ
 ਕਾਬਿੰਤ॥ ਸੀਸਹੈਅਕਾਸਸੁਵਾਸਨਾ

ਸਕਾਂਸੋਪਵਨਵਾਸਸੁਰਸਸਨੈਨਮਕਾਮਾਂ
 ਨਲਕੋਕਰੇਹੈ॥ ਹਰੀਹਰਿਭੁਜਾਂਦੋਊਹੀਏ
 ਚੜਾਨਨਹੈਉਦਰਸਗਲਲੋਕਬਾਣੀਥੇ
 ਦਰੇਹੈ॥ ਪਰਬਤਹੈਅਸਤਰੇਮਸਕਲ
 ਬਨਾਸਪਤੀਮੇਘਮਾਲਬੀਰਜਪਤਾਲ
 ਪਾਬਪਰੇਹੈ॥ ਮਲਖਾਮਰੂਪਜਾਂਕੀਮੇ
 ਹੈਮਨੁਪਦੇਖੋਵਹਿਵਿਸਭੁਪਵਹਿਵਿਸ
 ਰੂਪਧਰੇਹੈ॥ **ਮੇਰਾਵਿਸਵਾਕੋਸਮੋਕਹੈ**
 ਮਾਤਮਾਂਦੇਹਪਰਤਉਜੀਵਿਸੁਵਸੋਪਮ
 ਤਮਨਾ॥ **ਰੀਥਾਕਾਰਵਾਚਾ॥ ਦੇਹਿਗਾਤ**
 ਤਬਿਨਬ੍ਰਹਮਨਜਾਂਨਤੰਨਈਸਰਜੀਵ
 ਬਖਾਨਾ॥ ਨਿਰਬਕਾਰਜਿਉਕਹਿਤਹੈਦ
 ਮਾਰੀਥਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ **ਪੁਰਖਪਖੀ॥** ਬ੍ਰਹਮ
 ਤੇਇਨੇਕਾਹੀਬਨਾ॥ ਅਕੇਅਬਨਾਸੀ
 ਨਿਰਬਕਾਰਕੁਟਸਤਨਿਮੰਤਾਬ੍ਰਹਤ
 ਤਤਾਰਕਯਹਕਿਸਕੋਕਹਾਸੇਕਹੈ॥ **ਸਿ**
ਧਾਂਤੀ॥ ਅਕੇਕਹੀਏਜੁਕਰਕੇਕਹੈਹਮਕਿ

ਛੁਨਹੀਕੀ। ਅਗਸੇਤਤੇਕੋ। ਅਭਮਾਂਨਨਹੀਜਿ
 ਹਮਕਛਕਰਤੇਹੈ। ਤਾਂਤਤਹੀ। ਅਕ੍ਰਹੂਏਮੇ
 ਰਾਮਕ੍ਰਕੋਓਨਹੀ। **ਅਬਨਾਸੀ** ਕਿਆਜੁ
 ਜਨਮਮਰਨਤੇਰਹਿਤਸੇਤਤਨਜਨਮ
 ਤੇਹੈ। ਨਇਨੇਕਾਮਭਾਵਹੋਤਾਹੈ। ਤਾਂ
 ਤਤਹੀ। **ਅਬਨਾਸੀ** ਹੈ। ਮੇਰਾਮਬਨ
 ਸੀਕੋਓਨਹੀ। **ਨਿਰਬ** ਕਾਗਕਿਆਜਿ
 ਸਮੇਦਵੈਤਨਹੀ। ਸੇਤਤੇਮੇਦਵੈਤਨਹੀ
 ਸਭਮੇਏਕੇਸਹੀਵਰਤਤੇਹੈ। ਤਾਂਤਤ
 ਹੀ। **ਨਿਰਬ** ਕਾਗਹੂਏ। ਮੇਰਾਨਿਰਬਕਾ
 ਰਕੋਓਨਹੀ। **ਕੁਟਸਤ** ਕਿਆਜੇਧਰਮ
 ਤੇਨਟਲੇਸਤਤਧਰਮਤੇਨਹੀਟਲਤੇ
 ਤਾਂਤਤਹੀ। **ਕੁਟਸਤ** ਹੈ। ਮੇਰਾਕੁਟਸ
 ਤਕੋਓਨਹੀ। **ਨਿਮੰਤਾ** ਕਹੀਏਪ੍ਰੇਰਕ
 ਕੋਸੇਤਤੇਬਿਨਾਕਿਸੇਕੀਕਿਆਠਹੀ
 ਹੋਤੀ। ਤਾਂਤਤਹੀ। **ਨਿਮੰਤਾ** ਹੂਏ। ਮੇ
 ਰਾਨਿਮੰਤਾਕੋਓਨਹੀ। **ਬ੍ਰਹਤ** ਕਿਆ

ਜਿਸਤੇ ਬਾਹੁ ਭਵਿਛੁ ਨਹੀ॥ ਸੇਤ ਤੋ ਬਿਨ
 ਮੇਰ ਵਸਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀ॥ ਤਾਂ ਤਤਹੀ ਬ੍ਰਹ
 ਤਹੇ ਮੇਰ ਬ੍ਰਹ ਤ ਕੋਈ ਨਹੀ॥ **ਤਤਾਰਕ** ਕਿ
 ਮਾਯੇ ਸਭ ਕੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇ ਸੇਤ ਤਤਹੀ
 ਸਭ ਕੋ ਪੋਖ ਤੇਹੇ॥ ਤਾਂ ਤਤਹੀ ਤਤਾਰਕ
 ਹੁਏ॥ ਮੇਰ ਤਤਾਰਕ ਕੋਈ ਨਹੀ॥ **ਨਨਾ**॥
 ਅਲਖ ਗੰਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਰੈ ਭਗਵਾਨ ਯਹਿ ਕਿ
 ਸੋ ਕਹਾਹਿ ਤੇਹੇ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਹਮ ਜੇ ਤਮ ਕੇ
 ਕਹਿ ਤੇਹੇ ਸਭ ਤੋ ਤੇ ਕੇ ਪ੍ਰਯਾਯੇ॥ **ਨਨਾ**॥ ਕ
 ਹੇ ਕੇ ਸੇਹੇ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਅਲਖ ਕਹੀਏ
 ਜੋ ਲਖਣੇ ਮੇਨ ਮਾਏ॥ ਸੇਤ ਤਲਖਣੇ
 ਮੇਨਹੀ ਮਾਏ ਤੇ॥ ਬਿਅੰਤੀ ਤਾਂ ਤੇ ਮ
 ਲਖ ਤੇ ਤਹੀ ਸੋ ਕਹਾਹੇ॥ ਮੇਰ ਮਲਖ
 ਕੋਈ ਨਹੀ॥ **ਗੰਮ**॥ ਕਿ ਮਾਗਮਤੀ ਤੇ ਮ
 ਰਖ ਗੰਮ॥ ਸੇਤ ਤਹੀ ਸਾਗੇ ਮੇ ਹੁਏਹੇ
 ਤਾਂ ਤੇ ਗੰਮ ਤੇ ਤਹੀ ਸੋ ਕਹੀ ਤਾਹੇ॥ ਮੇਰ ਗੰਮ
 ਮੋ ਕੋਈ ਨਹੀ॥ **ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ**॥ ਕਿ ਮਾਯੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ੀ

ਸੋਫਰ ਕਨਕਰੇ॥ ਸੋਤੁਤ ਵਿਸੀ ਸੋਫਰ
 ਕਨਕੀ ਕਰਤੇ॥ ਸਭ ਮੇਏ ਕਸੇ ਹੀ ਵਰਤ
 ਤੇ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕੇ ਹੀ ਕ੍ਰਿਸ ਕਾਰਿ ਤੇ॥
 ਮੇਰ ਕ੍ਰਿਸ ਕੇਈ ਨਹੀ॥ ਨਾਗਾਇਣ ਵਿ
 ਸੇ ਕੇ ਕਰਤੇ॥ **ਉੜਾ** ਨਾਨਕ ਮਜਲ ਕਾ
 ਹੈ॥ ਮਾਇਨ ਕਹੀ ਏ ਸੀਰਾ ਸੇਰ ਸੀਰ
 ਜਲ ਸੇ ਹੋਤੇ॥ ਤਾਂ ਨਾਗਾਇਣ ਜਲ
 ਹੀ॥ ਮੇਰ ਨਾਗਾਇਣ ਕੇ ਉਨਹੀ॥ **ਨਨ**
 ਭਗਵੰਤ ਵਿਸ ਕੇ ਕਰਿ ਤੇ॥ **ਉੜਾ** ਭਾ
 ਗਵੰਤ ਕੇ ਭਗਵੰਤ ਕਹੀ ਤਾ॥ ਕਿਉ ਭਾ
 ਗਵੰਤ ਵਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੇ ਪਰਮੇ ਸਭ ਪ
 ਦਾਰਥ ਹੋਵੇ॥ ਸੋਤ ਤੇ ਮੇ ਸਭ ਪਦਾਰਥ
 ਹੈ॥ ਤਾਂ ਭਗਵੰਤ ਤੇ ਕੇ ਹੀ ਕਹੀ ਤਾ॥
 ਮੇਰ ਭਗਵੰਤ ਕੇ ਉਨਹੀ॥ **ਨਨ** ਮਾ
 ਪ ਕਾਰਿ ਤੇ॥ ਜੁ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਲੇ ਕਰ ਬਨਤਾ
 ਹੈ ਸੋਤ ਤੇ ਕਾਹੀ ਬਨਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਚੇ

ਤੰਨਹੈ ਤੰਤੁ ਜੜ੍ਹਹੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬਨਤਾਹੈ॥ **ਸਿ**
ਧਾਂਤੀ॥ ਇਸ ਬਾਤ ਕੀਤੁ ਮਕੋ ਸਮਝ ਨਾ ਪਰਿ
 ਜੜ੍ਹ ਦੇ ਤਨ ਸਭ ਤਤ ਹੀਹੈ॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਸੁਤੇ
 ਘਰ ਮੁਸਾਇਆ ਉਠਵੇਹੋ ਇਸ ਚੇਤਾ॥ ਬਿ
 ਨਤਾ ਤਨਾ ਮੇਰ ਕਛੁ ਕਿਉਹੋ ਇਉਂ ਯਾਰ
 ਮਢੇਤਾ॥ ਬੋਲਤ ਚਾਲਤ ਦੇਖਤ ਹੋ ਸੁਖ
 ਸਕਰੇ ਸਭ ਸੀਘੇ॥ ਜੜ੍ਹ ਦੇ ਤਨ ਸਭ ਤੰ
 ਤੇਹੈ ਜਾਗੇ ਕਾਮਾਈ ਉਘਾ॥ **ਕਿਤਉ॥** ਇ
 ਨ ਕੋ ਕਈ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਤਕਹੋ ਜੁਏਹ ਸਮਝ
 ਲੇਮੇ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ॥** ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਤਕਹਿ ਤੇਹੈ॥
 ਸੁਣਾ ਜੇ ਸੇ ਸਮਝਾ ਕਿ ਕਣਕ ਬਨਤਾ
 ਹੋ॥ ਤੇ ਸੇ ਤੰਤ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬਨਤਾਹੈ॥ **ਫੇਰ**
 ਜੇ ਸੇ ਬੂਟਿ ਓਕਾ ਬਾਗ ਬਨਤਾਹੈ॥ ਤੇ ਸੇ
 ਤੰਤ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬਨਤਾਹੈ॥ **ਮੇਰ ਦ੍ਰਿਸਟ**
 ਜੇ ਸੇ ਹਟੀ ਓਕਾ ਬਾਗ ਬਨਤਾਹੈ॥ ਤੇ
 ਸੇ ਤੰਤ ਕਾ ਹੀਨਾ ਮਬ੍ਰਹਮ ਹੈ॥ **ਮੇਰ ਕਹਿ**

ਤੇਹੋਂ ਜੈ ਸੇ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਬ
 ਨਤਾ ॥ ਤੈ ਸੇ ਤ ਤੋ ਬਿਨਾ ਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀ ਪਾ
 ਈਤਾ ॥ **ਨਨਾ** ॥ ਤਤ ਪਾਂਚਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਏ
 ਕਹੈ ਕੈ ਸੇ ਬ ਨਤਾਹੈ ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ** ॥ ਜੈ ਸੇ ਮੈ
 ਗਵਖਰੇ ਭਾਸਤੈਹੈ ॥ ਹਿੰਮ ਕਠਾ ॥ ਜੰ ਤੈ
 ਸੇ ਤਤ ਕ੍ਰੀ ਵਖਰੇ ਭਾਸਤੈਹੈ ॥ ਹਿੰ ਏ ਕਰੂ
 ਪਾ ॥ **ਨਨਾ** ॥ ਕੋ ਓ ਜਗਤ ਕਹੈ ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ** ॥
 ਸੰਗੇ ਸਾਗ ਮੈ ਕਹੈਹੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਮੈ ਗੰਧ
 ਗੁਣਹੈ ॥ ਸੇ ਗੰਧ ਤਧਹੈ ਤੀਹੈ ॥ ਜੋ ਜਲ
 ਮਿਲੇ ॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਜਲ ਇਹੈ ॥ ਜਲ
 ਮੇਰ ਸਗੁਣਹੈ ਰਸ ਤਦਹੈ ਤਾਹੈ ਜਦ ਮ
 ਗਨ ਮਿਲੇ ॥ ਤਾਂ ਯਹਿ ਤੀਨੇ ਏ ਕਹੈ ॥
 ਮਗਨ ਮੋਗ ਪਗੁਣਹੈ ਰੂਪ ਤਦਹੈ ਤਾਹੈ ॥
 ਜੋ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਮਿਲੇ ॥ ਤਾਂ ਚਾਰੇ ਏ ਕਹੈ ॥ ਪਵ
 ਨ ਮੇ ਸਪ੍ਰਸਗੁਣਹੈ ਸਪ੍ਰਸਤਦਹੈ ਤਾ
 ਹੈ ॥ ਜੋ ਮਕਾਸ ਹੋਵੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਪਾਂਚੇ ਏ
 ਕਰੂ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਕ੍ਰਿਮਾ ਵਖਰੀ ਭਾਸਤੈ

ਕ

ਹੋ॥ ਸੋ ਕੀਰੀਆ ਕਰਮ ਰੂਪ ਰੰਗ ਏਨੇ ਤੇ
 ਹੀਰੋ॥ **ਪੁਰਬ ਪਖੀ॥** ਇਸਾ ਆਪ ਕੇ ਕਹਿ
 ਨੇ ਸੇ ਤੇ ਤੰਤਾ ਬਿਕਾਰੀ ਹੁਏ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ॥**
 ਤੰਤੰਤੰ ਮੇਂ ਦੁਬਾ ਬਿਕਾਰ ਮਾਂ ਨਤਾ ਹੋ॥ ਕਿ
 ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਬਿਕਾਰਾ ਜੇ ਦੁਬਾ ਬਿਕਾਰ ਕੋ ਹੋ ਤੇ
 ਦੁਬਾ ਦੁਤਾ ਤੇ ਤੰਤੰ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਹੋ ਸੋ ਭਿੰਨ ਨ
 ਹੋ॥ ਜੇ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਬਿਕਾਰ ਕੋ ਤੇ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਬ੍ਰਿ
 ਤੀ ਮੇਂ ਹੋ॥ ਬ੍ਰਿਤੀ ਜਿਹੇ ਜੁਹੁ ਮੇਂ ਗਿਆਂ
 ਨ ਨਹੀ॥ ਜੇ ਗਿਆਂ ਨਹੀਂ ਮਾਂ ਤੇ ਤੰਤੰ ਰੂਪ
 ਹੀਰੋ॥ **ਪੁਰਬ ਪਖੀ॥** ਜੇ ਤੰਤੰ ਹੀਰੋ ਤੇ
 ਪਉ ਪਏ ਸਮਾਨ ਵਿਤ ਕਰਤੇ ਹੋ॥ ਵਿਪਰ
 ਨਾ ਮਿਤ ਦਾ ਸੁਤੇ ਰੂਪ ਕਰਮ ਹੋ॥ ਜੇ ਸਵਾਨਾ
 ਮਿਤ ਕੋ ਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਮੇਂ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਬਨ
 ਤੇ॥ ਜੇ ਪਰਾ ਮਿਤ ਕੋ ਤੇ ਦੁਵੈਤਾ ਪਤੀਅ
 ਵਤੀ ਹੋ॥ ਸੁਭਾ ਵਕ ਕੋ ਤੇ ਭੀ ਨਹੀਂ ਬਨ ਤੇ
ਓੜ ਯੇਹ ਪ੍ਰਸਾਨਿ ਜੀਓ ਹੋ॥ ਮੇਰੇ ਸੇ ਸੇਗਿ
 ਮਾਂ ਨਵਾਂ ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਹੋ॥ ਓਪਏ ਸ

ਮਾਦਰਭੀਇਸੀਪ੍ਰਕਾਰਸਮਝਲੈਣਾ। ਸਭ
 ਮਾਪਣਾਂਮਾਪਹੀਹੈ॥ ਮਾਪਉਪਦੇਸੈਸਮਝੈ
 ਮਾਪਾ। ਸੋਤੰਤਹੀਸਮਝਤੇਹੈ॥ ਮਹਤੰਤਹੀਉਪ
 ਦੇਸਕਰਤੇਹੈ॥ ਪੁਰਖਪਖੀ॥ ਯਹਿਬਾਤਤੇਹਮਾ
 ਰੇਨਿਸਚੇਮੋਆਈਜੇਤੰਤੋਬਗੈਗਮੈਰੁਕਛ
 ਨਹੀ॥ ਏਕਾਮੈਰਸੀਸਾਹੈਸੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕ੍ਰੋਧ
 ਤੰਤੋਤੇਜਗਤਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰਉਤਪਤਹੋਤਾਹੈ
 ਜੇਹਕਹੈ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਪ੍ਰਤਾਂਕਿਮੀਕਿੰਦ੍ਰਮਾਣਿ
 ਪੁਰਖਪਖੀ॥ ਤੰਤੋਤੇਸਿੰਦੁਉਪਤਿਹੋਤੀਪ੍ਰਤੰਖ
 ਤਾਸਤੀਹੈ॥ ਤੰਭੀਕੋਈਜਗਤਪ੍ਰਮਾਣੁਚਾ
 ਹੀਏ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਕਹਿਤੇਹੈਸੋਸੁਣਾਬਾਬਾ
 ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਤੇਹੈ॥ ਪੰਚਪ੍ਰਵਾਨਾ। ਪੰਚਪ੍ਰ
 ਪਾਨਾ॥ ਮਰਖਯਹਿਪੰਚਪ੍ਰਬਾਨਕਹੀਏਪ੍ਰ
 ਸਿਧਾ। ਪ੍ਰਪਾਨਕਿਮਾਮਖਤਾਭੀਇਨੋਕੀ
 ਹੀਹੈ॥ ਜਿਨਕੇਪੰਚੀਕ੍ਰਿਤਹੋਏਤੇਸੰਪੂਰ
 ਣਏਹੋਕੀਰਚਨਾਹੋਤੀਹੈ॥ ਨਨੀ॥ ਪੰਚੀਕ੍ਰਿ
 ਤੀਕੋਹੈ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਕਹਿਤੇਹੈਸੋਸੁਣਾਕਾ

੩

ਮਕੋਧਲੋਭ ਮੋਹ ਮਤ ਸਗਾਯਹ ਮਕਾਸਤੋ॥
 ਧਾਵਨ ਪਸਰਨ ਉਛਲਨ ਸੰਕੋਚਨ ਚੰਚਲ
 ਤਾਈ॥ ਯਹ ਪਵਨ ਤੋ॥ ਛੁਪਾ ਧਿਪਾਸਾ ਮ
 ਲਸ ਨਿੰਦਾ ਕ੍ਰਾਂਤਾ॥ ਯਹ ਮਗਨ ਤੋ॥ ਰੇਤ ਧਿ
 ਤ ਸਵੇਤ ਲਾਲਾ ਰਕਤਾ॥ ਯਹ ਜਲ ਤੋ॥ ਹ
 ਰ ਮਾਸ ਨਾਤੀ ਤੁਚਾ ਰੋਆ॥ ਯਹ ਧਿਬਵੀ ਤੋ॥
ਨਨ॥ ਯਹਿ ਤੇ ਸਮੁਦਾਇ ਦੀ ਓਕੀ ਜੁਗਤਿ
 ਕਹੈ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਕਾਨਰ ਵਾਕਾ
 ਕਾਸ ਭਨੇ ਪੁਨ ਪਾਨ ਤੁਚਾ ਯਹਿ ਮਾਰ ਤੇ ਹੋਈ॥
 ਚਖਰ ਪਾਏ ਬਸੀ ਤੇ ਰਸਾਂ ਮਰ ਮੇਰ ਰਾਮ
 ਬਖਿਰੋਈ॥ ਪ੍ਰਾਣੁ ਗੁਣਾ ਮਹੀ ਓਕੀਏ
 ਜੇ ਓਕਾਰਨ ਕਾਰ ਜੇ ਨਾ ਮਲੇਈ॥ ਕਹੈ ਨਿ
 ਰਬ ਕਾਰ ਸੁਰ ਮੇਰੇ ਯਾਗ ਇਨੇ ਬਿਨ ਬ੍ਰਹਮ
 ਨ ਜੀਵਹੀ ਕੋਈ॥ ਨਨ॥ ਪ੍ਰਾਣੁ ਕੀ ਜੁਗਤਿ
 ਭੀ ਕਹੈ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਕਹਿ ਤੇ ਹੋ ਸੇ ਸੁਖਾਧ
 ਨਿੰਜਾ ਬਿਆਨ ਗੋਨਿ ਯੀ॥ ਦੇਵ ਦੰਤ ਉਦਾ
 ਨ ਪੈਨਿ ਯੀ॥ ਕ੍ਰਿਕਲ ਪ੍ਰਾਣੁ ਤੇ ਜਿਯੀ॥ ਸ

ਮਾਂ ਨ ਕੁਰੋ ਤੇ ਯੀ ॥ ਮਪਾਂ ਨ ਨਗੋ ਮੇ ਨਿਯੀ ॥ **ਏ**
ਹਿਗਾ ॥ ਪੰਚ ਤਤ ਸਤਾ ਮੀ ਸਤੋ ਮਨ ਬੰਧ
 ਚਿੰਤ ਹੰਕਾਗ ॥ ਇਨ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ ਸਭ ਲਖੋ ਇਸ
 ਤੇ ਭਾਖੇ ਯਾਗ ॥ **ਭਲਾਜੀ** ਇਨੋ ਕੇ ਵਿਸੇ ਭੀ
 ਕਹੋ ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ** ॥ **ਏਹਿਗਾ** ॥ ਮਾਂ ਖ ਦੇ ਖਸ
 ਵਣ ਸੁਣੇ ਤੁਚਾ ਸਪੁ ਸਪੁ ਛਾਂਗਾ ॥ ਰਸਨਾ ਲੇ
 ਤੀ ਸੁਣਾ ਦ ਕੇਰੀ ਪਪ੍ਰਾਂਤ ਪ੍ਰਮਾਂਤਾ ॥ **ਕਰਮ**
 ਇੰਦ੍ਰੀ ਮਾਂ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ ਭੀ ਕਹੋ ॥ **ਏਹਿਗਾ** ॥ ਵਾ
 ਕ ਬਲ ਹਥ ਦੇ ਤ ਹੰਚ ਕਰੀ ਟਰ ਨਾ ਹੋਇ ॥ ਗ
 ਏ ਉਤਾਰੇ ਮੇਲ ਕੇ ਲਿਖ ਉਤਪਤੀ ਜੋਇ ॥
ਭਲਾਜੀ ਪਾਣ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ ਕਹੋ ॥ **ਉਤ੍ਰਾ** ॥ ਸ
ਵੇਯਾ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਹਿੰਦੇ ਮੇ ਬਿਰਾਜਤ ਹੰਉ ਪਾਂ
 ਨ ਤੇ ਜੇ ਮਲ ਮੁੜਦਾ ਮਾਗੇ ॥ ਨਾਰੁ ਸਮਾਨ
 ਸਮਾਂ ਨਹੋ ਕੇ ਠਉ ਦਾਨ ਚਲੇ ਸੁਰ ਭਾਰੇ ॥
 ਬਿਅੰਨਾ ਬਿਅਪਾਰ ਹੋ ਨਖ ਚੋਟੀ ਰਸ ਸੇ
 ਸ੍ਰੀਰਕਰੇ ਪ੍ਰਸਤ ਸਾਗੇ ॥ ਕਹੇ ਨਿਰਬਕਾਰ
 ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਯਾਗ ਪ੍ਰਾਣ ਬਿਹਾਰ ਕਹਾ ਸੇ ਸੀਭਰੇ ॥

ਪਵਣੇ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ ਸੁਣਾ॥ **ਸਵੇਯਾ** ਨਾਗਕ
 ਰੇਉ ਦੁਗਾਹ ਨਕੋ॥ ਅਰਕੂਹ ਮਪਲਕ ਉਘਾ
 ਤ ਬਾਗੇ॥ ਦੇਵ ਦੰਤ ਜਵਾਈ ਸੋਲਿਆ ਵਤ
 ਹੈ ਕ੍ਰਿਕਲ ਨਿੰਛੇ ਹੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਧਾਗੇ॥ ਪਾਨਿ ਜੇ
 ਮਿਤ ਕਸੀਰ ਫੁਲਾ ਵਤ ਹੈ ਪਾਂਚੇ ਹੀ ਪੈਣ ਕ
 ਹੀ ਸੋ ਸੰਭਾਗੇ॥ ਕਾਹੇ ਨਿਰਬ ਕਾਰ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ
 ਯਾਗ ਲਿਖਾ ਏਹ ਜਾਹਰੀ ਸੁਣਾਗੇ॥ **ਭਲਾਜੀ**
 ਮੰਤ ਸਕਰਣ ਕੀ ਬਿਰਤੀ ਕੋਹੇ॥ **ਏਹਿ ਗਾ॥**
 ਬੁਧ ਨਿਸਚੇ ਚਿਤ ਚਿਤ ਵਣਾਂ ਮਨ ਮਨੈ ਤ
 ਬੀਚਾਗਾ॥ ਹੰਕਾਰ ਉਚਾਰਤਾ ਜਿਉ ਕਾਰਿਤਾ
 ਨਿਰਬ ਕਾਗ॥ **ਭਲਾਜੀ॥** ਇਨੇ ਕੇਏ ਵਤ ਭੀ
 ਕਹੇ॥ **ਉਕਾ॥** ਲੋਕ ਤੇ ਮੇਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾਰਿ ਤੇ
 ਹਮ ਤੇ ਤੀਨੇ ਦੇਵਤਾ ਜਾਂਨ ਤੇ ਹੋ॥ **ਭਲਾਜੀ**
 ਕੇਣ ਦੇਵਤਾ ਹੋਵੇ॥ **ਉਕਾ॥** ਰਜੇ ਸਤੋ ਤਮੇ
 ਯਾਹਿ ਤੀਨੇ ਦੇਵਤਾ ਹੋ॥ **ਭਲਾਜੀ॥** ਇਨੇ
 ਕੀ ਉਤਪਤੀ ਕੋਹੇ॥ **ਉਕਾ॥** ਪਾਂਚੇ ਤੇ ਕੀਸਾ
 ਤੀਤ ਮੇਂ ਮੀਸ ਤੇ ਤਮਰਾ ਏਹੁਆ॥ **ਫੇਰ ਪਾਂ**

ਚੋਤਤੋਕੀਰਜੇਅੰਸਸਾਂਤ੍ਰਿਤੋਰਜਗੁਣ
 ਹੁਆਅਮਰੇਪਾਂਓਤਤੋਕੀਸਤੋਅੰਸਸਾਂ
 ਤ੍ਰਿਤਿਸਤਗੁਣਹੁਆਤੀਨੋਤੋਸਭਸ੍ਰੀ
 ਰਬਨਤੋਹੈ॥ **ਭਲਾਜੀ**॥ ਜਿਸਜਗਤਿਸੇ
 ਬਨਤੋਹੈਸੋਕਹੈ॥ **ਉਕਾ**॥ ਰਜੇਗਣਤੋਕਾਂਅ
 ਕੀਚੇਸਾਉਪਜੀ॥ ਸਤੋਗੁਣਤੇਇਸਤ੍ਰੀ
 ਤੁਰਖਮਿਲੇ॥ ਵਿਵਹਾਰਹੋਚੁਕਾ॥ ਫੇਰਤ
 ਮੇਂਗੁਣਮਾਇਆਕਹਿਨੇਲਗਾ॥ ਹਮਨੇ
 ਕਿਆਕੀਆ॥ ਪੁਰਸਕਾਖੀਰਜਜਲਰੂ
 ਪਇਸਤ੍ਰੀਕੀਰਕਤਾਧ੍ਰਿਸਟੀਰੂਪਾਅ
 ਗਨਜੇਖੀਤਿਸਰੇਤਪਾਕਹਿਦੈਨੋਕੋਮਿ
 ਲਾਦੀਆ॥ ਫੇਰਪੈਣਾਅਕਾਸਜੇਇਸ
 ਤ੍ਰੀਕੇਪੋਟਮੇਥੇਸੋਆਪਹੀਪ੍ਰਵੇਸਕਰਗ
 ਗਏ॥ ਫੇਰਪ੍ਰਤਲਾਬਨਾ॥ **ਭਲਾਜੀ**॥ ਪ੍ਰ
 ਤਲਾਜੇਬਨਾਸੋਠਹਿਗਾਕਿਸਪ੍ਰਕਾਗ॥ **ਸਿ**
ਧਾਂਤੀ॥ ਪੀਛੇਜੇਹਮਪ੍ਰਤਿਤਾਂਕਹਿਆ
 ਇਥੇ॥ ਸੋਉਨੋਕੋਮਿਲਾਪੋਤਠਹਿਰਤਹੈ॥

ਸੇਕਹਿਤੈਹੈ॥ ਮਕਾਸਨੇਲੇਹਬਾਆਪਗਾਖਾ
 ਕਾਂਮਪੈਣਕੋਈ॥ ਮਾਕ੍ਰੋਪਾਮਗਨਕੋਈ
 ਮਾਮੋਹਜਲਕੋਈ॥ ਮਾਮਤਸਗਪ੍ਰਿ
 ਥਵੀਕੋ॥ **ਮਾਗੇ** ਪਵਨਨੇਪਾਵਨਾਆਪਗ
 ਖਾਪਸਰਣਾਮਕਾਸਕੋਈ॥ ਮਾਉਛਲ
 ਨਾਮਗਨਕੋਈ॥ ਮਾਛੰਢਲਤਾਜਲ
 ਕੋਈ॥ ਸੀਕੋਗਪ੍ਰਿਥਵੀਕੋਈ॥ **ਮਾਗੇ**
 ਮਗਨਨੇਛੁਪਾਆਪਗਾਖੀ॥ ਪ੍ਰਿਪਾਸਾਪ
 ਵਨਕੋਈ॥ ਮਾਲਸਾਪ੍ਰਿਥਵੀਕੋਈ॥ ਮਾ
 ਨਿੰਦਾਮਕਾਸਕੋਈ॥ ਕ੍ਰਾਂਤਜਲਕੋ॥
ਮਾਗੇ ਰੇਤਜਲਨੇਗਾਖਾ॥ ਸੁਏਤਪੈਣਕੋ
 ਈ॥ ਮਾਪ੍ਰਿਤਾਮਗਨਕੋਈਏ॥ ਰਕਤਪ੍ਰਿ
 ਥਵੀਕੋਈ॥ ਲਾਲਾਮਕਾਸਕੋ॥ **ਮਾਗੇ**
 ਪ੍ਰਿਥਵੀਨੇਹੰਡਾਆਪਗਾਖਾ॥ ਮਾਸਜਲ
 ਕੋਈ॥ ਮਾਨਾਣੀਮਗਕੋ॥ ਤੁਛਾਪੈਣ
 ਕੋ॥ ਰੋਮਾਮਕਾਸਕੋ॥ ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਈ
 ਟੁਝੰਨੇਕਾਮੰਦੁਉਸਰਤਾਰੈ॥ ਅਤਿਸੀਪ੍ਰ

ਕਾਹਪ੍ਰਿਤੋਕੇਮਿਲੇਣਸੇਪੁਤਲਾਬਨਾ॥ **ਭਲਾ**
 ਜੀਪੁਤਲਾਜੇਬਨਾਸੇਬਧਾਰਿਸਪ੍ਰਕਾਗ॥ **ਉਤ੍ਰ**
 ਮਾਤਾਜੇਮਨਪਾਣੀ॥ ਮਚਵਤੀਹੈਸੋਨਾਤੂਰ
 ਸਤੇਜਾਪਗਬਤਹੋਤਾਹੈ॥ ਫੇਰਸਾਏਤੀਨਮ
 ਹੀਨੇਉਪਗੰਤਇੰਦ੍ਰੀਆਂਨਿਕਸਾਮਾਵਤੀ
 ਮਾਹੈ॥ ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਗਬਿਛੁਤੇਤਾਲਪਤ੍ਰਫ
 ਲਫਲਨਿਕਸਾਮਾਵਤੇਹੈ॥ ਫੇਰਸਾਏਤੀ
 ਨਮਹੀਨੇਉਪਰੰਤਮੰਤਹਕਰਣਹੋਇਅ
 ਵਤੇਹੈ॥ ਜੇਸੇਫਲਮੇਂਸੁਗੰਧਤਾਹੋਤੀਹੈ॥
 ਚਿਤੰਨਹੋਜਾਤਾਹੈ॥ ਫੇਰਨਉਮਹੀਨੇਉਪਰੰ
 ਤਾਮਪਾਨਪਵਨਵਾਹਗਨਿਕਾਸਏਤੀਹੈ॥
ਭਲਾਜੀ॥ ਕਈਕਹਿਤੇਹੈਂਜੇਪੇਟਬੀਚਧਿ
 ਛਲੇਸੇਜਨਮੇਂਕੀਖਬਰਹੋਤੀਹੈ॥ **ਉਤ੍ਰ**॥
 ਯਹਿਬਾਤਬਿਲਾਫਹੈ॥ ਧਿਛੋਕੋਈਨਾਅ
 ਇਮਾਮਗੇਜਨਮਨਪਾਇ॥ ਜਿਉਪਾਣੀ
 ਕਾਬੁਦਬੁਦਾਬੀਚੇਰਹਾਸਮਾਇ॥ ਬੀਚੇ
 ਰਹਾਸਮਾਇਬਾਤਯਹਿਦੇਖੋ॥ ਮਖੀਯ

੩੬

ਰਮਦੁਤਾਮਰਨਰਕਮਾਰਦੇਮੇਮੇਝੰਖੀ॥
 ਕਹਿੰਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰਡਰੇਨਾਅਪਨੀ
 ਨਿਛੋਂ॥ ਅਗੇਜਨਮਨਹੋਇਆਵਦਾਨਾ
 ਹੀਧਿਛੋਂ॥ **ਕੁਲਾਜੀ** ਲੜਕੀਲੜਕਾਕਿ
 ਸਤਤਬੀਰਹੋਤਾਹੈ॥ **ਉੜਾ** ਪੁਰਸਕਾਬਲ
 ਬਸੇਸਤੋਲੜਕਾਹੋਤਾਹੈ॥ ਇਸਤੀਕਾਬ
 ਲਬਸੇਸਤੋਲੜਕੀਹੋਤੀਹੈ॥ ਜੇਦੋਨੋਸ
 ਮਾਨਤਾਖੁਸਰਾਹੋਤਾਹੈ॥ **ਕੁਲਾਜੀ** ਕਈ
 ਸਾਹੂਕਾਰਗਏਕਈਗਰੀਬਯਾਹੀਕਰੇ॥
ਉੜਾ ਮਾਤਾਧੀਤਾਸਤੋਗੁਣਮੋਹੋਵੈਤੋ
 ਸੰਤਜਾਅਸਗਫਹੋਤਾਹੈ॥ ਜੇਮਾਤਾਧੀ
 ਤਾਰਜੇਗੁਣਮੋਹੋਵੈਤਾਂਗਜਾਯਾਂਸਾਹੂ
 ਕਾਰਹੋਤਾਹੈ॥ ਜੇਮਾਤਾਧੀਤਾਤਮੋਗੁਣਮੋ
 ਹੋਵੈਤਾਂਭੈਰੂਸਾਜਨਮਤਾਹੈ॥ **ਕੁਲਾਜੀ**
 ਕਈਪਹਿਲਸਾਹੂਕਾਰਹੋਤੇਹੈ॥ ਪਾਛੇਗ
 ਰੀਬਬਨਜਾਤੇਹੈ॥ ਯਾਹੀਕਹੇ॥ **ਉੜਾ**
 ਯਾਹੀਸੁਭਾਵਕਹੈਜੈਸੇਜੁਏਕੀਖੇਡਨਿ

ਮਾਂਈ॥ ਜੇ ਦੇ ਬ ਪਾਗ ਸਿਧੇ ਪੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਸਾਹੂ
 ਕਾਹਨੁ ਮਾ ਜੇ ਉਲਟੇ ਪਰੇ ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਹੁਆ
ਕੁਲਾਜੀ॥ ਕਈ ਸਿੰਧੂ ਕਈ ਕੋਢੇ ਜਗ ਕਹੀ
ਉੜਾ॥ ਜੇ ਸੇ ਮਾਵੇ ਕੇ ਬਾਸ ਨ ਕਈ ਬਿੰਗੇ ਕ
 ਈ ਸਿੰਧੂ॥ **ਕੁਲਾਜੀ॥** ਸਾਵਰੇ ਗੋਰੇ ਕਿੰਦੇ
 ਬਨ ਤੇ ਹੈ॥ **ਉੜਾ॥** ਪੀਤਾ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸੇ ਤਜ
 ਲਾ ਮਗਨੀ ਕਾਰੰਗ ਲਾਲਾ॥ ਸਬਜ ਬਾਇ
 ਕੁਹ ਸਾਂਮੈ ਮੇ ਸੇ ਸਮਝੇ ਬਾਲਾ॥ **ਕੁਲਾਜੀ॥**
 ਕਈ ਉਤ ਤੇ ਹੈ ਕਈ ਦਿ ਰੁਹਿ ਤੇ ਹੈ॥ ਕ
 ਈ ਕੋਧੀ ਕਾਂ ਮੀਲੇ ਰੀਹੇ ਤੇ ਹੈ ਜਾਹਿ ਕਹੀ॥
ਉੜਾ॥ ਜਿਸ ਮੇਂ ਪਵਣੁ ਬੇਸ ਸੇ ਉਤ ਤੇ ਹੈ
 ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਬਸੇ ਸੇ ਸਦਿ ਰੂਹੀ॥ ਮਗਨ ਬਸੇ
 ਸੇ ਕੋਧੀ॥ ਪਵਣੁ ਬਸੇ ਸੇ ਕਾਂ ਮੀ॥ ਮ
 ਕਾ ਸਬੁ ਸੇ ਸੇ ਲੇਭੀ॥ **ਦੇਹਿਗਾ॥** ਭੋਧਿ
 ਥਵੀ ਕੋ ਪਰਮ ਹੈ ਮੋਹ ਪਰਮ ਜਲ ਜਾਂਨਾ॥
 ਕੋ ਪਰਮ ਹੈ ਮਗਨ ਕੇ ਜਹ ਕਰਮ ਮੇ ਸੇ
 ਮਾਂਨਾ॥ ਕਾਂ ਮਧਰਮ ਹੈ ਪਵਨ ਕੇ ਲੇਭਾ ਮ

ਕਾਸਪਛਾਂਨਾ॥ ਨਿਰਬਕਾਰਜਿ ਉਕਹਿ ਤੇਰੇ॥
 ਮਨਾਮਪਨੇ ਮੇਂ ਮਾਂਨਾ॥ **ਕੁਲਾਜੀ॥** ਸੁਆ
 ਏਜੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਮੇਂ ਹੈਂ ਸੇ ਕਰੇ॥ **ਉੜਾ॥** ਮੀਠ
 ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਖਾਰਜਲ ਕਟਕਾ ਮਗਨੀ ਯਾਗ॥
 ਠੀਕਾ ਬਿਓਮ ਚਰਪਰਪਵਨ ਮੇਰੇ ਹਿਕਾਰ॥
ਕੁਲਾਜੀ॥ ਤਤੇ ਕੋਟਿ ਕਾਣੇ ਕਰੇ ਸ੍ਰੀ ਰਮੇ॥
ਉੜਾ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਟ ਇਸ ਬਾਂਨੇ ਹੈਂ ਮੰਭ
 ਭਾਲਾ ਮਾਘ ਪੀਤਾ॥ ਸਿਰਬਿਓਮ ਰਿਦਪ
 ਵਨੇ ਹੈਂ ਨਿਸਚ ਪਾਰੇ ਚੀਤਾ॥ **ਕੁਲਾਜੀ॥** ਸ
 ਬਦਸਪ੍ਰਸਰੂਪ ਰਸਗੰਧ ਯਾਹਿ ਕਿਸਤੇ
 ਹੈ॥ **ਉੜਾ॥** ਗੰਧ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਆਬਰਸਾ ਮਗ
 ਨੀ ਕਾਰੈ ਰੂਪਾ॥ ਸਪ੍ਰਸਵਾ ਇਸ ਬੋਧੇ ਅਕ
 ਸਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ ਕਵਭੁਪਾ॥ **ਕੁਲਾਜੀ॥**
 ਸੁਭਾਵੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਪ੍ਰੇਰੇ ਸੇ ਕਰੇ॥
ਉੜਾ॥ ਸੂਨ ਸੁਭਾਵ ਅਕਾਸ ਕੇ ਪਵਨ ਚੜ
 ਮਾਘਦਾਗ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਮਿਤ ਸਰਦ੍ਰਵਤ ਸ੍ਰ
 ਲਾਇ ਖਾਰੀ ਥੋਜਾ ਮਾਗ॥ **ਕੁਲਾਜੀ॥** ਤ

ਤਜੇ ਪਾਂਚ ਹੁਏ ਦੂਸਰੇ ਕੋ ਵਸਤੂ ਦੂਸਰਾ
 ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੇਤਾ। **ਉੜਾ** ਜੇ ਸੰਸਾਰ ਏਕ
 ਹੈ ਮਗਰੋਂ ਵੀ ਦੂਸਰੀ ਦੂਸਰੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ
 ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤੀ। **ਬਲਾਜੀ** ਹੁਏ ਤੇ ਪਾਂਚ
 ਤਤ ਦੂਸਰੇ ਸਾਂਭਿ ਰੁਤਾ ਕਿਉਂ। **ਉੜਾ** ਜੇ
 ਭੀ ਗੁਣੇ ਕਾ ਹੀ ਸੁਭਾਉ ਹੈ। **ਬਲਾਜੀ**
 ਪਾਂਚ ਤਤ ਤਾਂ ਹੁਏ ਦੂਸਰੇ ਕੇ ਮਨ ਕੀ ਕ੍ਰਿਉ
 ਨਹੀਂ ਜਾਣਤਾ। **ਉੜਾ** ਜੇ ਸੇ ਨਾ ਸਕਾ ਅਖੀ
 ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸਮਝਤੀ। ਸ੍ਰੀ ਰੇਣ ਕਹੀ
 ਹੈ। **ਬਲਾਜੀ** ਯਾਹਿ ਤੇ ਹਮ ਨੇ ਸਮਝ ਲੀ ਅ
 ਜੇਹੇ ਸੇ ਪਾਂਚ ਤਤ ਹੀ। ਸੁਖ ਦੁਖ ਸੁਖ
 ਯਾਗਤਾ ਮਾਏ ਜੇ ਤੀ ਨੇ ਮੁਵ ਸਥਾ ਹੇ ਸੇ ਕੀ
 ਸਤਿ ਹੈ। ਸੇ ਕਹੇ। **ਉੜਾ** ਵੰਨੀ ਬੇਸ ਸਬ ਸਾ
 ਤੇ ਹੋਇ ਤਤ ਵਧਾਯਾ ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਾਂਨਾ। ਨਿ
 ਦ੍ਰਾ ਦਕ ਬਸ ਸਥਾ ਸਭੀ ਕਹਾਨਿ ਰਬ ਕਾਗਨਿ
 ਰਬਾਣਾ। **ਪੂਰਬ ਪੰਖੀ** ਯਹ ਬਾਤ ਹਮ ਨੇ ਸ
 ਮਝੀ। ਜੇ ਕੁਛ ਹੈ ਸੇ ਤਤ ਤੇ ਹੀ ਹੈ। ਯਹਿ

ਕਹੋ ਸ੍ਰੀਗਕਾਮਭਾਵ ਕੇ ਸੇਹੋਤਾਹੈ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**
 ਏਕ ਕੁੰਡਲੀ ਨਾਤੀਹੈ॥ ਰਿਦੇ ਅਸਥਾਨ ਮੇਂ
 ਉਸ ਕੇ ਬੀਰ ਸੰਸਾਰਾਮਾਮਾਵਤਾਹੈ॥ ਤਲੇ ਸੇਂ
 ਜਬ ਰਹੈ॥ ਉਪਰ ਸੰਸਈ ਕੇ ਛੇਕ ਸਮਾਂ ਨਰ
 ਸਤਾਹੈ॥ ਗਿਰਦੇ ਸਭ ਨਾਤੀ ਲਗੀ ਹੁਈ
 ਹੈ॥ ਬਲ ਪੜ੍ਹੇ ਹੁਏ ਹੈ॥ ਉਸ ਕੇ ਅਸਰੇ
 ਸ੍ਰੀਗਕੀ ਚੇਸਟਾ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਜਦ ਸ੍ਰੀਗਕਾਮ
 ਤਾਮਾਏਆ॥ ਤਦ ਜਲ ਬਧਤਾਹੈ॥ ਪ
 ਵਨ ਜੇਹੈ ਸਾਗੀ ਨਾਤੀ ਚਿਕੀ ਸੇ ਕੁੰਡਲੀ ਮੇਂ
 ਅੰਨ ਪੜ੍ਹਤੀ ਹੈ॥ ਬਲ ਨਿਕਸ ਜਾਤੇ ਹੈ॥
 ਪਵਣ ਚਲੀ ਗਈ ਪਵਨ ਮੇਂ॥ ਸ੍ਰੀਗਗਿ
 ਰੁਪੜਾ॥ **ਕੁਲਾਜੀ**॥ ਸ੍ਰੀਗਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
 ਏਤੋ ਕੁਲਾਹੈ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ **ਸਵੈਯਾ**॥ ਹਸ
 ਤ ਮੇਰੇ ਕੋਈ ਹੁਣ ਨ ਮੇਰੇ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਏਕੇ ਸੁ
 ਪਚਾਤੋ ਸਕੇ ਕੋ॥ ਪੁਰਬ ਪਸਚਮ ਉਤਰ ਦੁਖ
 ਏ ਪੰਥ ਕਿਸੇ ਦਿਵਏ ਤਸ ਵੇਰੇ॥ ਛਤਮ
 ਰੇਭਾ ਮੇਂ ਪੰਥ ਮੇਰੇ ਜਲ ਫਾਂਸ ਚੜ੍ਹੇ ਜੇਲ ਫੇਸ

ਪਰੇਕੋ॥ ਲਖਦਾਂ ਨਤੁ ਫਾਂ ਪੁਰਾਂ ਪਵੈ ਨਿ
 ਰਬ ਕਾਰ ਕਹੇ ਮਰਬ ਸਭੁ ਏਕੋ॥ ਨਨੁ॥ ਫੇਰ
 ਕਹਾ ਗਿਆ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਜਾਂਦਾਂ ਬਾਕਹਾਂ ਮ
 ਕਤਹੁਆ॥ ਨਨੁ॥ ਮੁਕਤ ਕਿਸ ਕੇ ਕਹਿੰਤੈ
 ਹੈ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਮੁਕਤ ਮੁਕਤਾਣੇ ਕਾਨਾ ਮੈ
 ਮੁਕਤੋ ਗਿਆ ਮੈ ਮੁਕਤਹੁਆ॥ ਨਨੁ॥ ਮੁਕ
 ਤਤਹੁਆ ਕੋਈ ਮੁਕਤ ਕਾ ਸਰੂਪ ਕਹੇ॥ ਰੀਝਾ
 ਕਾਰਵਾਚ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਧੀਥਵੀ ਕਾਤਤ ਸੇਧਿ
 ਥਵੀ ਮਿਲਾ ਪੁਨਰੀਗ ਨੀਰ ਸੇਜਾਇ ਸਮਾ
 ਨਾ॥ ਪਾਵਕ ਸੋਪਾਵਕ ਰਲਹੈ ਪੁਨਮਾਰਤ ਮੈ
 ਮਾਰਤ ਠਹਿਰਾਨਾ॥ ਬਿਓਮੈ ਸੋ ਬਿਓਮ ਕਾ
 ਫਰਕ ਨਹੀਇ ਨ ਬਾਤ ਨ ਮੈ ਨਿਸਚੈ ਉਰ
 ਮਾਨਾ॥ ਕਹੇ ਨਿਰਬ ਕਾਰ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਯਾਗਇ
 ਵ ਮੁਕਤ ਭਾਇਆ ਹੋਰੁ ਮਸਤਾਂ ਨਾ॥ ਏਹਿਗਾ
 ਉਤਪਤਿ ਪਾਲਣੁ ਤਤਤ ਸੀ ਪਾਰਣ ਬੀ
 ਯਾਗਾ॥ ਮੰਤਾ ਮਿਲੇ ਯਾਤਤ ਕੋ ਜਿਉ ਕਹ
 ਤਾ ਨਿਰਬ ਕਾਰ॥ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

ਇਤਸੀਪੋਖਦੁਖਨਿਵਾਰਣਤੱਤੋਸੇਉਤ
 ਪਤੀਸੰਘਾਰਨਪਾਲਣਮੁਕਤਪ੍ਰਿਤਪਾਦ
 ਕੇਚਤਰਥੇਵਧਿਮਾਂਨ॥੪॥੦੦॥੦੦॥੦੦॥

ਪੁਰਬਪਖੀ॥ ਬੇਦਹਮੁਕਤਿਤੇਸਮਝਾਜੀ
 ਵਨਮੁਕਤਿਕਾਸਰੂਪਭੰਕਿਹੇ॥ ਉਕਾਕਰੇ
 ਚੇਸਟਾਬਾਲਜਿਉਈਸੁਬ੍ਰਹਮਨਜੀਵ
 ਪਾਂਚਤੱਤਾਬਿਨਕਿਛੁਨਹੀਕਰਮਉਪਾਸ
 ਨਾਖੀਵਾ॥ ਪੁਰਬਪਖੀ॥ ਮਾਪਕਾਜੋਮ
 ਨਭਵਹੈਸੋਹਮਕੇਤਾਂਨਿਸਚੇਪ੍ਰਤੀਤਿਹੈ॥
 ਮੇਰਮਤੋਬਾਲੇਯਹਿਬਾਤਨਹੀਕਹਿਸ

ਕਤੇ ਸੋ ਕਿਆ ਵਾਸਤਾ ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ** ॥ ਤੁਸਾਮ ८੦
 ਪਣਾਂ ਪ੍ਰਜੇ ਜਨ ਸਮੇਤ ਮਤਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਤੁ
 ਮਕਿ ਮਾਕਹਿ ਤੇ ਹੋ ॥ ਅਪਨੀ ਪੈਰੀ ਪਗਰਧੀ
 ਪਹਿਰੀ ਤਾਂ ਸਰੁ ਜਹਾਂ ਨ ਕੇ ਕੰਡੇ ਮਿਟ ਗਏ ॥
 ਜੈ ਸੇ ਬ੍ਰਣ ਮਾਸ ਮਨ ਰਕ ਸੁਰਗ ਪੀਛੇ
 ਸੰਜਨ ਮਤੇ ਮਾਇਆ ਹੋ ॥ ਮਾਗੇ ਜਨ ਮੇਕ
 ਏਹ ਬਾਤਾਂ ਬਿਲਾਫ ਹੋ ॥ ਤੈ ਸੇ ਮਤ ਭੀ ਸਮ
 ਝੁਛੇ ਤੋ ॥ **ਪੁਰਬ ਪਖੀ** ॥ ਜਦ ਪਏ ਹ ਬਾਤ ਜ
 ਬਾਵਤ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰੰਤੁ ਸਾਸ ਤੁਕਾਰ ਲਕਾ ਮੀਧਿਓ
 ਕੀ ਨਿਆਈ ਹੋ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮੀਧਾਲ ਕੜੀ ਬ
 ਗੋਰਨ ਹੀ ॥ ਚਲ ਸਕਤਾ ॥ ਤੈ ਸੇ ਸਾਸ ਤੁਕ
 ਰ ਪ੍ਰਮਾਂਤ ਬਗੋਰਨ ਹੀ ਸਮਝੁ ਸਕਤੇ ॥ **ਉ**
੩ ॥ ਗਿਰ ਪਰਜੀ ਕਹਿ ਤੇ ਹੋ ॥ ਜੈ ਸਗ ਬ੍ਰਣ
 ਮਾਸ ਮਕੇ ਨਾ ਜਾਹ ਤਿਨ ਕੇ ਕੋਲਾ ॥ ਜੇ ਜਾਹੇ
 ਤਾਂ ਬੈਠ ਮਤ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮਤ ਬੈਠੇ ॥ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮ
 ਤਿ ਬੈਠੇ ਲਬੇ ਲੇਤਾਂ ਬਖੇਰੇ ॥ ਵੇਹ ਪੂਛੇ ਵਿਵ

ਹਰਬੋਰੇ ਮੋਕਰੋਨ ਵੇਗਾ ਕਹਿਗਿਰਧਰਕਵ
 ਗਇਆ ਖੋਮਤਤਿਨਕੇਲਗਯੋ ਨਾਜਾਹ
 ਤਿਨਕੇਕੇਲਬੁਲਾਮਸਮਕੇਸਗਯੋ **ਨਨ**
 ਮਾਪਕਾਰਹਿਣਾਂ ਜਥਾਵਤਹੋਮਸੀਸਾਰ
 ਮੋਬਿਚਰਨਾਹੈਤਾਂਭੀਤੁਸੀਕੋਈਪ੍ਰਮਾਣ
 ਜੁਗਤਕੋਹੋਸਹੀ **ਸਿਧਾਂਤੀ** ਸਿਧਾਂਤਕਿ
 ਟਾਖਸਮੇਕਿਖਾਹੈ ਜੀਵਨਮੁਕਤਕੋ
 ਈਕੋਈਹੈਬਿਦੇਹਮਕਤਿਸਭਕੋਈਹੈ॥
 ਸੋਗਰਤਪੁਰਾਨਮੋਕਹਾਹੈ ਪ੍ਰਿਥਵੀਵਾ
 ਯੁਗਮਕਾਸਮਾਧੇਜੋਤਿਸਿਧੀਭਾਮੀਏਤਾਂ
 ਨਯੰਤਭੂਤਾਨਤਤ੍ਰਕਾਪ੍ਰਵੇਦਨਾ ਪ੍ਰਿਥਵੀ
 ਲੀਯੋਤੇਮਹੀਮੀਮਧਸੁਈਵਤਸਾਸ
 ਚਾਤੇਜਾਯੋਤੇਯਸਲੀਯੋਤੇਸਮੀਰਸੁ
 ਸਮੀਰਣਾਂਮਕਾਸੇਚਤਸਾਮਕਾਸਿ
 ਮੰਤ੍ਰਤ੍ਰਪਰੀਏਵਨਾ **ਸੋਰ** ਸਕੋਪਤਮੇ
 ਏਖੈਲਗਿਮਾਂਨੀਮਾਗਿਮਾਂਨੀਦੁਖੀ

ਸੁਖੀ ਸਭ ਏਕੁ ਹੈ। ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਏਹ ਕੇ ਅਭਾ
 ਵ ਤੇ ਸਭ ਤਤ ਮੇ ਮਿਲੁ ਜਾ ਤੇ ਹੈ। **ਬਾਬਾ**
 ਨ ਕ ਜੀ ਕਹਾ ਹੈ। ਪਾਛ ਤਤ ਕਾ ਤਨ ਰਚਿ ਓ
 ਜਾਨੇ ਚੜ੍ਹ ਸੁਜਾਨਾ। ਜਿਸ ਤੇ ਓ ਪਯੋ ਨ ਨ ਕਾ
 ਲੀਨ ਤਾ ਹਮੇ ਮਾਨਾ। **ਮੇਰਾ ਗਾਵਤ ਮੇਰਾ**
 ਗਾ ਹੈ। ਪਾਟੇ ਭਿੰਨੇ ਯਥਾ ਮਕਾਸਾ ਮਕਸ
 ਸਿਮਾ ਯਥਾ ਪੁਰਾ। ਇਵੇ ਏਹੇ ਮਿਤੇ ਜੀਵੇ
 ਬ੍ਰਹਮ ਸੰਪਦ ਤੇ ਪੁਰਾ। **ਵਸਿਸਟ ਜੀ** ਕਹਾ ਹੈ
 ਹਰਾ ਮਵਾਸਤ ਵਤ ਨਾ ਕੇ ਓ ਓ ਪਯੋ ਤਾ ਹੈ।
 ਨਾ ਕੇ ਓ ਮਰਤਾ ਹੈ। ਨਾ ਕੇ ਓ ਬੰਧ ਹੈ ਨਾ ਕੇ ਓ
 ਮਕਤ ਹੈ। ਸਭ ਕੁ ਮਮਾਤ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ
 ਇਕ ਕਛੁ ਨਹੀ। **ਪੁਰਬ ਪਖੀ**। ਇਸ ਬ
 ਤ ਕਾ ਹਮੇ ਕੇ ਫੇਰ ਸੰਸਾਰ ਪਾਵਾ। ਤੁਸਾਂ ਕਹਿ
 ਤੇ ਹੋ ਤਤ ਮੇ ਮਿਲਤਾ ਹੈ ਸਭ ਮਕਾਤਿ ਹੋ
 ਤੇ ਹੈ। **ਗਾਵਤ ਮੇਰਾ** ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹਾ ਹੈ।
 ਬਸਿਸਟ ਜੀ ਮੇਰਤ ਗਾਂ ਕਹਾ। **ਉੜਾ** ਸਿ
 ਪਾਂਤ ਯੋਹੀ ਹੈ। ਜੋ ਹਮ ਕਹਿ ਈਆ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਕੋ ਕੀਜੁਗਤੀ ਹੈ ਉਪਜੀਵ ਕਾਵਾਸ ਤੇ
 ਵਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਹਿਛੋ ਡਿਮਾਏ ਸੇ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ॥
ਕੰਡਲੀਆ ਰੋਟੀ ਨਾਮਾ ਜਜ ਕੀ ਏ ਪਰਿਧੇ
 ਕੰਬਰ ਸੇਖਾ ਪਤੁ ਨਾਸ ਨਾਨ ਚਨਾ ਬਹੁ
 ਤਬਣਾ ਵੇਭੇਖਾ ਬਹੁ ਤਬਣਾ ਵੇਭੇਖ ਕਈ
 ਏਕਾਨ ਚਲਾਵੇ॥ ਮੇਰ ਕਰੇ ਵਾਪਸ ਸਾ
 ਚਾਮਰੁ ਤੂਠਾ ਮਲਾਵੇ॥ ਕਹਿ ਨਿਰਬ ਕੁਰ
 ਸੁਨ ਜਾਗਾ ਮਾਖ ਤੇਖਰੀ ਸੁਖ ਟੀ॥ ਕਰ ਤਨ
 ਤਨਾ ਮੇ ਕਾ ਕਿਵੇ ਹਥਾ ਮਾਵੇ ਰੋਟੀ॥ **ਏਹਿ**
ਗਾ ਰੋਟੀ ਕਾਗਨ ਭਏ ਬਰਕਤੀ ਦੀਨੀ ਭੁਜਾ
 ਸੁਕਾਇ॥ ਪਠਾ ਲਟਕੇ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਸਿਰਸ
 ਮਾਹ ਕੇ ਪਾਇ॥ **ਬਲਾਜੀ** ਕਈ ਕਹਿ ਤੇ
 ਹੈਂ ਏ ਸਤ ਪਸੰ ਮੁਕਤ ਹੋਵੀ ਤਾਹੇ॥ ਬਹੁ
 ਮਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ **ਉਕਾ** ਮਰੇ ਬਾ
 ਬਰੇ ਜਾਹਿ ਬਾਤਾ ਬਿਲਾਫ ਹੋ ਬਰਾਬਨ ਹੋ
 ਵੇ॥ **ਸੋ ਬਿਚਾਰ** ਮਾਲਾ ਮੋ ਕਹਾਹੇ॥ ਪੂਰਬ
 ਪੰਥ ਮਊਰਧਾ ਮਰਧ ਉਤ੍ਰ ਦਖਣ ਨਾਹ॥

ਲਘਦੀਰਘਾਨਿਅੰਗੇਮਿਲਿਓਨਾਬਾ
 ਹਰਨਮਾਗ॥ **ਬਸਿਸੇਵਾਗ॥** ਹੇਰਾਂਮਜੀਜੇ
 ਮਾਪਣੇਪੁਰਸਾਰੁਖਕੋਤਿਮਾਗਕਰਿਏਵ
 ਮਾਸੁਲੇਤਾਹੈ॥ ਸੇਹਮਾਰੇਮਤਮੇਗਰਧਵ
 ਹੈ॥ **ਰਾਮੇਵਾਗ॥** ਹੇਭਗਵਨਾਮਾਪਕਰਿਤੇਹੋਕੇ
 ਈਏਵਨਹੀ॥ ਯਹਤੇਲੋਕਵੇਦਮੇਸਬਦ
 ਪ੍ਰਵਿਗਤਿਮਾਹੋਇਮਾਹੈ॥ **ਬਸਿਸੇਵਾਗ॥**
 ਹੇਰਾਂਮਜੀਯੇਹਬਾਤਕਰਿਣਮਾਤ੍ਰਹੈ॥ ਜੇ
 ਸੇਮਾਪਣੀਭੁਜਾਂਕੇਭੂਲਕਰਸੁਖਕਲਪ
 ਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇਹੀਮਾਪਕੇਭੂਲਕਰਏਵਕ
 ਰਿਤਾਹੈ॥ ਮੇਰਏਵਕੋਓਨਹੀ॥ **ਪੁਰਬਧਖੀ**
 ਜੇਮੇਸੇਹੈਤਾਂਸਾਧਨਭਾਵਭੂਮਕਾਲਖਣਾਂ
 ਖਟਪ੍ਰਮਾਂਣਜੀਵਈਸਕਟਿਏਕਤਾਏਸ
 ਕਾਲਵਸਤੁਗਿਆਨਸਾਧਨਸਿਧਸਮਾ
 ਧਾਧੀਆਨਮਨੋਨਾਸਵਾਸਨਾਖੈਤ੍ਰਿਕੁਟੀ
 ਏਹਕਿਸਵਾਸਤੇਸਾਸਤ੍ਰਕਾਰਕਗਾਸੇ
 ਕਹੈ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ॥** ਤੈਨੂੰਸਮਝਨਾਮਾਈਹਮ

ਜੇਪਿਛੇਕਹਿਮਾਏਹੈ॥ਮਵਜੀਵਕਾਵਾਸਤੇ॥
 ਸੋਸੁਣਾ॥**ਕੁੰਰਲੀ॥**ਭਾਵਭ੍ਰਮਕਾਲਖਣਾਂਮ
 ਜਲਾਂਖਟਪ੍ਰਮਾਣਾਜੀਵਈਸਕੀਏਕਤਾ
 ਬਾਲਕਬਾਤਾਂਜਾਂਣਾ॥ਬਾਲਕਬਾਤਾਂਜਾਂਣੁਸੁ
 ਵਣਤੇਲਕਰਿਗਿਆਨਾਂ॥ਸਾਧਨਸਿਧੰਨ
 ਕੋਇਸਮਾਧਨਲਿਮਾਵੇਧਿਮਾਂਨਾ॥ਕਹਿਨਿ
 ਰਖਕਾਰਸੁਣਯਾਰਸਬਨਸਿਰਰਾਖੇਪਾਵ
 ॥ਮੋਨੇਨਾਸਖੇਵਾਸਾਂਡਿਕੁਟੀਭ੍ਰਮਨਭਾਵਾ॥**ਭ**
ਲਾਜੀ॥ਏਹਬਾਤਬਹੁਤਾਮਧੰਤਤਕਹੀਏ
 ਹਮਤਕਿਸਕਾਰੈ॥ਜਿਤਤੇਬਰੈਰਸਕੁਕੁ
 ਓਠਾਈਆ॥**ਸਿਧਾਂਤੀ॥**ਯਹਿਮਤਾਮਤੀ
 ਪ੍ਰਮਹੰਸੋਕਾਰੈ॥**ਨਨੁ॥**ਆਪਨੇਬਹੁਤਾਮਧ
 ਕਾਰਕੀਆਪੈਹਮਾਰੇਪਗ॥ਸੀਸੋਬਿਪ੍ਰਜੇਹ
 ਮਾਰੇਸਕੁਨਸਟਹੁਏ॥ਭਲਾਯਮੋਕੇਕੋਈਪ੍ਰ
 ਛੇਮਤੀਪ੍ਰਮਹੰਸੋਕਾਰਨਾਮਸੁਮਭ੍ਰਿਹਿਤਾਹੈ॥
 ਯਾਨਹੀ॥**ਉਕਾ॥**ਤੁਸਾਕਹਿਣਾ॥**ਕੁੰਰਲੀ॥**
 ਬ੍ਰਨਾਮਸੁਮਕੀਬਾਰਤਾਕਲਪੇਵੇਸਹੁਨਾ॥

ਜੇ ਸੇਗਊਆਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸੁਗਾਮ
 ਸਲਮਾਨਾ ਸੁਰਗੇ ਹੀ ਕੋਲ ਰਕੀ ਗਾਰੀ। ਫੇਰੀ
 ਬਨਾ ਮਸਚਰ ਜਬੀ ਟਿਆਲਰ ਕੇਵਾ ਗੀ। ਕਹਿ
 ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁਨਯਾਰ ਸੇਰਨਾਰੇ ਕੋਹਰਨਾ।
 ਅਤੀ ਪ੍ਰਮਹੰਸ ਸੇ ਕੋਹ ਮੁਹਤੂ ਕਿਆ ਮਾਸੁਮ
 ਬੂਨਾ। **ਕੀ** ਪ੍ਰਮਹੰਸ ਸਭ ਸੈਂ ਪਰੇ ਮਾਸੁਮ ਬੂਨ
 ਅਤੀਤ। ਕਿਆ ਮਾਤੁਸਮ ਫੁਹੈ ਤਤਪਰਨਿ
 ਸਚੇ ਕੀਤ। ਤਤਪਰਨਿ ਸਚੇ ਕੀਤ ਸੁਖ ਮੇਂ
 ਤਤਜਨਾਵੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਆਵੈ ਪਾਸ ਤਿਸੀ ਕੀ
 ਭਰਮਾ ਮਿਟਾਵੈ। ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁਨਯਾਰ
 ਜਿਨਾ ਕੁ ਕ੍ਰਿਸ ਸੇਕੀ ਸਾ। ਮੇਸੇ ਜਿਨ ਕੋਗੀ
 ਆਂਨੇ ਪੈ ਸੋ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰਮਹੰਸ। **ਕੀ** ਮਾਸੁਮ
 ਬੂਨ ਕੇ ਸਭ ਦੇਹ ਕੋ ਸਸਰਯਾਨ ਕੂਗ। ਆਦ
 ਅੰਤ ਤੇ ਫੁਠੈ ਮਧ ਮੋਹੇ ਸੇ ਪ੍ਰਗਾਮਧ
 ਮੋਹੇ ਸੇ ਪ੍ਰਗਧ ਸਿਰਇਨ ਕੇ ਪਾਵੈ। ਪਾਂਚ
 ਤਤਹੀ ਸਤਮਨ ਮੋਤੁ ਮਯਹੀ ਠਹਿਰਾਵੈ।
 ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁਨਯਾਰ ਇਸ ਮੇਨਾ ਹੀ ਸੁ

ਮਾਪਾ ਚਤਤ ਹੀ ਸੰਤਿ ਕਹਾਂ ਹੈ ਬੂਨਾ ਮਾਸੁ ਮਾ।
 ਕੀ ਖੜੀ ਬ੍ਰਹਮਨ ਸੁਦਨਾ ਹਿ ਬੈਸਨ ਕੋ ਚੰਡਾਗ।
 ਮਾਸੁ ਮਚਾਰੇ ਤੇ ਪੁਰੇ ਰਹਿ ਗਏ ਤੁਰਕ ਉਰਗ।
 ਰਹਿ ਗਏ ਤੁਰਕ ਉਰਗ ਸਭਨ ਸੋਭਏ ਮਤੀਤਿ ॥
 ਲੇਣਾ ਦੇਣਾ ਨਾ ਹਿ ਬੈਰਨ ਕੋਈ ਮੀਤਾ ਕਾਹਿ
 ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁਨਯਾਰ ਲਿਖੀ ਯਾਹਿ ਸਚੀ ਪੁ
 ਤੀ ॥ ਮਤੀ ਪ੍ਰਮਹੰਸ ਰੂਪ ਨਹੀ ਹਮ ਬ੍ਰਹਮਣ
 ਖੜੀ ॥ ਸੋਗੀਤਾ ਮੋ ਕਹਾਹੈ ॥ ਜੁ ਬਲਗਹੋਇ
 ਨਾਗਿ ਮਾਨਤ ਬਲਗ ਬ੍ਰਣਮੋ ਬ੍ਰਤੀਏ ॥
 ਉਏ ਭਾਨ ਕੋਗਿ ਮਾਨ ਕਰਮ ਪਰਮ ਸਭਤਿ
 ਮਾਗੀਏ ॥ ਕੰਡਲੀ ਮਾ ॥ ਸੰਨਿ ਮਾਸੀਸ
 ਰੇਵ ਫੇਜੇਗੀ ਜੰਗਮ ਬਰਾਗੁ ॥ ਦਾਸ ਰੁਲਾ
 ਬਨ ਨਿਰਮਲੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੇ ਬਾਗਾ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਸੇਵਾਗ ਦਾਸੀ ਨਹੀ ਈਵਨੇ ॥ ਪਾਹਨ ਪਸ
 ਬਰਗਿਰੀ ਬਦਾਸ ਸੇ ਪਰੇ ਮਕਾਂਨੇ ॥ ਕਾਹਿ ਨਿ
 ਰਬਕਾਰ ਸੁਨਯਾਰ ਗਰੇ ਸੇ ਤੇਰੀ ਫਾਸੀ ॥ ਮ
 ਤੀ ਪ੍ਰਮਹੰਸ ਰੂਪ ਨਹੀ ਜੇਗੀ ਸੰਨਿ ਮਾਸੀ ॥

ਕੀ ਸਾਂਤ ਸੀ ਤੇਰੀ ਜੋਇ ਸੀ ਗੋਬਰਧਨ ਪ
ਛਾਂਨਾ ਗੋਨ ਸੁਲਕਿ ਆਬਾ ਲੂਹ ਸਨਾਨ
ਅਲਮ ਸਤ ਕੀ ਜਾਂਗਨਾਂ ਅਲਮ ਸਤ ਕੀ
ਜਾਂਨ ਦਸੇ ਬਾਹਮਣ ਸੇਫਾਰਗਾ ਵਰਾਂਜੇ
ਗੀਛਾਡ ਬਿਰਗਾਹਮ ਨਹੀ ਪਾਰਗਾ ਕਹਿ
ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁਨਯਾਰ ਦਿਲੇ ਸੰਗਈ ਕ੍ਰਾਂਤਾ
ਪਾਂਚਤਤਹੀ ਸਾਤਿ ਹੈ ਗਏ ਸੰਗੀ ਸਾਂਤਾ।

ਕੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੁਆਰ
ਨਹੀ ਕੀਏ ਪਾਠਾਰੋ ਕੋਠਾਇ ਦੇ ਪ੍ਰਮਹੰਸ
ਹੈ ਸੋਇ ਪ੍ਰਮਹੰਸ ਹੈ ਸੋਇ ਇਨਾ ਦਾ ਛੇਤੈ
ਭੈਰਾਧਾਂ ਚਤਤ ਪਛਾਂਨਲਾਂ ਮਦਾਊਹਾਂ
ਡੇਰਾ ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾਰ ਸੁਨਯਾਰ ਅੰਖ
ਸਦੇਖੇ ਮੁਗਾਧਾਂ ਚਤਤਹੀ ਸਾਤਿ ਕਹਾਂ ਹੈ
ਢੇਲਾਗਾਗਾ। ਕੀ ਫਾਕਰਦੁਆਰਾ ਮਤੀ ਮਟ
ਮੁਰਖ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤਾ ਮਾਟਾਲਾ ਵਨੜੀ ਮਿ
ਤਾ ਚਲੀ ਪ੍ਰਗਾਂਤ ਨਹੀਤਾ ਚਲੀ ਪ੍ਰਗਾਂਤ ਨ
ਗੀਤਾ ਮਤੀ ਤਕੇ ਸਮੇਤ ਨਹੀ ਗਬਰਬਕ

ਮੁਏ ਬਾਦਾ ਮੰਤ ਕੋਰੋ ਵੇਧਾਂਗੀ। ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾ
 ਰਸਨਾ ਯਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਜੋ ਮੰਬਰ ਧਾਰਾ ਮਤ੍ਰੀ ਮਿਟ
 ਨਰਹਾ ਕਹਾਂ ਹੈ ਨ ਕੁਰ ਦੁਆਰਾ। **ਨਨਾ**। ਮਾਪ
 ਨੇ ਸਭ ਕਛੁ ਉਠਾਇ ਦੀ। ਮਾਗੁ ਰੂਤੇ ਲੇ ਕਰਿ
 ਕਛੁ ਭੀ ਨ ਛੋਡਿ। ਮਾ ਕੁਛ ਤਾਂ ਕਹੈ। **ਉਕਾ**।
 ਮਨ ਮੁਰਸਦ ਤਨ ਮਤ੍ਰੀ ਹੈ ਮਟ ਸੇਧ ਨਾਮ
 ਕਾਸਾ ਮਾਗੀ ਪੰਥੀ ਮਨ ਸਾਏ ਵੀ ਤੇ ਰੂ ਵੇ
 ਦ ਕੀ ਛਾਂਸਾ। ਤੇ ਰੂ ਵੇ ਦ ਕੀ ਛਾਂਸਾ ਗੁਰੂ ਤੇ ਚੇ
 ਲਾ ਲੰਕਾ ਪੋ। ਪਰ ਮਗਾਇ। ਮਰ ਨਰ ਕਾਇ ਨੇ ਤੇ
 ਰੰਚਨ ਸੀਰੀ। ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾ ਰਸਨਾ ਯਾਰੁ ਏ
 ਹੀ ਹੈ ਉਤ ਮਫੁਰ ਸਦਾ। ਪਾਂਚ ਤਤ ਹੀ ਸੰ
 ਤਾ ਮਾਖੀ ਮਾ ਮਨੁ ਮਾਂ ਮੁਰਸਦਾ। **ਕੀ**। ਹਿ
 ਦ ਮੁਸਲ ਮਾਂ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਦੁਸੇ ਭੁਧ ਕੀਰਾ।
 ਸਾਯੀ ਦਾ ਮਤੇ ਸੁਪ ਚਹੈ ਸੇ ਛੀ ਪੀਰ ਕਜੀਰਾ।
 ਸੇ ਛੀ ਪੀਰ ਕਜੀਰਾ ਮਜੇ ਸ਼ਿਲ ਕਹਾਵੈ।
 ਮੇਰ ਉਲਾ ਮਾਰ ਮਹੰਬਦਾ ਮਾਦ ਮਬਾਬੇ।
 ਕਹਿ ਨਿਰਬਕਾ ਰਸਨਾ ਯਾਰ ਸਭ ਨ ਕੀ ਉਤ

ਪਤਿਬਿੰਦਾ ਪਾਂਚਤੰਤਰਭਏਜਿਤੇਸਭ
 ਮੁਸਲੇਹਿੰਦਾ। **ਭਲਾਜੀ** ਪਾਂਚਤੰਤਰ
 ਏਬਿਬਹਾਰਏਕਸਾਰਿਉਨਹੀ। **ਉੜਾ**
 ਹੇਤੋਪਾਂਚਤੰਤਰੀਬਿਬਹਾਰਮਨਕਾਸੁਭਾਵ
 ਹੈ। **ਸੋਗੀਤਮੋਕਹਾਏ**। ਵਿਦਯਾਬਿਨਜ
 ਸੰਪੰਨੇਬ੍ਰਹਮਨੇਗਵਹਸਤਨੀ। ਸੁੰਨੀਚਈ
 ਵਸੁਧਾਕੇਓਪੰਡਿਤਾਸਮਦ੍ਰਸ਼ਨਾ। **ਦਿਵਾਨ**
ਹਾਫਜਕਹਾਏ। ਹਾਫਜਾਗਰਵਸਲਖਾਹਿ
 ਸੁਲਾਬਾਖਾਸੂਪੁਨਕੋਆਂਮਾ। ਬਾਮਸਲ
 ਮਾਂਨਾਂਮੱਲਾਮੱਲਾਵਾਬ੍ਰਹਮਣਾਂਗਾਂਮਾਂਮ
ਮੋਰਗੀਬਮੋਭੀਕਹਾਏ। ਰਾਹਏਵੇਏਕਜਾਂਨ
 ਸੇਈਸਿੱਧਸੀ। **ਕੁੰਡਲੀਆ** ਬਿਯੋਮਨਹਿ
 ਦੁਮਸਲਮਾਂਨਸਮਜੋਤਿਸੇਸਮੀਗਾਬੰਨੀ
 ਮੇਸੇਜਾਣੀਏਇਨਕੇਬਣੇਸਰੀਗਾਇ
 ਨਕੇਬਣੇਸਰੀਰਨੀਗਾਮੇਭੰਮੀਆਖੀ। ਭੁ
 ਧਮਾਰੇਵਹੁਲੇਕਾਮਾਖਏਉਪਰਸਾਖੀ।
 ਕਾਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰਰਹਾਨਕੇਈ

ਕੇਆਪਾਂਤਤਹੀਸਾਂਤਿਪ੍ਰਿਥਵੀਜਾਂਨਬਿਓਮਾ।
ਗੁਲਾਜੀ। ਮੇਸਾਪੁਰਸਚੇਸਟਾਕਿਵੇਕਰਤਹੈ।
ਓੜਾ। ਪ੍ਰਮਹੀਸੇਕੀਚੇਸਟਾਸਕੇਨਕੇਈਰੋਕਾ।
 ਜੇਸੇਵਯਗਆਪਨੀਕਿਆਆਖੇਤਿਸਲੇਕਾ।
 ਕਿਆਆਖੇਤਿਸਲੇਕਰੀਗਾਮੇਕੇਈਨਵੇ
 ਗਨਕਾਸੀਕਨਕੋਇਬ੍ਰਹਮਣਸੂਤਕਾਵਿਚ
 ਖਾਵੈ। ਕਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰਭੈਰੀਨਰ
 ਖਦੇਅੰਸਾ। ਮੇਸੇਜਿਨਕੇਏਕਤਾਸੇਕਹੀਏ
 ਪ੍ਰਮਹੀਸਾ। **ਕੀ**। ਪ੍ਰਮਹੀਸੇਕੀਵਰਤਾਸੁਨਲੈ
 ਮੇਰੇਸਾਗਾਜੇਸੇਉਨਕੇਵੇਸਵਾਤੈਸੇਠਾਕੁ
 ਰਦੁਆਗਾਤੈਸੇਠਾਕੁਰਦਾਮਾਰਸੀਕਨਰਖ
 ਏਕੋਈ। ਅਰਜਨਕੇਉਪਦੇਸਕੀਇਹਾਮ
 ਪਪਨਾਈ। ਕਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਰਭੈਰੀ
 ਨਰਖਦੇਅੰਸਾ। ਮੇਸੇਜਿਨਕੇਗੀਆਨਹੈ
 ਸੇਕਹੀਏਪ੍ਰਮਹੀਸਾ। **ਕੀ**। ਪਰਮਸਾਏਪੁਨ
 ਠਾਕੁਰਦਾਮਰੇਕੇਜੇਰੇਕੇਮਕਾਂਨਾਇਹਜਗ
 ਸਭਏਕਹੈਕਹਾਆਪਭਗਵੰਨ। ਕਹਾਮ

ਪਭਗਵਾਂਨ ਸੀਤਾ ਸੰਬੂਟਾ ਮਾਗੇ ਜਿਤੇ ਹਾਟ
 ਤੁਰਕਾਂਨ ਸਦਨ ਸੁਪ ਚੋਕੇ ਕਨਾ ਲਾ ਕਹਿਨਿ
 ਰਬ ਕਾਟ ਸੁਨ ਯਾਹ ਸਭ ਨੇ ਕੀ ਸਮਟ ਕਸਾਲ
 ਕੰਜ ਰੋਕੇ ਮਕਾਂਨ ਮੇ ਸੇ ਜਾਂਨੇ ਪਰਮ ਸਾਲਾ॥
ਕੁਲਾਜੀ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਰਜਨ ਕੋ ਕਹਾਂ ਕਹਾਂ ਹੈ॥
ਉੜਾ॥ ਫਿਲ ਸਹਿ ਸਰਨਾਂ ਮੇ ਕਹਾਂ ਹੈ॥ ਅਨੇ
 ਕਰੂਪ ਰੂਪ ਇਦਿ ਸੁਣੇ ਪ੍ਰਭ ਵਿਸੁਣੇ॥ **ਕੁ**
ਲਾਜੀ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਤੇ ਏਕ ਵਿਸੁਣੀ ਕਹਾ॥ ਤੁ
 ਸੀਤੋ ਪਾਂਚਤਤ ਹੀ ਕਿਹਿ ਤੇ ਹੋ॥ **ਉੜਾ॥** ਵਿ
 ਸੁਭੀ ਤੇ ਪਾਂਚਤਤ ਕਹੀਐ॥ **ਕੁਲਾਜੀ॥**
 ਕ੍ਰਿਸਨ ਕਉ ਨ ਕਹਾ ਜੋ ਪਾਂਚਤਤ ਹੀ ਹੈ॥ **ਉ**
ੜਾ॥ ਉਪਾਸ਼ਾਂਤੀ ਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਹੈ॥ ਉਤਮ ਮ
 ਧਮ ਤੇ ਮੰਦਾ॥ **ਨਨੂ॥** ਤੀਨੋ ਕਾ ਸਰੂਪ ਕਹੋ॥
ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਵਿਸੁਣ ਇਤਾਮਾਦ ਕ
 ਮਨੁਖੋ ਕੇ ਨਾਂ ਮਲੇਣੇ ਇਹ ਮਧਮ ਉਪਾਸ਼ਾ
 ਹੈ॥ ਯਿਤ ਮੇਂ ਕੀ ਪੂਝਾ ਜਾ ਕਰਣੀ ਤੀਰਥ ਮੇਂ
 ਇਚਰਣਾਂ ਯਹ ਕਹਿਨਿ ਸੁ ਉਪਾਸ਼ਾ ਹੈ॥

ਵਾਹਗੁਰੂ ਸੋਹਿਕਾਰਿ ਛਾਂਬ੍ਰਹਮਾਇਹਉਤਮਉ
 ਪਾਸਨਾ ਕਹੀਐ। ਸੋਏਹ ਬੁਧਵਾਂਨੇ ਜਗਿਅੰ
 ਸੀਵਾਸਤੇ ਕਲਪਕਾਰਿ ਕਹੀਐ। ਜੇ ਸੇਵਾ
 ਲਕਬੋਛ ਏਕਵਾਂਏ ਵੀਤਹੈ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰ
 ਥਾਵਣੇ ਕੋ। ਵਾਸਤਵਤੇ ਪਾਂਚਤਤੋ ਬਰੀਰ
 ਕਛੁ ਨਹੀ। ਇਸੀ ਕੋਗਿਆਨ ਕਹਿਤੇਹੈਂ।
ਭਲਾਜੀ। ਆਪਤਤੇ ਕੋਹੀ ਮੁਖਗਾ ਕਾਮਿਰ
 ਬ੍ਰਹਮਤੇ ਲੇਕਾਰਿ ਸਭਕਛੁ ਉਠਾਈਆ।
 ਇਸਾ ਆਪਕੇ ਕਹਿਨੇ ਸੇ। ਬਿਓਹਾਰ ਕੇ ਸੇਧ
 ਲੇਗਾ। **ਉੜਾ**। ਹਮਾਵਿ ਵਾਗੀਓਲੋ ਕੋ ਕੋ
 ਨਹੀਕਹਾ। ਏਹਾਂ ਮਤੀ ਪ੍ਰਮਹੰਸ ਵਰਤ
 ਤੇਹੈਂ। **ਭਲਾਜੀ**। ਮਤੀ ਪ੍ਰਮਹੰਸ ਬ੍ਰਨਾਮਾ
 ਸੁਮਕਿਉ ਨਹੀਗਾਖਤੇ। **ਉੜਾ**। ਬ੍ਰਨਾਮਾ
 ਸੁਮਸਾਸਤ੍ਰੇ ਮੋਤੂਠ ਕਹੀਐ। ਸੋਤੂਠ ਬੋਲ
 ਏਹਾਂ ਮਛਾਨਹੀ। ਇਸਮੇਏਖਹੈਂ। ਸੋਕਹ
 ਤੇਹੈਂ। ਏਹਾਮਭਾਮਾਂਨਾਨ ਪ੍ਰਸਾਦਿਤੀ
 ਨਵਿਦਤੇ। **ਕੀਰਤੀਆ**। ਪ੍ਰਮਹੰਸੇ ਕੀਵਾ

ਰਤਾਸਮਝੇਚੜ੍ਹਸੁਜਾਂਨਾ। ਟਾਵਰੰਕਾਮਰਭੂਪ
 ਕੇਏਕੋਪਵਨਗਿਆਮਾਂਨਾ। ਏਕੋਪਵਨਗਿਆਮਾਂ
 ਨਾਮਦਾਨਸਭਕਰਜਸਾਗੇ। ਬਿਓਮਰਹਾਏਪ
 ਸਰਪਰਤਸਭਭਾਗਸਹਾਗੇ। ਕਾਹਿਨਿਰਬਕਾ
 ਰਲਨਯਾਗਾਮਾਖਯਾਗਕੋਰਨਿਸੀਸਾ। ਮੇਸੇ
 ਜਿਨਕੀਓਸਟਾਮਤੀਸੇਹੈਪ੍ਰਮਹੰਸਾ। **ਸੰਕਾ**
ਸਚਾਰਜਕਜੀਕਿਹਾਏ। ਨਾਹੀਮਨੁਇਓਨਚ
 ਏਵਯਏਯੋ। ਨਾਬ੍ਰਹਮਦਾਮਖਫੁਹੀਨ
 ਵੈਸਸੁਦਗਾਨਾਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਨਰੂਹੀਬਨ
 ਸਯੋ। ਨਭਿਛੁਨਚਾਰੀਨਿਜਬੋਧਤਤਰੂਪੀ।
 ਕਿਮੀਤਿਯੋਨਪਵੀਤੀ। ਗਿਆਮਾਂਨਯਗਿਯੋ
 ਪਵੀਤੀ। ਨਾਜੀਥੀਤਾਮੋਪਹਾਏ। **ਏਹਿਗਾ।**
 ਵੇਦਪੁਗਾਂਦਕਤੇਬਪਕੁਹਭੇਇਲਾਮਬੀ
 ਚਾਗਾਪਾਂਚਤਤਬਿਨਕਛੁਨਹੀਸੁਦਹੇ
 ਮੇਰੇਜਾਗਾਨਮੇਨਮੇਇਨਪਾਂਚਕੋਜੋਸ
 ਭਕੋਮਧਾਂਗਾਨਾਮਰੂਪਸਭਇਨੋਕੇ
 ਜਿਉਕਾਹਿਤਾਨਿਰਬਕਾਰਾ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਇਤਸੀਪ੍ਰੋਖੁ ਧ੍ਰੁਖਨਿਵਾਰਣਪਾਠਤੰਤਨਿ
ਰਣੇਨਿਸਚੇਪੰਚਮੇਵਧਿਆਮਾਨਾ॥ ੫ ॥

ਪੁਰਬਪੰਖੀ॥ ਮਬਹਮਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤਹੁਏ
ਸੀਸੇਵਿਪ੍ਰਜੇਸਭਨਸੁਹੁਏ॥ ਕਿਉਮਾ
ਗਹਮਕੇਸੰਸਾਥਾਜੇਪਾਠਤੰਤੰਤੰਪਰੇਭੀ
ਕਛੁਹੋਵੇਗਾ॥ ਸਿਆਪਕੀਦਇਆਸੇਂ
ਸਭਭਰਮਦੁਰਭੁਇਆ॥ ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਵ
ਸਿਸਟਜੀਕਾਰਿਤੇਹੈ॥ ਹਿਰਾਮਜੀਮੇਸੇਨਿ
ਸਚੇਚਾਹੀਏਸੁਰਜਜੇਉਏਹੋਤਹੈਸੋਪ੍ਰ
ਰਵਤੇਉਏਹੋਤਹੈ॥ ਵਾਕਈਕਹੈਜੋਪ੍ਰ
ਸਚਮਤਉਏਹੁਆ॥ ਤਉਭੀਗਿਆ
ਨਵਾਨਾਮਸਚਰਜਕੇਨਾਹੀਮਾਨਤੋ॥ ਨਿ
ਸਚੇਕੇਨਹੀਤਿਆਗਤਾ॥ ਕਿਆਹੈਮੇ
ਸੇਹੀਹੋਵੇਗਾ॥ ਪੁਰਬਪੰਖੀ॥ ਮਾਪਕੀਕ੍ਰਿ

ਪਾਕਰਿਹਮਾਰੇ ਨਿਸਥੇ ਮੋਭੀ ਮੇਸੇਹੀਹੈ। ਜੇ
 ਕੋਊ ਬਾਤ ਹੋਵੇ ਹਮ ਪਾਓਤ ਤੇ ਬਗੈਰ ਨਮਾਨੇ
 ਗੇ॥ **ਰੀਝਾ ਕਾਰਵਾਚਾ। ਸਵੈਯਾ॥** ਨਿਸਥੇ ਤੇ ਹ
 ਹਨਵੰਤ ਤਗਾਏ ਖੋਏ ਕਹੀ ਲਾਪਸ ਮੰਦਰਿ
 ਪਾਰੀ॥ ਮਨ ਸੁਰਸੇ ਸੁਲੀਕ ਬੁਲ ਕਹੀਯਾ
 ਰੇ ਮੇਨ ਲਹਕ ਮਨ ਨਵ ਸਾਰੀ॥ ਹੀਰ ਬੋਰਾਂ
 ਜਾ ਫਕੀਰ ਪੁਆ ਜੋ ਪੜਾਇ ਲੋਕਾਂ ਨਛਰੀ
 ਨਹੀਯਾਗੀ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀਰਿਤ ਬਤਾਵਤ ਹੋ
 ਸੀਰੀ ਲੇਲਾ ਸਸੀਰੁ ਬਾਈ ਪ੍ਰਾਮਿਅ
 ਰੀ॥ **ਰੁਲਾਜੀ॥** ਆਪ ਕੀਦਾਇਆ ਸੇ ਨਿਸ
 ਥੇ ਤੇ ਮੇਸੇਹੀਹੈ॥ ਜੇ ਪਾਓਤ ਤੇ ਤੇ ਵੇਕ ਕ
 ਛੁਨਹੀ॥ ਏਕਾ ਮੇਰ ਬਾਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਕਹੇ॥
 ਸਭਰੀ ਬਨ ਮੇ ਮਹਾਤਮ ਕਹੇਹੈ॥ ਇਸਰੀ ਬ
 ਕਾਭੀ ਕੋਈ ਮਹਾਤਮ ਕਹੇ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ॥** ਇ
 ਹ ਬਾਤ ਬਾਲਕਾ ਪ੍ਰਚਾਵਾਹੈ॥ ਹਮ ਕਿਆ
 ਕਹੇ॥ **ਰੁਲਾਜੀ॥** ਹੋਤੈ ਮੇਸੇਹੀ ਜੇ ਸੇ ਆਪ ਕ
 ਹਿਤੇ ਹੋ ਹਮਾਰੀ ਸਰਪਾਹੈ ਕਛੁ ਮਹਾਤਮ ਕਹੇ

ਸਹੀ॥ **ਸਿਧਾਂਤੀ**॥ ਕਾਹਿ ਤੇਹੈ ਸੁਣਾ॥ **ਏਹਿਗਾ**
 ਦੁਆਰਾ ਸਕੀ ਹੋਇ ਤੇਨਿ ਮਾਂਗਾ ਟਕਸ ਮਪ
 ਹਿਗਾਇ॥ ਏਵੇ ਕਿਸੇ ਜਤੀ ਮੰਨ੍ਹੈ ਇਤਨਾਂ
 ਲਲੇ ਨਾਇ॥ ਰਵਰਾਹਣ ਕੁਰਕੇ ਤੋਮਾਂ
 ਰਪੇ ਨਾਰਸੰਗਾਗਾਇਤੀ ਮਹਾਤਮ ਦਰਸਕੁ
 ਇਉਂ ਕਾਹਿ ਤਾਨਿ ਰਬਕਾਰਾ॥ **ਏਹਿਗਾ**॥ ਲਿ
 ਖੇਲੁ ਖਾਵੇ ਪੜ੍ਹ ਸੁਣੇ ਪੁਨਕੁ ਛਕੇ ਗਵਿਰਾ
 ਗਾ॥ ਦੋਹਮਾਨ ਸਕੁਲ ਗੋਰੇ ਏਖਨ ਲਾ
 ਗੇਯਾਗ॥ **ਬੁਲਾਜੀ**॥ ਯਹਿ ਬਾਤ ਤੇ ਸਮ
 ਝੀ ਜੋਇ ਸਰੀਖ ਕੋ ਰਿਏ ਮੋਧਾਰੇ ਉਸਕੀ
 ਵਾਰਤਾ ਕਹੇ॥ **ਉੜ**॥ **ਏਹਿਗਾ**॥ ਰਿਏ ਮੋਧਾ
 ਰੇਰਹਿਨ ਦੇਹ ਮਪਰ ਕਹੀਨ ਜਾਇ॥ ਸੇਸ
 ਪਾਰਨ ਪਾਵਈ ਸੁਰਸਤੀ ਕਿਮਾ ਫੁਰਮਾ
 ਇ॥ **ਏਹਿਗਾ**॥ ਸੋਭਿਨੀ ਸੰਮਤ ਛਵੀ ਸਵ
 ਦਿਨਾ ਅੰਸੂ ਦਸਾਮਾਇ॥ ਸਿੰਘ ਸਪੁਰਨ
 ਲਿਖਿਆ ਮਨ ਸਾਸਿੰਘ ਸਹਾਇ॥ **ਏਹਿ**
ਗਾ॥ ਸੇਤ ਸਮੀਦੁ ਤਰਨ ਕੋਹੀ ਏਧਰ ਪਰਉ

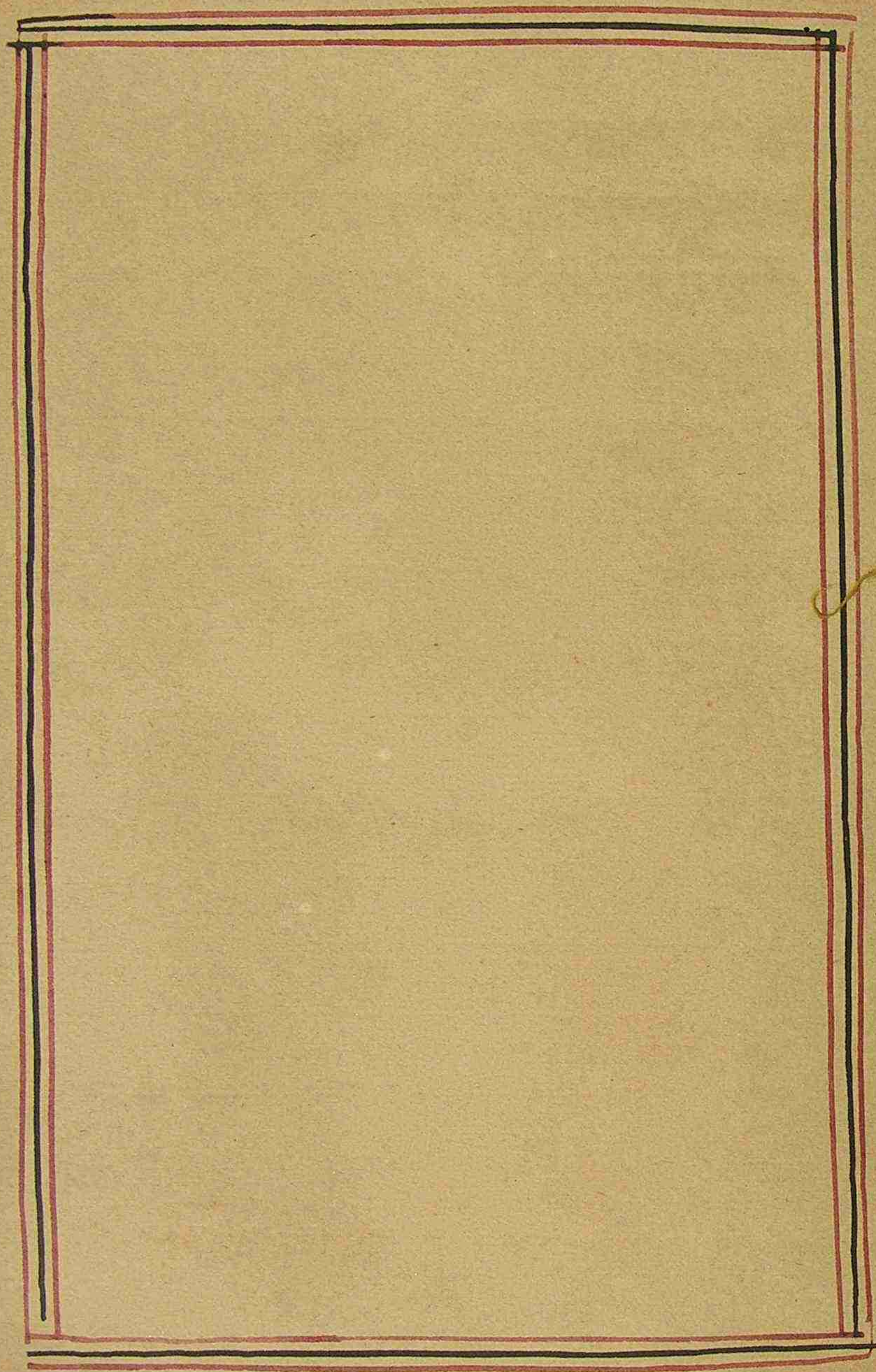
ਪਕਾਗਾਮਤੀਪ੍ਰਮਹੰਸਹੈਸੰਤ੍ਰਿਮਾਨਾਂਮ
 ਕੋਹੋਨਿਰਬਕਾਗ। **ਠੋਰਠਾ**। ਕੈਇਮਗੋਠਮ
 ਕਾਂਨ। ਅਰਿਭੁਸਮਾਪਤਾਇਥਿਆ। ਯੇਹੀਨਿ
 ਸਚੇਗਿਆਨਪਾਂਚਤੰਤਹੀਸੰਤ੍ਰੇ। **ਭੁਲਾ**
ਜੀ। ਮਾਪਨੇਪੰਜਤਤਹੀਕੋਹੋਮੇਰਸਭ
 ਕੁਛਉਠਾਇਦੀ। ਮਾਮਾਮਾਮਾਪਕੀਮ
 ਨੁਕੁਹਤੇਨਿਰੰਕਸਾਤ੍ਰਿਪਤਹੁਏ। ਮਾਮ
 ਹਮਕੋਸੰਸੇਬਿਪ੍ਰਜੇਨਹੀਫੁਰਤੇ। **ਸਿਧਾਂਤ**
 ਯਹੀਤੇਹਮਕਹਿਤੇਹਾਂਤੁਸਾਂਕੋਈਸਾਧਨ
 ਮਤਕਰਣਾਂ। ਸੋਕਹਿਤੇਹੈ। **ਕਥਿਤਾ**। ਤੀ
 ਹਥੇਮੇਨਾਇਨਾਹੀਵਾਸਏਤਪਾਇਨਾਹੀ
 ਸੀਧੀਮਾਨਗਾਇਗਾਯਤੀਨਕੀਜੀਏ।
 ਨਪ੍ਰਾਣੇਕੋਚਵਾਇਸਮਾਪਨਲਗਾਇਹ
 ਰਿਹਰਿਨਾਮਲਾਇਨੇਉਲੀਕਰਮਨਕਰੀ
 ਜੀਏ। ਜੀਵਈਸਾਧੀਮਾਇਨਾਹੀਬ੍ਰਹਮ
 ਮਕੋਭੀਗਾਇਨਾਹੀਵੇਦਕੋਉਠਾਇਮਹਾਂ
 ਵਾਕਨਪਤੀਜੀਏ। ਕਹਿਤਨਿਰਬਕਾਰ

ਸਿਰੋਪੈ ਟਕੋ ਉਤਰਈ ਹਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕਾਰ
 ਤਤਲੀਏ ਜੇ ਵਿਚਰਾ ਮਥ ਮੈ ਜਸੇ ਰਹੀ ਜੀ
 ਏ॥ **ਭਲਾ ਜੀ॥** ਮਾਪ ਸਭ ਕਛੁ ਉਠਾਇ ਏ
 ਮਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨ ਰਹਾ ਏ ਕਾਇਨੋ ਬਾਤੇ
 ਮੋ ਬਹੁਤ ਗਰਬਾ ਬਹੈ ਇਲ ਮੋ ਮੋ ਮਸਤ
 ਹੈ॥ ਬਹੁਤਾ ਮਛਾ ਮਾਨ ਤੇ ਹੈ॥ **ਉਕਾ ਸੋਰ**
ਰਾ॥ ਇਲ ਮੀ ਪੰਡਤ ਸਾ ਮਾਨ ਗਾ ਸੁ ਮੂਰੁ
 ਮਹਾਂ ਨ ਜੇ॥ ਬਿਨ ਸੇ ਏ ਕਮ ਕਾਂ ਨ ਕਪ ਬਾ
 ਇ ਮ੍ਰਿਗਾ ਝਖ ਸੇ ਗਕਿਆ॥ **ਕੁੰਡਲੀ॥** ਮਾ
 ਕਾ ਮਕਰੋ ਪਾ ਮਹੁ ਲੋਭ ਮੋ ਹਇੰ ਦੁਨ ਕੋ ਹੰਕਾ
 ਗਾ ਮੁਰਖ ਪੰਡਤ ਏ ਕਹੈ ਮਨ ਮੋ ਕਰੋ ਵੇ
 ਚਾਗਾ ਮਨ ਮੋ ਕਰੋ ਵਿਚਾਰ ਬਨਾ ਯਾਹਿ ਮ
 ਵਜਤ ਮਾਸਾ॥ ਸਹੰ ਸਾਕੁ ਤਖਟ ਚਾਰਿ
 ਇਲ ਮਸਭ ਪਾਵ੍ਰਿ॥ ਮਾਭਾਸਾ॥ ਕਹਿ ਨਿ
 ਰਬ ਕਾਰ ਸੁਨ ਯਾਰ ਭੇਖ ਪਾਰੇ ਫਿਰਿਆ
 ਪਾਂ॥ ਪਾਂ ਚਤਤ ਕੀ ਸਮਝਾ ਬਿਨ ਪਾਵ੍ਰਿ
 ਮਾ ਕਿਸੇ ਨ ਕਾਂ॥ **ਕੁੰ॥** ਸੀ ਸਮਨਾ ਏ ਸਾਂ

ਤਨਕਿਆਮੁਛਮੁਨਾਏਗਾਮਾਗਭਗ
 ਵੇਕੀਨੇਕਪਵੇਬਨਾਂਪੁਰਖਤੇਨਗਬਣ
 ਪੁਰਖਸੇਨਾਗਕਾਂਨਮੇਮੰਦ੍ਰਾਪਾਈ। ਨਹੀ
 ਜੇਗਕੀਸਾਗਤਿਸੀਤੋਮਧਕਲਗਾਈ
 ਕਾਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਗਟਿਰੇਜਿਉਮ
 ਨੁਆਂਕੀਸਾ। ਕਾਹੇਭੇਖਬਣਾਂਵਣਾਂਮੁਨੇ
 ਮੁਛਮਰਸੀਸਾ। **ਕੀ**। ਸਾਚਜਿਨਕੋਰਿ
 ਦੁਬਸੇਹੋਇ। ਮਾਪਣੀਸਾਗਭਾਵੇਚਾ
 ਰੇਬੇਦਪਵੇਭਾਵੇਕਰੇਦਪਾਗ। ਭਾਵੇਕਰੇ
 ਦਪਾਗਮਥਵਾਨਾਵੇਨਨਾਵੇ। ਕਰੇਸੀਧਿ
 ਮਾਤੀਨਵੇਸਵਾਦੁਮਾਰੇਜਾਵੇ। ਕਾਹਿ
 ਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾਗਮੰਦ੍ਰਨਕਰਦੇਖੇ
 ਕਾਚਾ। ਉਨਕੋਕੋਈਕਿਆਚਵੇਮੰਦ੍ਰ
 ਜਿਨਕੇਸਾਚਾ। **ਕੀ**। ਸਾਚਬਰਾਬਰਸੁਖ
 ਨਹੀਪ੍ਰਮਹੀਸਭਿਰਧਾਗ। ਕਾਹੇਭੇਖਬ
 ਣਾਵਣਾਂਗਾਰਚੇਲਾਇਲਮਕੇਚਾਗ।
 ਗਾਰਚੇਲਾਇਲਮਕੇਚਾਰਹੇਜਿਉਮ

ਨਮੋਆਵੇ। ਚੋਟੀਜੀਜੂਤਿਲਕਚੰਦਨਨ
 ਤਨੇਲਗਵੇ। ਕਾਹਿਨਿਰਬਕਾਰਸੁਨਯਾ
 ਰਮੀਵਨਕਰਦੇਖੇਕਾਂਚਾ। ਉਨਕੋਕੋਈਕਿ
 ਮਾਚਵੇ। ਮੀਦਰਜਿਨਕੇਸਾਂਚਾ॥ **ਸਵੇਯ**
 ਪ੍ਰਿਤਪਾਦਨਪ੍ਰਿਥਮਤਤਕੋਟਿਰਦੂਸਰੇ
 ਗੁਰਸਿਖਭਰਮਾਮਿਟਾਇਓ। ਤੀਸਰੇ
 ਬ੍ਰਹਮਵੇਗਤਿ। ਆਗਦੀ। ਆਧਰਮਗਾਇ
 ਕੇਨਰਕਹਿਬੇਦਉਠਾਇਓ। ਚੌਥੇਇਦ੍ਰ
 ਕੀਉਤਪਾਤਿਕਹੀਰੰਗਰੂਪਜੋਹੈ। ਇਨਕੋ
 ਬਤਲਾਇਓ। ਮੁਕਤਿਮਹਾਂਤਮਮੋਪੰਚ
 ਮਮੋਨਿਰਬਕਾਰਮਤੀਪ੍ਰਮਹੰਸਰੂਪ
 ਸੁਨਾਇਓ॥ **॥ ਦੋਹਰਾ ॥** ਦਸੋਚੜ੍ਹ
 ਤੇਏਕਨਉਚੰਦਹਯਾਹਿਸੰਸਾਗਾਪਾਂਚ
 ਤਤਕਾਖੇਲਸਭਾਇਉਕਹਿਤਾਨਿਰਬ
 ਕਾਰਾ॥ **ਇਤਸ੍ਰੀਪ੍ਰੋਖਦੁਖਨਿਵਰਣਮਹਾਂਤ**
ਮਸਮੇਤਸਮਾਪਤੀ॥ ਨਿਰਬਕਾਰਮਤੀਪ੍ਰ
ਮਹੰਸਾਵਿਚਰਤੀਮਸਤਸੁਭਮਸਤ॥ ॥

ਸੋਰਠਾ॥ ਲਿਖਾਸੁ ਮਲਖੁ ਗਾਂਧਰਵੀ ਅੰਧਿ
ਆਲਜਿਓ॥ ਜੋਧਾਵੇ ਬਿਸਰਾ ਜੋਪਾਵੇ ਅਤੀਅਰ
ਮਭਾਗ ਜਿਨ ਕੇ ਓਯਲੇ॥

H

10

10

